

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. február 9.

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

2011/87/EU:

- ★ A Tanács határozata (2010. október 25.) az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Jordán Hasimita Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusának létrehozásáról szóló, az Európai Unió és a Jordán Hasimita Királyság között jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodás az Unió nevében történő aláírásáról 1

RENDELETEK

- ★ A Bizottság 109/2011/EU rendelete (2011. január 27.) a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a gépjárművek és pótkocsijaik egyes kategóriáira a felcsapódó víz elleni védőrendszerekkel összefüggésben vonatkozó típus-jóváhagyási előírások tekintetében történő végrehajtásáról ⁽¹⁾ 2
- ★ A Bizottság 110/2011/EU rendelete (2011. február 8.) az integrált szociális védelmi statisztikák európai rendszeréről (ESSPROS) szóló 458/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a nettó szociális védelmi juttatásokra vonatkozó ESSPROS-modul esetében a megfelelő adattovábbítási formátumok, a továbbítandó eredmények és a minőségmérés kritériumok tekintetében történő végrehajtásáról ⁽¹⁾ 29
- ★ A Bizottság 111/2011/EU rendelete (2011. február 7.) egyes áruk Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolásáról 33

Ár: 4 EUR

(folytatás a túloldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ A Bizottság 112/2011/EU rendelete (2011. február 7.) egyes áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról	35
★ A Bizottság 113/2011/EU rendelete (2011. február 7.) egyes áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról	37
A Bizottság 114/2011/EU rendelete (2011. február 8.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról	39

IRÁNYELVEK

★ A Bizottság 2011/10/EU irányelve (2011. február 8.) a 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletének a bifentrin hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról ⁽¹⁾	41
★ A Bizottság 2011/11/EU irányelve (2011. február 8.) a 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. és IA. mellékletének a (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetát hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról ⁽¹⁾	45
★ A Bizottság 2011/12/EU irányelve (2011. február 8.) a 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletének a fenoxykarb hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról ⁽¹⁾	49
★ A Bizottság 2011/13/EU irányelve (2011. február 8.) a 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletének a nonánsav hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról ⁽¹⁾	52

HATÁROZATOK

2011/88/EU:

★ A Bizottság határozata (2010. június 9.) a Magyarország által a MOL Nyrt. részére nyújtott C 1/09 (korábbi NN 69/08) számú állami támogatásról (az értesítés a C(2010) 3553. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	55
--	----

2011/89/EU:

★ A Bizottság határozata (2011. február 8.) a Q-lázzal kapcsolatos vizsgálatok céljából Hollandia számára nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulásról (az értesítés a C(2011) 554. számú dokumentummal történt)	72
---	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

A TANÁCS HATÁROZATA

(2010. október 25.)

az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt a Jordán Hasimita Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusának létrehozásáról szóló, az Európai Unió és a Jordán Hasimita Királyság között jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodás az Unió nevében történő aláírásáról

(2011/87/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére, összefüggésben 218. cikke (5) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A Tanács 2006. február 24-én felhatalmazta a Bizottságot a mediterrán térségbeli partnerországokkal folytatandó, a kereskedelmi rendelkezésekre vonatkozó vitarendezési mechanizmus létrehozására irányuló tárgyalások megkezdésére.
- (2) A Bizottság – a Tanács által kiadott tárgyalási irányelvek keretén belül – tárgyalásokat folytatott, melyek során konzultált a Szerződés 207. cikke értelmében kinevezett bizottsággal.
- (3) A fent említett tárgyalások lezárultak, és 2009. december 9-én sor került az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt a Jordán Hasimita Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusának létrehozásáról szóló, az Európai Unió és a Jordán Hasimita Királyság közötti jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodás ⁽¹⁾ („a jegyzőkönyv”) parafálására.
- (4) A jegyzőkönyvet alá kell írni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Tanács az Európai Unió nevében jóváhagyja az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt a Jordán Hasimita Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusának létrehozásáról szóló, az Európai Közösségek és tagállamaik, valamint a Jordán Hasimita Királyság között jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodás aláírását, figyelemmel az említett jegyzőkönyv megkötésére ⁽²⁾.

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap azon személy(ek) kijelölésére, aki(k) jogosult(ak) arra, hogy a jegyzőkönyvet, figyelemmel a megkötésére, az Unió nevében aláírja (aláírják).

3. cikk

Ez a határozat az elfogadása napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2010. október 25-én.

a Tanács részéről

az elnök

C. ASHTON

⁽¹⁾ HL L 129., 2002.5.15., 3. o.

⁽²⁾ A jegyzőkönyv szövege a határozattal együtt kerül közzétételre a megkötésekor.

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 109/2011/EU RENDELETE

(2011. január 27.)

a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a gépjárművek és pótkocsijaik egyes kategóriáira a felcsapódó víz elleni védőrendszerekkel összefüggésben vonatkozó típus-jóváhagyási előírások tekintetében történő végrehajtásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról szóló, 2009. július 13-i 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

mivel:

- (1) A 661/2009/EK rendelet a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („keretirányelv”) ⁽²⁾ által előírt típus-jóváhagyás céljait szolgáló új, különálló rendelet.
- (2) A 661/2009/EK rendelet hatályon kívül helyezi a gépjárművek és pótkocsijaik egyes kategóriáinak a felcsapódó víz elleni védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1991. március 27-i 91/226/EGK tanácsi irányelvet ⁽³⁾.
- (3) A 661/2009/EK rendelet alapvető rendelkezéseket határoz meg a gépjárműveknek a felcsapódó víz elleni védőrendszereik tekintetében történő típusjóváhagyására, valamint a felcsapódó víz elleni védőrendszerek önálló műszaki egységként történő típusjóváhagyására vonatkozó követelményekről. Ezért a típusjóváhagyással összefüggő sajátos eljárásokat, vizsgálatokat és követelményeket meg kell állapítani.
- (4) Ennek keretében a 91/226/EK irányelvben megállapított követelményeket adott esetben a tudományos és a műszaki ismeretek fejlődéséhez igazítva át kell venni ebben a rendeletbe.

- (5) E rendelet hatályának összhangban kell lennie a 661/2009/EK rendelet hatályával, így az N és az O kategóriájú járművekre kell korlátozódnia. Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a „Műszaki Bizottság – Gépjárművek” elnevezésű bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Alkalmazási kör

Ez a rendelet a 2007/46/EK irányelv II. mellékletében meghatározott, felcsapódó víz elleni védőrendszerekkel felszerelt N, illetve O kategóriájú járművekre, valamint az N, illetve O kategóriájú járművekre szánt, felcsapódó víz elleni védőrendszerekre vonatkozik.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

1. „felcsapódó víz elleni védőrendszer”: olyan rendszer, amelynek célja a mozgásban lévő jármű gumiabroncsai által felhordott víz porladásának a csökkentése. A felcsapódó víz elleni védőrendszert a felcsapódó víz elleni védőberendezéssel együtt felszerelt sárvédő, sárfogó és sárvédő peremek alkotják;
2. „sárvédő”: olyan merev vagy félmerev alkatrész, amelynek célja a mozgó gumiabroncsok által felhordott víz megállítása, illetve a talajfelszín felé történő irányítása. A sárvédők teljesen vagy részlegesen a jármű felépítményének vagy egyéb részeinek (például a rakodóplató alsó részének stb.) szerves részét képezhetik;
3. „sárfogó”: olyan rugalmas alkatrész, amelyet függőlegesen szerelnek a kerék mögé, az alváz vagy a rakodófelület alsó részén vagy a sárvédőn. A sárfogónak feladata az is, hogy csökkentse a gumiabroncsok által a talajról felszedett kisebb tárgyak – elsősorban kavicsok – fölfelé vagy oldalra, az egyéb közlekedők irányába történő kirepülésének a kockázatát;

⁽¹⁾ HL L 200., 2009.7.31., 1. o.

⁽²⁾ HL L 263., 2007.10.9., 1. o.

⁽³⁾ HL L 103., 1991.4.23., 5. o.

4. „felcsapódó víz elleni védőberendezés”: a felcsapódó víz elleni védőrendszer része; levegő/víz szétválasztóból és energiaelnyelőből állhat;
5. „levegő/víz szétválasztó”: a sárvédő perem és/vagy a sárfogó részét képező alkatrész, amelyen a levegő keresztülhaladhat, miközben csökken a porlasztott víz szóródásának a mértéke;
6. „energiaelnyelő”: a sárvédő és/vagy a sárvédő perem és/vagy a sárfogó részét képező alkatrész, amely elnyeli a vízpermet energiáját, és ily módon csökkenti a porlasztott víz szóródásának a mértékét;
7. „külső sárvédő perem”: a jármű hosszanti síkjával párhuzamos, körülbelül függőleges síkban elhelyezkedő alkatrész, amely a sárvédő vagy a jármű felépítményének a részét képezheti;
8. „kormányzott kerekek”: olyan kerekek, amelyeket a jármű kormányrendszere hoz működésbe;
9. „önbeálló tengely”: valamely központi ponthoz forgócsappal rögzített olyan tengely, amely vízszintes ív leírására képes;
10. „saját kormányzású kerekek”: olyan kerekek, amelyeket nem a jármű kormányberendezése működtet, és amelyek – a talajjal való súrlódás következtében – legfeljebb 20°-os szögben tudnak elfordulni;
11. „felemelhető tengely”: a 97/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ I. mellékletének 2.15. pontjában meghatározott tengely;
12. „terheletlen jármű”: a 2007/46/EK irányelv I. mellékletének 2.6. pontja szerinti menetkész gépjármű;
13. „futófelület”: a gumibroncsnak a 92/23/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ II. mellékletének 2.8. pontjában meghatározottak szerinti része;
14. „felcsapódó víz elleni védőberendezés-típus”: olyan berendezések, amelyek a következő főbb jellemzők vonatkozásában nem térnek el egymástól:
- a vízfelszóródás csökkentésének alapelve (vízenergia-elnyelés, levegő/víz szétválasztás);
 - anyagok;
 - alak;
 - méreték (amennyiben ezek az anyag magatartását befolyásolhatják);
15. „nyerges vontató”: a 97/27/EK irányelv I. mellékletének 2.1.1.2.2. pontjában meghatározottak szerinti vontatójármű;
16. „műszakilag megengedett össz tömeg (M)”: a 2007/46/EK irányelv I. mellékletének 2.8. pontjában meghatározottak szerint a gyártó által megadott műszakilag megengedett össz tömeg;
17. „járműtípus a felcsapódó víz elleni védelem vonatkozásában”: olyan teljes, nem teljes vagy befejezett járművek, amelyek a következő szempontok tekintetében nem különböznek egymástól:
- a járműre szerelt, felcsapódó víz elleni védőberendezés típusa,
 - a felcsapódó víz elleni védőrendszer gyártó szerinti típusjelölése.

3. cikk

Jármű EK-típusjóváahagyása a felcsapódó víz elleni védőrendszerek tekintetében

(1) A jármű felcsapódó víz elleni védőrendszerek tekintetében történő EK-típusjóváahagyása iránti kérelmet a gyártó vagy képviselője nyújtja be a jóváahagyó hatósághoz.

(2) A kérelmet az I. melléklet 1. részében mintaként megadott adatközlő lapnak megfelelően kell összeállítani.

(3) Amennyiben az ezen rendelet III. és IV. mellékletében foglalt, idevágó követelmények teljesülnek, a jóváahagyó hatóság megadja az EK-típusjóváahagyást, és a 2007/46/EK irányelv VII. mellékletében megállapított számozási rendszer szerint típusjóváahagyási számot ad ki.

A jóváahagyó hatóság ugyanazt a számot nem rendelheti hozzá más járműtípushoz.

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában a jóváahagyó hatóság az I. melléklet 2. részében megadott mintának megfelelően kiállított EK-típusbizonyítványt ad ki.

4. cikk

A felcsapódó víz elleni védőrendszerek önálló műszaki egységként történő EK-típusjóváahagyása

(1) A felcsapódó víz elleni védőrendszerek önálló műszaki egységként történő EK-típusjóváahagyása iránti kérelmet a gyártó vagy képviselője nyújtja be a jóváahagyó hatósághoz.

A kérelmet a II. melléklet 1. részében mintaként megadott adatközlő lapnak megfelelően kell összeállítani.

(2) Amennyiben az ezen rendelet III. és IV. mellékletében foglalt, idevágó követelmények teljesülnek, a jóváahagyó hatóság megadja az önálló műszaki egységként történő EK-típusjóváahagyást, és a 2007/46/EK irányelv VII. mellékletében megállapított számozási rendszer szerint típus-jóváahagyási számot ad ki.

⁽¹⁾ HL L 233., 1997.8.25., 1. o.

⁽²⁾ HL L 129., 1992.5.14., 95. o.

A jóváhagyó hatóság nem rendelheti ugyanazt a számot egy önálló műszaki egység másik típusához.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a jóváhagyó hatóság a II. melléklet 2. részében megadott mintának megfelelően kiállított EK-típusbizonyítványt ad ki.

5. cikk

Önálló műszaki egység EK-típusjóváhagyásának jelölése

Minden olyan, adott típusnak megfelelő önálló műszaki egységen, amelynek tekintetében jelen rendelet szerint megadták az önálló műszaki egységre vonatkozó EK-típusjóváhagyást, fel kell tüntetni a II. melléklet 3. részében megállapított, önálló műszaki egységre vonatkozó EK-típusjóváhagyási jelet.

6. cikk

A 91/226/EGK irányelv szerint megadott jóváhagyások érvényessége és kiterjesztése

A nemzeti hatóságok 2012. november 1-je előtt engedélyezik a 91/226/EGK irányelv szerint típusjóváhagyásban részesült járművek és önálló műszaki egységek értékesítését és forgalomba helyezését, és továbbra is kiterjesztik ezeknek a járműveknek és önálló műszaki egységeknek a jóváhagyását a 91/226/EGK irányelv feltételei szerint.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 27-én.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

JÁRMŰVEK FELCSAPÓDÓ VÍZ ELLENI VÉDŐRENDSZEREIK TEKINTETÉBEN TÖRTÉNŐ EK-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSÁRA VONATKOZÓ SZAKIGAZGATÁSI DOKUMENTUMOK

1. RÉSZ

Adatközlő lap

MINTA

... számú adatközlő lap járművek felcsapódó víz elleni védőrendszereik tekintetében történő EK-típusjóváhagyásához (*)

Az alábbi adatokat három példányban, tartalomjegyzékkel együtt kell benyújtani. A rajzokat megfelelő méretarányban, kellő részletességgel, A4-es formátumban vagy A4-es formátumra összehajtogatva kell beadni. Amennyiben vannak fényképek, azoknak megfelelően részletesnek kell lenniük.

Ha a rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek elektronikus vezérléssel rendelkeznek, az azok teljesítményére vonatkozó információt is meg kell adni.

0. ÁLTALÁNOS

0.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy):

0.2. Típus:

0.2.1. Kereskedelmi név (nevek) (amennyiben van):

0.3. Típusazonosító ismertetőjelek, amennyiben azok fel vannak tüntetve a járművön ^(b)

0.3.1. A jelölés elhelyezése:

0.4. Jármű-kategória ^(c):

0.5. A gyártó neve és címe:

0.8. Az összeszerelő üzem(ek) címe:

0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (amennyiben van ilyen):

1. A JÁRMŰ ÁLTALÁNOS SZERKEZETI JELLEMZŐI

1.1. A járműtípust képviselő járműről készített fényképek és/vagy rajzok:

1.3. A tengelyek és kerekek száma:

1.3.1. Ikerkerekekkel ellátott tengelyek száma és helyzete:

1.3.2. Kormányzott tengelyek száma és helyzete:

2. TÖMEGEK ÉS MÉRETEK ^(f) ^(g)

(kg-ban és mm-ben) (adott esetben utalva a rajzokra)

2.1. Tengelytáv(ok) (teljes terhelésnél) ^(g) ^(h):

2.6. Tömeg menetkész állapotban (minden változatra a legnagyobb és a legkisebb értékkel) A jármű tömege felépítménnyel együtt, a nem az M₁ kategóriába tartozó vontatójármű esetében – amennyiben azt a gyártó beszerelte – csatlakozóberendezéssel együtt, menetkész állapotban, vagy az alváz tömege, illetve az alváz tömege vezetőfülkével együtt, felépítmény és/vagy csatlakozóberendezés nélkül, amennyiben a felépítményt vagy a csatlakozóberendezést a gyártó nem szerelte be (ideértve a folyadékot, szerszámokat, pótkereket, ha van, valamint a járművezetőt, autóbuszok esetében a kísérő személyt, amennyiben van kísérőülés a járműben ^(h)) (minden változatra a legnagyobb és a legkisebb értékkel):

2.6.1. A fenti tömeg tengelyek közötti megoszlása és félpótkocsi vagy középtengelyes pótkocsi esetében a terhelés az összekapcsolási ponton (minden változatra a legnagyobb és legkisebb értékkel):

2.8. A gyártó által megadott, műszakilag megengedett legnagyobb össztömeg ⁽ⁱ⁾ ⁽³⁾:

9. FELÉPÍTMÉNY

9.20. Felcsapódó víz elleni védőrendszer

(*) Az N1 kategóriájú járművek esetében, illetve a 7,5 tonna legnagyobb megengedett tömeget meg nem haladó, az ezen rendelet IV. mellékletének 0.1. pontjában foglalt eltérést használó N2 kategóriájú járművek esetében a 78/549/EGK irányelv II. mellékletében meghatározott adatközlő lap is használható.

9.20.0. Felszerelve: igen/nem/nem teljes ⁽¹⁾

9.20.1. A jármű rövid leírása, tekintettel a felcsapódó víz elleni védőrendszerére és annak alkotóelemeire:

9.20.2. A felcsapódó víz elleni védőrendszer részletes rajza és a járművön való elhelyezkedése, feltüntetve a(z) 109/2011/EU rendelet VI. mellékletének ábráin meghatározott méreteket, és figyelembe véve a gumibroncs/kerék kombinációk határhelyzeit:

9.20.3. A felcsapódó víz elleni védőberendezés(ek) jóváhagyási száma(i), ha van(nak):

Dátum, aláírás

2. RÉSZ

MINTA

(legnagyobb formátum: A4 [210 × 297 mm])

EK-TÍPUSBIZONYÍTVÁNY

A jóváhagyó hatóság bélyegzője

Az értesítés tárgya:

— EK-típusjóváhagyás megadása ⁽¹⁾ — EK-típusjóváhagyás kiterjesztése ⁽¹⁾ — EK-típusjóváhagyás elutasítása ⁽¹⁾ — EK-típusjóváhagyás visszavonása ⁽¹⁾	}	járműtípusra vonatkozóan, a felcsapódó víz elleni védőrendszerei tekintetében

tekintettel a legutóbb a(z) .../.../EU rendelettel módosított ⁽¹⁾ .../.../EU rendeletre

Az EK-típusjóváhagyás száma:

A kiterjesztés indoka:

I. SZAKASZ

- 0.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy):
- 0.2. Típus:
- 0.2.1. Kereskedelmi név (nevek) (amennyiben van):
- 0.3. Típusazonosító ismertetőjelek, amennyiben fel vannak tüntetve a járművön ⁽²⁾:
- 0.3.1. A jelölés elhelyezése:
- 0.4. Jármű-kategória ⁽³⁾:
- 0.5. A gyártó neve és címe:
- 0.8. Az összeszerelő üzem(ek) neve és címe:
- 0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (amennyiben van ilyen):

II. SZAKASZ

1. Kiegészítő adatok: lásd a Kiegészítést.
2. A vizsgálatok elvégzéséért felelős műszaki szolgálat:
3. A vizsgálati jegyzőkönyv kelte:
4. A vizsgálati jegyzőkönyv száma:
5. Megjegyzések (adott esetben): lásd a Kiegészítést.
6. Hely:
7. Dátum:
8. Alírás:
9. Mellékelve: a jóváhagyó hatóságnál elhelyezett információs csomag betűrendes mutatója, amely kérésre beszerezhető.

⁽¹⁾ A nem kívánt rész törölnöd.⁽²⁾ Ha a típusazonosító ismertetőjel olyan karaktereket is tartalmaz, amelyek az ezen adatközlő lapon megjelölt jármű, alkatrész vagy önálló műszaki egység leírása szempontjából nem lényegesek, ezeket a karaktereket a dokumentációban kérdőjellel kell helyettesíteni (pl. ABC??123??).⁽³⁾ A 2007/46/EK irányelv II. mellékletének A. szakaszában szereplő meghatározás szerint.

*Kiegészítés***a(z) ... számú EK-típusjóváahagyási bizonyítványhoz**

1. Kiegészítő információk
 - 1.1. A felcsapódó víz elleni védőberendezések jellemzői (típus, rövid leírás, védjegy vagy név, alkatrész-típusjóváahagyási szám(ok)):
 5. Megjegyzések (adott esetben):
-

II. MELLÉKLET

FELCSAPÓDÓ VÍZ ELLENI VÉDŐRENDSZEREK ÖNÁLLÓ MŰSZAKI EGYSÉGGÉNT TÖRTÉNŐ EK-TÍPUSJÓVÁHAGYÁSÁRA VONATKOZÓ SZAKIGAZGATÁSI DOKUMENTUMOK

1. RÉSZ

Adatközlő lap

MINTA

... számú adatközlő lap felcsapódó víz elleni védőrendszerek önálló műszaki egységként történő EK-típusjóváahagyásához

Az alábbi adatokat három példányban, tartalomjegyzékkel együtt kell benyújtani. A rajzokat megfelelő méretarányban, kellő részletességgel, A4-es formátumban vagy A4-es formátumra összehajtogatva kell beadni. Amennyiben vannak fényképek, azoknak megfelelően részletesnek kell lenniük.

Ha az ezen az adatközlő lapon említett rendszerek, alkatrészek vagy önálló műszaki egységek elektronikus vezérléssel működnek, teljesítményükre vonatkozóan is kell adatokat szolgáltatni.

0. ÁLTALÁNOS

0.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy):

0.2. Típus:

0.5. A gyártó neve és címe:

0.7. Alkatrészek és önálló műszaki egységek esetében az EK-típusjóváahagyási jel helye és rögzítésének módja:

0.8. Az összeszerelő üzem(ek) címe:

0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (amennyiben van ilyen):

1. A BERENDEZÉS LEÍRÁSA

1.1. A felcsapódó víz elleni védőberendezés műszaki leírása, feltüntetve a működési alapelvet és az elvégzendő vizsgálatot:

1.2. Felhasznált anyagok:

1.3. Kellő részletességű és megfelelő léptékű rajz(ok) az azonosítás céljából. A rajznak jeleznie kell az EK-alkatrész-típusjóváahagyási jel elhelyezésére előírt helyet:

Dátum:

Aláírás

2. RÉSZ

MINTA

(legnagyobb formátum: A4 [210 × 297 mm])

EK-TÍPUSBIZONYÍTVÁNY

A jóváhagyó hatóság bélyeg-
zője

Az értesítés tárgya:

— EK-típusjóváahagyás megadása ⁽¹⁾ — EK-típusjóváahagyás kiterjesztése ⁽¹⁾ — EK-típusjóváahagyás elutasítása ⁽¹⁾ — EK-típusjóváahagyás visszavonása ⁽¹⁾	}	felcsapódó víz elleni védőrendszere mint alkatrészre/önálló műszaki egységre vonatkozóan

tekintettel a legutóbb a(z) .../.../EU rendelettel módosított ⁽¹⁾ .../.../EU rendeletre

Az EK-típusjóváahagyás száma:

A kiterjesztés indoka:

I. SZAKASZ

- 0.1. Gyártmány (a gyártó által bejegyzett védjegy):
- 0.2. Típus:
- 0.3. Típusazonosító jelölések, amennyiben fel vannak tüntetve az önálló műszaki egységen ⁽²⁾:
- 0.3.1. A jelölés elhelyezése:
- 0.5. A gyártó neve és címe:
- 0.7. Az EK-típusjóváahagyási jel helye és rögzítésének módja:
- 0.8. Az összeszerelő üzem(ek) neve és címe:
- 0.9. A gyártó képviselőjének neve és címe (amennyiben van ilyen):

II. SZAKASZ

1. Kiegészítő adatok (adott esetben): lásd a Kiegészítést.
2. A vizsgálatok elvégzéséért felelős műszaki szolgálat:
3. A vizsgálati jegyzőkönyv kelte:
4. A vizsgálati jegyzőkönyv száma:
5. Megjegyzések (adott esetben): lásd a Kiegészítést.
6. Hely:
7. Dátum:
8. Aláírás:
9. Mellékelve: a jóváhagyó hatóságnál elhelyezett információs csomag betűrendes mutatója, amely kérésre beszerezhető.

⁽¹⁾ A nem kívánt rész törölendő.⁽²⁾ Ha a típusazonosító ismertetőjel olyan karaktereket is tartalmaz, amelyek az ezen adatközlő lapon megjelölt jármű, alkatrész vagy önálló műszaki egység leírása szempontjából nem lényegesek, ezeket a karaktereket a dokumentációban kérdőjellel kell helyettesíteni (pl. ABC??123??).

*Kiegészítés***a(z) ... számú EK-típusjóváahagyási bizonyítványhoz**

1. Kiegészítő információk
 - 1.1. A berendezés működési elve: energiaelnyelő/levegő/víz szétválasztó ⁽¹⁾:
 - 1.2. A felcsapódó víz elleni védőberendezések jellemzői (rövid leírás, védjegy vagy név, szám(ok)):
5. Megjegyzések (adott esetben):

⁽¹⁾ A nem kívánt rész törlendő.

3. RÉSZ

Önálló műszaki egység EK-típusjóváahagyásának jelölése

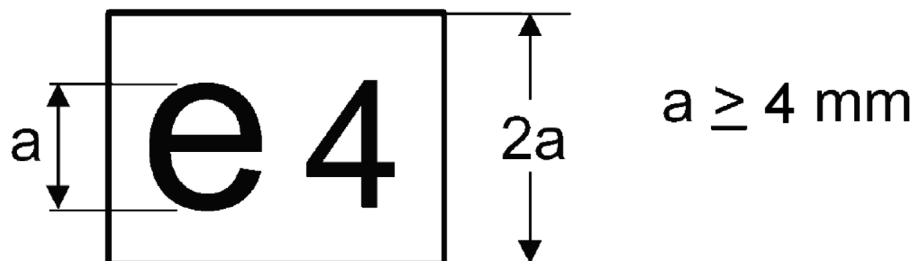
1. Az önálló műszaki egységek EK-típusjóváahagyási jele az alábbiakból áll:
 - 1.1. egy téglalap, benne egy nyomtatott kis „e” betű, amelyet annak a tagállamnak a megkülönböztető száma követ, amely az önálló műszaki egység EK-típusjóváahagyását kiadta:

1 Németország	19 Románia
2 Franciaország	20 Lengyelország
3 Olaszország	21 Portugália
4 Hollandia	23 Görögország
5 Svédország	24 Írország
6 Belgium	26 Szlovénia
7 Magyarország	27 Szlovákia
8 Cseh Köztársaság	29 Észtország
9 Spanyolország	32 Lettország
11 Egyesült Királyság	34 Bulgária
12 Ausztria	36 Litvánia
13 Luxemburg	49 Ciprus
17 Finnország	50 Málta
18 Dánia	
 - 1.2. a téglalap közelében a típus-jóváahagyási szám 4. szakaszában foglalt „alap jóváahagyási szám”, amelyet az ezen rendelethez vagy ezen rendeletet lényeges műszaki tartalommal legutóbb módosító módosításhoz rendelt sorszámot jelölő két számjegy előz meg. A sorszám jelenleg a „00”.
 2. Az önálló műszaki egység EK-típusjóváahagyási jelét eltávolíthatatlanul és jól olvashatóan kell elhelyezni a felcsapódó víz elleni védőberendezésen, úgy, hogy az még akkor is jól olvasható legyen, amikor a berendezés be van építve a járműbe.
 3. A következő ábrán látható példa önálló műszaki egység EK-típusjóváahagyási jelére.

Példa önálló műszaki egység EK-típusjóváahagyási jelére

A

e 4 $a \geq 4 \text{ mm}$

00 0046

Magyarázó megjegyzések

Jelmagyarázat Az önálló műszaki egység EK-típusjóváahagyását 0046 sorszámmal Hollandia adta ki. Az első két számjegy (00) azt jelzi, hogy az önálló műszaki egységet e rendeletnek megfelelően hagyták jóvá. Az „A” betű energiaelnyelő típusú berendezést jelez.

III. MELLÉKLET

1. RÉSZ

Felcsapódó víz elleni védőberendezésekre vonatkozó követelmények

0. ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK

- 0.1. A felcsapódó víz elleni védőberendezéseket úgy kell kialakítani, hogy azok nedves úton szokásos üzemi körülmények között megfelelően működjenek. Ezen túlmenően a felcsapódó víz elleni védőberendezések megfelelő működését, illetve viselkedését semmilyen szerkezeti vagy gyártási hiba nem gyengítheti.

1. SZÜKSÉGES VIZSGÁLATOK

- 1.1. Fizikai működési alapelvüktől függően a felcsapódó víz elleni védőberendezéseket a 2. és 3. részben leírt vonatkozó vizsgálatoknak kell alávetni; a berendezéseknek az ezen részek 5. pontjában előírt eredményeket kell elérniük.

2. AZ EK-ALKATRÉSZ-TÍPUSJÓVÁHAGYÁS KÉRELMEZÉSE

- 2.1. A felcsapódó víz elleni védőberendezés-típusnak a 2007/46/EK irányelv 7. cikke szerinti EK-alkatrész-típusjóvá hagyására vonatkozó kérelmet a gyártó nyújtja be.

- 2.2. Az adatközlő lap mintáját a II. melléklet 1. része tartalmazza.

- 2.3. A típus-jóváhagyási vizsgálatok elvégzéséért felelős műszaki szolgálathoz a következőket kell benyújtani:

Négy minta: ezek közül három vizsgálati célokra szolgál, a negyediket pedig a laboratórium köteles megőrizni későbbi ellenőrzés céljából. A vizsgálati laboratórium további mintákat is igényelhet.

2.4. **Jelölések**

- 2.4.1. Minden egyes mintán világosan és letörölhetetlenül fel kell tüntetni a kereskedelmi nevet vagy védjegyet és a típus jelét, továbbá elegendő helyet kell kihagyni az EK-alkatrész-típusjóváhagyási jel számára.

- 2.4.2. Az energiaelnyelő típusú berendezések esetében „A” betűvel, a levegő/víz szétválasztó típusú berendezések esetében „S” betűvel kell a jóváhagyási jelet kiegészíteni a 2007/46/EK irányelv VII. melléklete függelékének 1.3. pontjával összhangban.

2. RÉSZ

Az energiaelnyelő típusú, felcsapódó víz elleni védőberendezésekkel kapcsolatos vizsgálatok

1. A MÓDSZER ELVE

E vizsgálat célja annak számszerűsítése, hogy egy berendezés milyen mértékben képes visszatartani a sugársorozatban ráirányított vizet. A vizsgálóberendezés célja azon körülmények előidézése, amelyek között a berendezésnek járműre történő felszerelését követően működnie kell, legalábbis ami a gumibroncs futófelülete által a talajról felhordott víz mennyiségét és sebességét illeti.

2. BERENDEZÉS

A vizsgálóberendezések leírását lásd a VI. melléklet 8. ábráján.

3. VIZSGÁLATI FELTÉTELEK

- 3.1. A vizsgálatokat zárt helyiségben, légmozgás nélküli környezetben kell elvégezni.

- 3.2. A környezeti hőmérséklet és a próbadarabok hőmérséklete $21 (\pm 3) ^\circ\text{C}$ kell, hogy legyen.

- 3.3. Deionizált vizet kell használni.

- 3.4. A próbadarabokat nedvesítéssel kell mindegyik vizsgálatához előkészíteni.

4. AZ ELJÁRÁS

- 4.1. A vizsgálandó eszköznek egy $500 (+ 0/- 5)$ mm széles és 750 mm hosszú mintáját a vizsgálóberendezés függőleges vázához kell erősíteni, meggyőződve arról, hogy a minta jól fekszik a gyűjtőtartály határfelületei között, továbbá hogy a vizet semmilyen akadály nem tudja eltéríteni sem a berendezésen történő becsapódás előtt, sem azután.

- 4.2. A víz áramlási sebességét 0,675 (+/- 0,01) l/s értékre kell beállítani, és 500 (+/- 2) mm-es vízszintes távolságból rá kell irányítani a mintára legalább 90 liter, de legfeljebb 120 liter vizet (VI. melléklet, 8. ábra).
- 4.3. Hagyni kell, hogy a víz a mintáról a gyűjtőtartályba csepegjen. Ki kell számítani az összegyűjtött és a szétfröccsent víz mennyisége közötti különbséget (százalékban).
- 4.4. A vizsgálatot ötször kell elvégezni a mintán a 4.2. és a 4.3. pontnak megfelelően. Meg kell határozni az öt vizsgálatból álló sorozat átlagos százalékos arányát.

5. EREDMÉNYEK

- 5.1. A 4.4. pontban kiszámított átlagos százalékos aránynak legalább 70 %-nak kell lennie.
- 5.2. Amennyiben egy öt vizsgálatból álló sorozatban az összegyűjtött víz legnagyobb és legkisebb százalékos aránya több mint 5 %-kal eltér az átlagértéktől, az öt vizsgálatból álló sorozatot meg kell ismételni.

Amennyiben a második öt vizsgálatból álló sorozatban a visszanyert víz legnagyobb és legkisebb százalékos aránya ismét több mint 5 %-kal eltér az átlagos százaléktól, és ha az alsó érték nem felel meg az 5.1. pont követelményeinek, akkor a típusjóváahagyás nem adható meg.

- 5.3. Ellenőrizni kell, hogy a berendezés függőleges helyzete befolyásolja-e a kapott eredményeket. Ha igen, akkor a 4.1–4.4. pontban leírt eljárást meg kell ismételni azokban a helyzetekben, amelyek az összegyűjtött víz legnagyobb és legkisebb százalékos arányát eredményezték; az 5.2. pont követelményei továbbra is érvényben maradnak.

Az átlagos százalékos arány kiszámításához az egyes eredmények középértékét kell figyelembe venni. Az átlagos százalékos aránynak legalább 70-nek kell lennie.

3. RÉSZ

A levegő/víz szétválasztó típusú, felcsapódó víz elleni védőberendezésekkel kapcsolatos vizsgálatok

1. A MÓDSZER ELVE

A vizsgálat célja valamely olyan, vízviszatarásra készült porózus anyag hatékonyságának a meghatározása, amelynek vízzel való bepermetezése túlnyomásos levegő/víz porlasztó segítségével történik.

A vizsgálóberendezésnek azokat a körülményeket kell szimulálnia, amelyek között a berendezésnek valamely járműre történő rögzítését követően kell működnie, legalábbis ami a gumiabroncs futófelülete által a talajról felhordott víz mennyiségét és sebességét illeti.

2. BERENDEZÉS

A vizsgálóberendezések leírását lásd a VI. melléklet 9. ábráján.

3. VIZSGÁLATI FELTÉTELEK

- 3.1. A vizsgálatokat zárt helyiségben, légmozgás nélküli környezetben kell elvégezni.
- 3.2. A környezeti hőmérséklet és a próbadarabok hőmérséklete $21 (\pm 3) ^\circ\text{C}$ kell, hogy legyen.
- 3.3. Deionizált vizet kell használni.
- 3.4. A próbadarabokat nedvesítéssel kell mindegyik vizsgálatához előkészíteni.

4. AZ ELJÁRÁS

- 4.1. Egy 305×100 mm méretű mintát függőlegesen a vizsgálóberendezéshez kell erősíteni, majd meg kell győződni arról, hogy a minta és a felső ívelt lemez között nincs rés, valamint a tálca megfelelő helyzetben van. A porlasztótartályt meg kell tölteni $1 \pm 0,005$ liter vízzel, és az ábrán látható módon kell elhelyezni.

- 4.2. A porlasztót a következők szerint kell beállítani:

Nyomás (a porlasztónál): 5 bar + 10 %/– 0 %

áramlási sebesség: 1 liter/perc \pm 5 mp

porlasztás: körkörös, 50 ± 5 mm átmérőjű, a mintától 200 ± 5 mm-re, $5 \pm 0,1$ mm átmérőjű fúvókával.

- 4.3. Porlasztani kell mindaddig, amíg eloszlik a vízköd, és fel kell jegyezni az eltelt időt. Hagyni kell, hogy a víz 60 másodpercen keresztül folyjon a mintából a tálcára, majd meg kell mérni az összegyűjtött víz mennyiségét. A porlasztótartályban maradt víz mennyiségét is meg kell mérni. Ki kell számítani az összegyűjtött és a porlasztott víz mennyiségi különbségét (százalékban).

4.4. A vizsgálatot ötször kell elvégezni, és meg kell határozni az összegyűjtött mennyiség átlagos százalékos arányát. Minden egyes vizsgálat előtt ellenőrizni kell a tálca, a porlasztótartály, valamint a mérőedény száraz voltát.

5. EREDMÉNYEK

5.1. A 4.4. pontban kiszámított átlagos százalékos arálynak legalább 85 %-nak kell lennie.

5.2. Amennyiben egy öt vizsgálatból álló sorozatban az összegyűjtött víz legnagyobb és legkisebb százalékos aránya több mint 5 %-kal eltér az átlagértéktől, az öt vizsgálatból álló sorozatot meg kell ismételni. Amennyiben az összegyűjtött víz legnagyobb és legkisebb százalékos aránya a második öt vizsgálatból álló sorozatban is több mint 5 %-kal eltér az átlagos értéktől, és az alsó érték nem felel meg az 5.1. pont követelményeinek, úgy a típusjóváahagyás nem adható meg.

5.3. Amennyiben a berendezés függőleges helyzete befolyásolja a kapott eredményeket, a 4.1–4.4. pontban leírt eljárást meg kell ismételni azokban a helyzetekben, amelyek az összegyűjtött víz legnagyobb és legkisebb százalékos arányát eredményezik; az 5.2. pont követelményei továbbra is érvényben maradnak.

Az egyes vizsgálatok eredménye szempontjából az 5.1. pont követelményeit kell érvényesnek tekinteni.

—

IV. MELLÉKLET

Járművek felcsapódó víz elleni védőrendszereik tekintetében történő típusjóváhagyására vonatkozó követelmények

0. ÁLTALÁNOS

- 0.1. A 2007/46/EK irányelv II. mellékletében meghatározottak szerinti N és O kategóriájú járműveket – a terepjáró járművek kivételével – a jelen mellékletben foglalt követelményeknek megfelelően kell kialakítani, és/vagy a felcsapódó víz elleni védőrendszerekkel felszerelni. Az alváz/vezetőfülkés járművek esetében ezek a követelmények csak a vezetőfülke által takart kerekekre alkalmazhatók.

A 7,5 tonna legnagyobb megengedett tömeget meghaladó N₁ és N₂ kategóriájú járművek esetében a gyártó kérésére a 78/549/EKG tanácsi irányelv⁽¹⁾ követelményei is alkalmazhatók ezen rendelet követelményeinek alternatívájaként.

- 0.2. A 2. cikk (4) bekezdésében megállapított, felcsapódó víz elleni védőberendezésekre vonatkozó jelen melléklet követelményei nem kötelezőek a 7,5 tonna legnagyobb megengedett tömeget meg nem haladó N, O₁ és O₂ kategóriájú járművek, az alváz/vezetőfülkés járművek, a felépítmény nélküli járművek vagy az olyan járművek esetében, ahol a felcsapódó víz elleni védőberendezések jelenléte összeegyeztethetetlen a járművek felhasználásával. Ha azonban e járműveket mégis ellátják ilyen védőberendezésekkel, akkor azoknak teljesíteniük kell az ezen rendeletben foglalt követelményeket.

1. A jóváhagyási vizsgálatokat végző műszaki szolgálat rendelkezésére kell bocsátani egy felcsapódó víz elleni védőrendszerrel felszerelt, a típusjóváhagyásra benyújtott járműtípust képviselő járművet.

ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK

2. TENGELYEK

2.1. **Felemelhető tengelyek**

Ha valamely jármű egy vagy több felemelhető tengellyel van ellátva, akkor a felcsapódó víz elleni védőrendszernek a tengely leengedésekor valamennyi kereket, a tengely felemelésekor pedig a talajjal érintkező kerekeket kell eltakarnia.

2.2. **Önbeálló tengelyek**

Ezen rendelet alkalmazásában a „forgócsapos kormányzás” típusú önbeálló tengelyt kormányzott kerekekkel felszerelt tengelyként kell kezelni.

Ha valamely jármű önbeálló tengellyel van ellátva, akkor a felcsapódó víz elleni védőrendszernek – amennyiben a forgó részre van felszerelve – a nem kormányzott kerekekre vonatkozó feltételeket kell teljesítenie. Amennyiben viszont nem a forgórészre van szerelve, akkor a felcsapódó víz elleni védőrendszernek a kormányzott kerekekre vonatkozó feltételeknek kell megfelelnie.

3. A KÜLSŐ SÁRVÉDŐ PEREM HELYZETE

A külső gumiabroncsfal hosszirányú érintő síkja – eltekintve a gumiabroncs útfelület-közeli kiboltosodásától – és a sárvédő perem belső szélé közötti „c” távolság nem lehet nagyobb 100 mm-nél (VI. melléklet, 1a. és 1b. ábra).

4. A JÁRMŰ ÁLLAPOTA

A rendeletnek való megfelelés ellenőrzésekor a járműnek az alábbi állapotban kell lennie:

- a járműnek terheletlennek, a kerekeknek pedig egyenes meneti helyzetűnek kell lenniük;
- nyerges vontatók esetében a rakfelületnek vízszintesnek kell lennie;
- a gumiabroncsokat szokásos nyomásra kell felfújni.

5. A FELCSAPÓDÓ VÍZ ELLENI VÉDŐRENDSZEREK

- 5.1. A felcsapódó víz elleni védőrendszernek a 6., illetve a 8. pontban foglalt követelményeknek kell megfelelnie.

⁽¹⁾ HL L 168., 1978.6.26., 45. o.

- 5.2. A felépítmény padlója, illetve a rakodóplató alsó része által takart nem kormányzott, illetve saját kormányzású kerekek felcsapódó víz elleni védőrendszerének a 6. vagy 8., illetve a 7. pont előírásainak kell megfelelnie.

KÜLÖNLEGES KÖVETELMÉNYEK

6. Az energiaelnyelő típusú, felcsapódó víz elleni védőrendszerekkel kapcsolatos követelmények kormányzott, saját kormányzású vagy nem kormányzott kerekekkel szerelt tengelyek esetében

6.1. Sárvédők

- 6.1.1. A sárvédőknek a közvetlenül a gumiabroncs vagy gumiabroncsok fölötti, előtti és mögötti zónát a következőképpen kell takarniuk:

- a) egyes tengely vagy tengelycsoportok esetében az elülső szélnek (C) úgy kell előrenyúlnia, hogy elérje azt az O–Z vonalat, ahol a Θ (téta) = a vízszintes sík fölött legfeljebb 45° .

A leghátsó szélnek (VI. melléklet, 2. ábra) úgy kell lefelé nyúlnia, hogy legfeljebb 100 mm-rel legyen a kerék középpontján keresztülhaladó vízszintes vonal fölött;

- b) tengelycsoportok esetében a Θ szög csak a legelső tengelyre vonatkozik, a leghátsó szél magasságával kapcsolatos követelmény pedig csak a leghátsó tengelyre vonatkozik;

- c) a sárvédő teljes „q” szélességének (VI. melléklet, 1a. ábra) legalább olyanak kell lennie, hogy elfedje a gumiabroncs „b” vagy – ikerkerekek esetében – két gumiabroncs „t” teljes szélességét, figyelembe véve a gumiabroncs/kerék egységnek a gyártó által meghatározott határhelyzeteit. A „b” és „t” méreteket a kerékagy magasságában kell mérni, figyelmen kívül hagyva a gumiabroncsfalakon található összes jelzést, bordát, védőszalagot stb.

- 6.1.2. A sárvédő hátsó részének elülső oldalára egy, a III. melléklet 2. része szerinti előírásoknak megfelelő, felcsapódó víz elleni védőberendezést kell felszerelni. Ennek az anyagnak olyan magasságig kell fednie a sárvédő belső oldalát, amelyet egy, a kerék középpontjától induló, és a vízszintes síkkal legalább 30° -os szöget bezáró egyenes vonal határoz meg (VI. melléklet, 3. ábra).

- 6.1.3. Ha a felszerelt sárvédők több alkatrészből állnak, akkor azokon nem lehet semmilyen olyan nyílás, amelyen a jármű mozgása közben vízpermet hatolhat át. Ez a követelmény akkor tekinthető teljesítettnek, ha a jármű akár terhelt, akár terheletlen állapotában a kerék középpontjától kifelé a gumiabroncs futófelületére és a sárvédők által takart tartományon belül áramló radiális vízszög mindig nekiütözik a felcsapódó víz elleni védőberendezés egy részének.

6.2. Külső sárvédő peremek

- 6.2.1. Egyes tengelyek esetében a külső sárvédő perem alsó széle nem helyezkedhet el az alábbi, a kerék középpontjától mért távolságokon és sugarakon kívül, a legelső szélső pontok kivételével, amelyek le lehetnek kerekítve (VI. melléklet, 2. ábra).

Légrugó:

a) Kormányzott vagy saját kormányzású kerekekkel szerelt tengelyek esetében:
az elülső szélről (a jármű eleje felé) (C csúcs)
a hátsó szélre (a jármű hátulja felé) (A csúcs)	}	$R_v \leq 1,5 R$
b) Nem kormányzott kerekekkel szerelt tengelyek esetében:
az elülső szélről (C csúcs)
a hátsó szélre (A csúcs)	}	$R_v \leq 1,25 R$

Mechanikus felfüggesztés

- a) általános esetben} $R_v \leq 1,8 R$
- b) nem kormányzott kerekek olyan járművek esetében, amelyek műszakilag megengedett legnagyobb tömege több, mint 7,5 t} $R_v \leq 1,5 R$

ahol R a járműre szerelt gumiabroncs sugara, a R_v pedig az a sugárként kifejezett távolság, amelynél a külső sárvédő perem alsó széle elhelyezkedik.

- 6.2.2. Tengelycsoportok esetében a 6.2.1. pontban meghatározott követelmények nem vonatkoznak az első és az utolsó tengely középpontján áthaladó függőleges keresztirányú síkok közötti részre, ahol a külső sárvédő peremek egyenesek lehetnek a felcsapódó víz elleni védőrendszer folytonosságának biztosítása érdekében (VI. melléklet, 4. ábra).
- 6.2.3. A felcsapódó víz elleni védőrendszer legfelső és legalsó pontja (a sárvédő és a külső sárvédő perem) közötti távolság – a sárvédőre merőleges bármelyik keresztmetszetben mérve (lásd az VI. melléklet 1b. és 2. ábráját) – a kerék középpontján vagy tengelycsoportok esetében az első kerék középpontján keresztülhaladó függőleges vonal mögötti egyik pontnál sem lehet 45 mm-nél kevesebb. Ez a méret e vonal előtt fokozatosan csökkenthető.
- 6.2.4. A külső sárvédő peremeken, illetve a külső sárvédő peremek és a sárvédők egyéb részei között nem lehetnek olyan nyílások, amelyek a jármű mozgása közben lehetővé teszik a vízpermet kiszivárgását.
- 6.2.5. A 6.2.3. és 6.2.4. pont követelményeit nem szükséges helyileg figyelembe venni, ha a sárvédő perem egymáshoz képest elmozduló több különböző elemből tevődik össze.
- 6.2.6. Az (1978. évi ISO 612 szabvány 6.20. pontjában meghatározott) alacsony alvázú félpótkocsikhoz előírányzott vontatók, nevezetesen azok, amelyek nyeregtalpának a magassága legfeljebb 1 100 mm, megtervezhetők olyan módon, hogy mentesüljenek a 6.1.1.a., 6.1.3. és 6.2.4. pont követelményei alól. Ebben a tekintetben a sárvédők és a sárvédő peremek nem takarhatják el a hátsó tengelyek gumiabroncsai fölött közvetlenül elhelyezkedő területet, amikor ezeket a vontatókat félpótkocsikhoz csatlakoztatják azért, hogy a felcsapódó víz elleni védőberendezés ne váljon hasznavehetetlenné. Az ilyen járművek sárvédőinek és sárvédő peremeinek azonban meg kell felelniük a fenti pontok követelményeinek azokban a szakaszokban, amelyek 60°-nál nagyobb szöveget zárnak be a kerék középpontján áthaladó függőleges vonallal, ezen gumiabroncsok előtt és mögött.

Ezért ezeket a járműveket úgy kell megtervezni, hogy megfeleljenek az első bekezdésben meghatározott követelményeknek, amikor félpótkocsi nélkül közlekednek.

E követelmények teljesíthetősége érdekében a sárvédők és a sárvédő peremek például levehető résszel rendelkezhetnek.

6.3. Sárfogók

- 6.3.1. A sárfogó szélességének a 6.1.1. c) pontban megadott „q”-ra vonatkozó követelményeknek kell megfelelnie, kivéve, amikor a sárfogó valamely része a sárvédővel közös. Ilyen esetben a sárfogó említett részének legalább olyan szélesnek kell lennie, mint a gumiabroncs futófelülete.

A sárfogók sárvédő alatt elhelyezkedő részének szélessége meg kell, hogy feleljen az ebben a bekezdésben foglalt feltételnek, mindkét oldalon ± 10 mm tűréssel.

- 6.3.2. A sárfogónak alapvetően függőleges irányban kell elhelyezkednie.
- 6.3.3. Az alsó szél legnagyobb magassága nem haladhatja meg a 200 mm-t (VI. melléklet, 3. ábra)

Ez a távolság 300 mm-re emelkedik annak az utolsó tengelynek az esetében, amelynél a külső sárvédő perem alsó szélének R_v radiális távolsága nem nagyobb, mint az ugyanarra a tengelyre felszerelt gumiabroncsok sugárméretei.

A sárfogó alsó szélének útfelülettől mért legnagyobb magassága 300 mm-re emelhető, ha azt a gyártó műszakilag megfelelőnek tartja a felfüggesztési jellemzők figyelembevételével.

- 6.3.4. A sárfogó nem lehet – vízszintesen mérve – 300 mm-nél távolabb a gumiabroncs leghátsó szélétől.
- 6.3.5. Az olyan tengelycsoportok esetében, ahol a szomszédos tengelyeken lévő gumiabroncsok közötti „d” távolság 250 mm-nél kisebb, csak a hátsó kerekekhez kell sárfogókat felszerelni. Ha a szomszédos tengelyeken lévő gumiabroncsok közötti „d” távolság legalább 250 mm (VI. melléklet, 4. ábra), valamennyi kerék mögé sárfogót kell szerelni.
- 6.3.6. A sárfogók nem hajolhatnak el 100 mm-nél jobban a jármű hátsó része felé a sárfogó alsó szélé fölött 50 mm-rel lévő ponton fellépő 3 N/100 mm sárfogó szélesség értékű erő hatására.
- 6.3.7. A sárfogó előírt legkisebb méretekkel rendelkező elülső oldali részének egészére olyan felcsapódó víz elleni védőberendezést kell felszerelni, amely megfelel a III. melléklet 2. részében foglalt előírásoknak.

- 6.3.8. A sárvédő alsó, hátsó széle és a sárfogó között nem lehet semmilyen olyan nyílás, amely lehetővé teszi a vízpermet kiáramlását.
- 6.3.9. Amennyiben a felcsapódó víz elleni védőberendezés megfelel a sárfogókra vonatkozó előírásoknak (6.3. pont), úgy további sárfogóra nincs szükség.
7. Az energiaelnyelő típusú, felcsapódó víz elleni védőberendezésekkel felszerelt felcsapódó víz elleni védőrendszerekkel kapcsolatos követelmények nem kormányzott és saját kormányzású kerekekkel ellátott bizonyos tengelyek esetében (lásd a 5.2. pontot)

7.1. Sárvédők

- 7.1.1. A sárvédőknek el kell takarniuk a közvetlenül a gumiabroncs vagy gumiabroncsok fölötti zónát. A sárvédők elülső és hátulsó végének legalább a gumiabroncs vagy gumiabroncsok felső szélét érintő vízszintes síkig kell kinyúlnia (VI. melléklet, 5. ábra). A sárvédők hátsó vége azonban sárfogóval is helyettesítő, amely esetben ennek a sárvédő (vagy azzal egyenértékű alkatrész) felső részéig kell kinyúlnia.
- 7.1.2. A sárvédő belső oldalának teljes hátsó részét olyan felcsapódó víz elleni védőberendezéssel kell ellátni, amely megfelel a III. melléklet 2. részében szereplő követelményeknek.

7.2. Külső sárvédő peremek

- 7.2.1. Egyes tengelyek vagy olyan tengelycsoportok esetében, ahol a szomszédos gumiabroncsok közötti távolság legalább 250 mm, a külső sárvédő peremnek a sárvédő alsó részétől a felső részéig terjedő felületet kell eltakarnia egészen addig az egyenes vonalig, amelyet a gumiabroncs vagy gumiabroncsok felső szélének érintője képez, és amely a gumiabroncs elejének érintője által képzett függőleges sík és a kerék vagy kerekek mögött található sárvédő vagy sárfogó között húzódik (VI. melléklet, 5b. ábra).

Tengelycsoportok esetében minden egyes keréknél lennie kell külső sárvédő peremnek.

- 7.2.2. A külső sárvédő perem, valamint a sárvédő belseje között nem lehet semmilyen olyan nyílás, amely vízpermet kiáramlását teszi lehetővé.
- 7.2.3. Amennyiben nincs minden egyes kerék mögött sárfogó (lásd a 6.3.5. pontot), úgy a külső sárvédő peremnek folyamatosnak kell lennie a sárfogó külső széle és az első tengelyen levő gumiabroncs (VI. melléklet, 5a. ábra) elejének legtávolabbi pontját érintő függőleges sík között.
- 7.2.4. A legalább 100 mm kötelező magasságú külső sárvédő perem teljes belső felületét olyan energiaelnyelő típusú, felcsapódó víz elleni védőberendezéssel kell ellátni, amely megfelel a III. melléklet 2. részében foglalt követelményeknek.
- 7.3. A sárfogóknak a sárvédő alsó részéig kell kinyúlniuk, és a 6.3.1–6.3.9. pontban foglaltaknak kell megfelelniük.

8. A levegő/víz szétválasztó típusú, felcsapódó víz elleni védőberendezésekkel felszerelt felcsapódó víz elleni védőrendszerekkel kapcsolatos követelmények kormányzott és nem kormányzott kerekekkel ellátott tengelyek esetében

8.1. Sárvédők

- 8.1.1. A sárvédőknek meg kell felelniük a 6.1.1. c) pontban foglalt követelményeknek.
- 8.1.2. Egyes tengelyek, illetve az olyan tengelycsoportok esetében, ahol a szomszédos tengelyeken lévő gumiabroncsok közötti távolság 300 mm-nél nagyobb, a sárvédőknek a 6.1.1. a) pontban foglalt követelményeknek is meg kell felelniük.
- 8.1.3. Az olyan tengelycsoportok esetében, ahol a szomszédos tengelyeken lévő gumiabroncsok közötti távolság nem haladja meg a 300 mm-t, a sárvédőknek a 7. ábrán látható mintával is meg kell egyezniük.

8.2. Külső sárvédő peremek

- 8.2.1. A külső sárvédő peremek alsó széleit a III. melléklet 3. részében foglalt követelményeknek megfelelő levegő/víz szétválasztó típusú, felcsapódó víz elleni védőberendezéssel kell felszerelni.

8.2.2. Egyes tengelyek vagy olyan tengelycsoportok esetében, ahol a szomszédos tengelyeken levő gumibroncsok közötti távolság nagyobb, mint 300 mm, a külső sárvédő peremre felszerelt felcsapódó víz elleni védőberendezés alsó szélének az alábbi – a kerék középpontjából mért – távolságokon, illetve sugarakon belül kell elhelyezkednie (VI. melléklet, 6. és 7. ábra):

<p>a) Kormányzott vagy saját kormányzású kerekekkel szerelt tengelyek esetében:
az elülső széltől (a jármű eleje felé) (C csúcs 30°-nál)
a hátsó szélég (a jármű hátulja felé) (A csúcs 100 mm-nél)</p>	}	$R_v \leq 1,05 R$
<p>b) Nem kormányzott kerekekkel szerelt tengelyek esetében:
az elülső széltől (C csúcs 20°-nál)
a hátsó szélég (A csúcs 100 mm-nél)</p>	}	$R_v \leq 1,00 R$

ahol:

R = a járműre szerelt gumibroncs sugara,

R_v = pedig az a sugárirányú távolság, amelyre a külső sárvédő perem alsó széle a kerék középpontjától elhelyezkedik.

8.2.3. Olyan tengelycsoportok esetében, ahol a szomszédos tengelyeken levő gumibroncsok közötti távolság 300 mm-nél nem nagyobb, a tengelyek közötti részben található külső sárvédő peremeket a 8.1.3. pontban meghatározott távolságokra kell elhelyezni, és azoknak úgy kell lefelé nyúlniuk, hogy legfeljebb 100 mm-rel legyenek a kerekek középpontján keresztülhaladó vízszintes vonal fölött (VI. melléklet, 7. ábra).

8.2.4. A külső sárvédő perem mélységi mérete a kerék középpontján keresztülhaladó függőleges vonal mögötti egyik pontnál sem lehet 45 mm-nél kevesebb. A sárvédő perem e vonal előtt fokozatosan csökkenthető.

8.2.5. A külső sárvédő peremeken, illetve a külső sárvédő peremek és a sárvédők között nem lehetnek olyan nyílások, amelyek lehetővé teszik a vízpermet kiszivárgását.

8.3. Sárfogók

8.3.1. A sárfogóknak meg kell felelniük:

a) a 6.3. pont követelményeinek (VI. melléklet, 3. ábra); vagy

b) a 6.3.1., 6.3.2., 6.3.5., 6.3.8. és 8.3.2. pont követelményeinek (VI. melléklet, 6. ábra).

8.3.2. A IV. mellékletben szereplő előírásoknak megfelelő, felcsapódó víz elleni védőberendezést kell felszerelni – legalább a teljes szél mentén – a 8.3.1. b) pontban említett sárfogóra.

8.3.2.1. A felcsapódó víz elleni védőberendezés alsó széle legfeljebb 200 mm-rel lehet a talaj fölött.

A sárfogó alsó szélének útfelülettől mért legnagyobb magassága 300 mm-re emelhető, ha azt a gyártó műszakilag megfelelőnek tartja a felfüggesztési jellemzők figyelembevételével.

8.3.2.2. A felcsapódó víz elleni védőberendezésnek legalább 100 mm mélységi kiterjedésűnek kell lennie.

8.3.2.3. Az alsó résztől eltekintve – amely a felcsapódó víz elleni védőberendezést foglalja magában – a 8.3.1. b) pontban említett sárfogó nem hajolhat el 100 mm-nél jobban hátra az üzemi helyzetben levő felcsapódó víz elleni védőberendezés és a sárfogó találkozási pontjánál mért és a sárfogó alsó széle fölött 50 mm távolságban ható 3 N/100 mm sárfogó szélesség értékű erő hatására.

8.3.3. A sárfogó nem lehet – vízszintesen mérve – 200 mm-nél távolabb a gumibroncs leghátsó szélétől.

9. Tengelycsoport esetében egy olyan tengely felcsapódó víz elleni védőberendezésének, amely hátrafelé nem a legtávolabbi, nem kell feltétlenül elfednie a gumibroncs futófelületének teljes szélességét, amennyiben helyileg fennáll annak a lehetősége, hogy kölcsönhatás alakul ki a felcsapódó víz elleni védőberendezés és a tengelyek, a felfüggesztés vagy az alváz szerkezete között.

V. MELLÉKLET

A gyártás megfelelése, a gyártás leállítása**1. A gyártás megfelelése**

- 1.1. Az EK-alkatrész-típusjóváahagyási jelet viselő valamennyi felcsapódó víz elleni védőberendezésnek meg kell felelnie a jóváahagyott típusnak. Az EK-típusjóváahagyási jelet kibocsátó hatóság egy mintát magánál tart arra a célra, hogy – az EK-alkatrész-típusbizonyítvánnyal együtt – megállapítható legyen, hogy az EK-alkatrész-típusjóváahagyási jellel forgalmazott berendezések teljesítik-e a jelzett követelményeket.
- 1.2. A berendezés típusát a minta, valamint az EK-alkatrész-típusjóváahagyás kérelmezésekor benyújtott leíró dokumentumok határozzák meg. Ugyanahhoz a típushoz tartozónak olyan berendezéseket lehet tekinteni, amelyek jellemzői megegyeznek a mintául szolgáló berendezés jellemzőivel, és amelyek egyéb alkatrészei sem térnek el a mintául szolgáló berendezés alkatrészeitől, nem számítva az ebben a mellékletben említett jellemzőket nem érintő eltéréseket.
- 1.3. A jóváahagyott típus gyártásmegfelelőségének biztosítása érdekében a gyártó rutinvizsgálatokat végez.

Ebből a célból a gyártó köteles vagy olyan laboratóriummal rendelkezni, amely megfelelő felszereltségű az elsőrendű fontosságú vizsgálatok elvégzéséhez, vagy valamely jóváahagyott laboratórium által elvégeztetni a gyártásmegfelelési vizsgálatokat.

A gyártásmegfelelési vizsgálatok eredményei legalább évente egyszer, betekintés céljából a hatáskörrel rendelkező hatóság rendelkezésére állnak.

- 1.4. Az illetékes hatóság is végezhet véletlenszerű ellenőrzéseket.
- 1.5. A gyártásnak a jóváahagyott berendezéstípussal való azonosságát a III. mellékletben rögzített körülmények között, illetve módszerekkel összhangban kell ellenőrizni.

Az alkatrész-típusjóváahagyást megadó hatóság kérésére a gyártó vizsgálatok vagy megfelelési ellenőrzések céljából a hatóság rendelkezésére bocsátja a korábban már típusjóváahagyásban részesült berendezéseket.

- 1.6. A berendezések megfelelése akkor áll fenn, ha tíz véletlenszerűen választott mintából kilenc megfelel a III. melléklet 2. részének 4. pontjában és 3. részének 4. pontjában foglalt követelményeknek.
- 1.7. Amennyiben nem teljesül az 1.6. pontban meghatározott feltétel, úgy további tíz véletlenszerűen választott mintát kell megvizsgálni.

Az összes elvégzett mérés átlagának meg kell felelnie a III. melléklet 2. részének 4. pontjában és 3. részének 4. pontjában foglalt előírásoknak, és egyik egyedi mérés értéke sem lehet kisebb, mint a meghatározott érték 95 %-a.

2. A gyártás leállítása

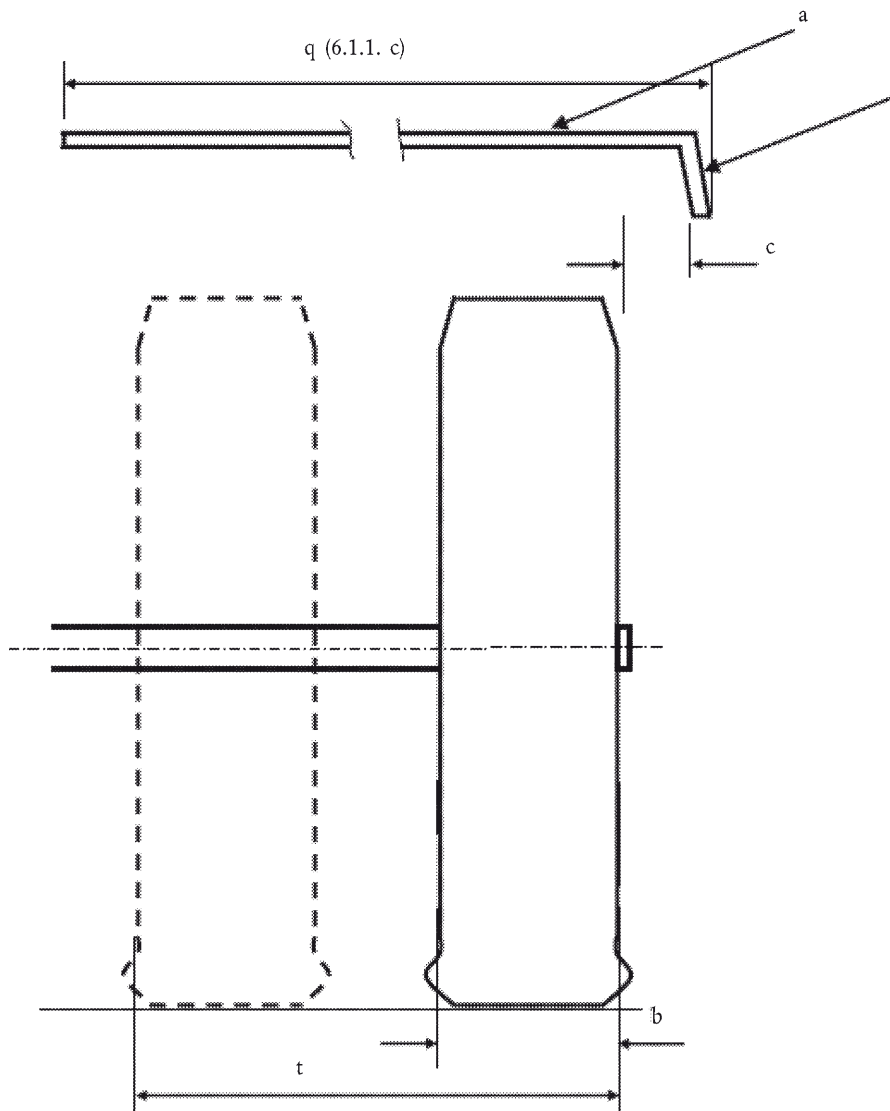
Az EK-alkatrész-típusjóváahagyás birtokosa köteles azonnal értesíteni az illetékes hatóságot arról, ha leállítja a gyártást.

VI. MELLÉKLET

ÁBRÁK

1a. ábra

Az (a) sárvédő (q) szélessége, valamint a (j) sárvédő perem helyzete

Megjegyzés: A számok a IV. melléklet vonatkozó pontjaira utalnak.

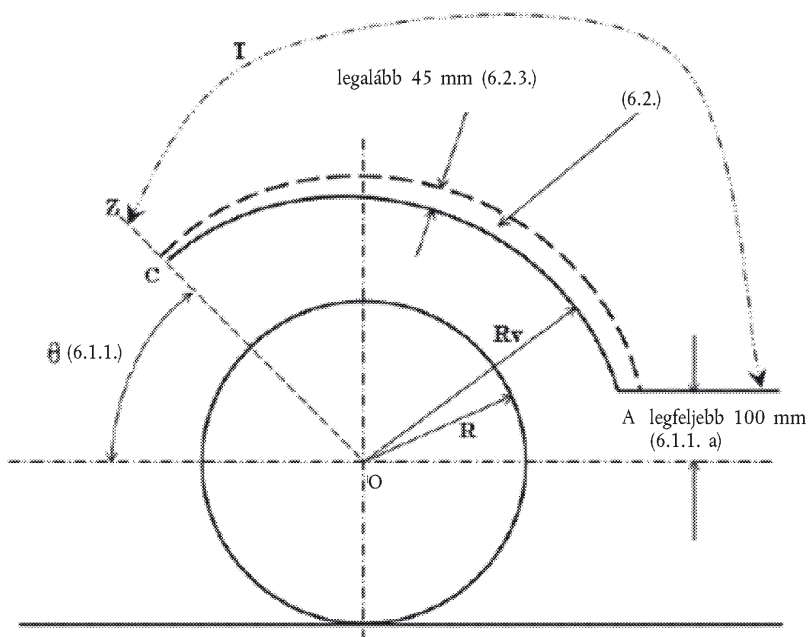
1b. ábra

Példa a külső sárvédő perem mérésére

2. ábra

A sárvédő és a külső sárvédő perem méretei

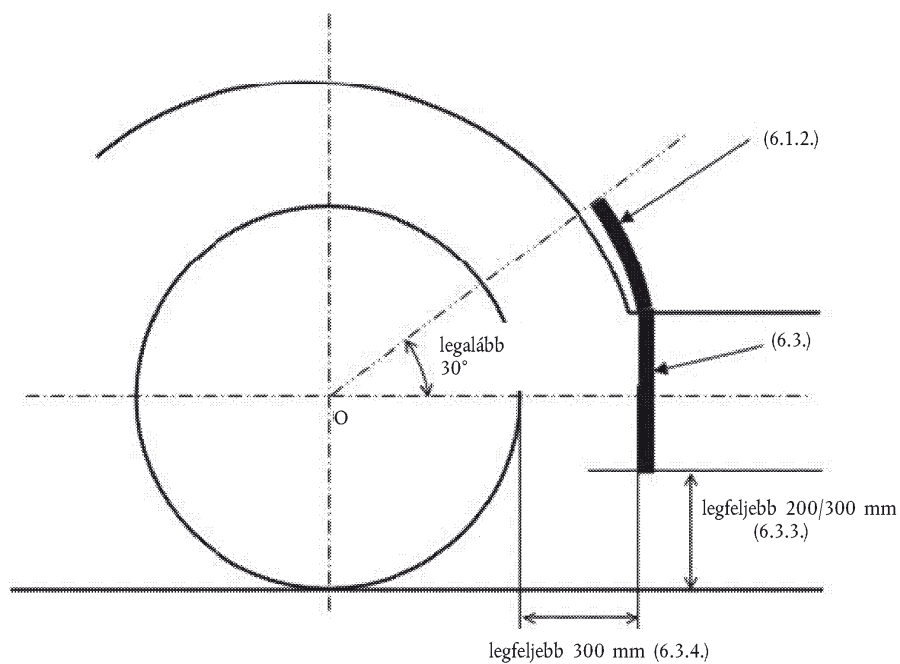

Megjegyzés:

1. Az említett számok a IV. melléklet vonatkozó pontjaira utalnak.
2. T: a sárvédő kiterjedése.

3. ábra

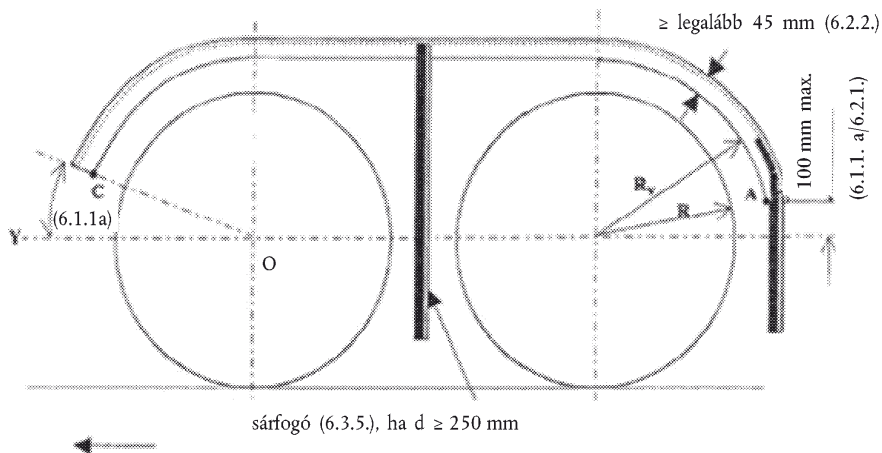
A sárvédő és a sárfogó helyzete

Megjegyzés: Az említett számok a IV. melléklet vonatkozó pontjaira utalnak.

4. ábra

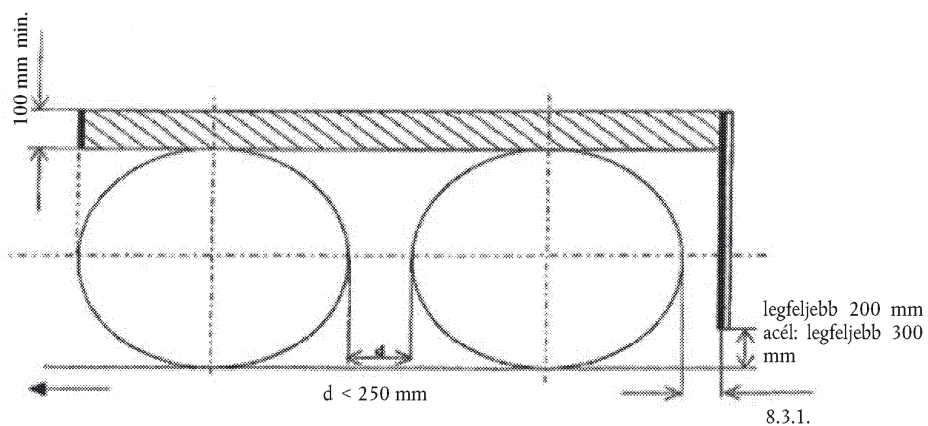
A felcsapódó víz elleni (energiaelnyelő típusú) védőberendezéseket magában foglaló, felcsapódó víz elleni védőrendszer (sárvédő, sárfogó, külső sárvédő perem) összeállítását bemutató ábra, tengelycsoport esetében

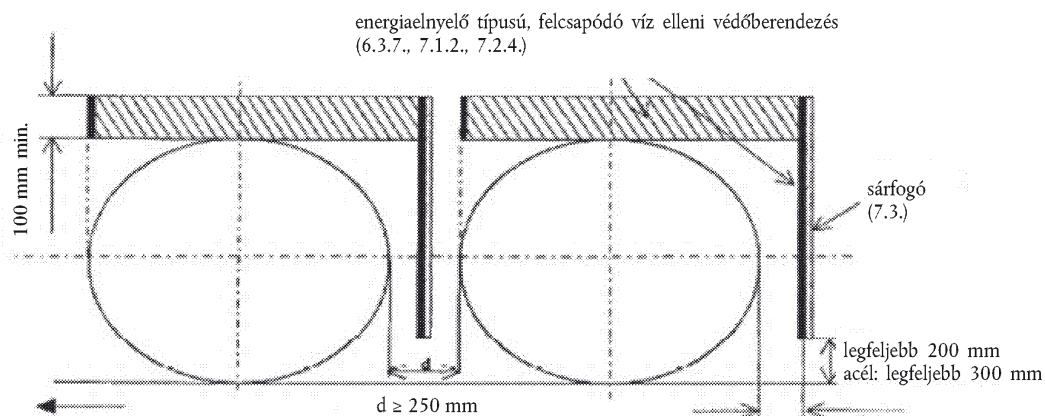
5. ábra

A felcsapódó víz elleni (energiaelnyelő típusú) védőberendezéseket magában foglaló, felcsapódó víz elleni védőrendszer összeállítását bemutató ábra, nem kormányzott vagy saját kormányzású kerekekkel ellátott tengelyek esetében

(IV. melléklet – 5.2. és 7. pont)

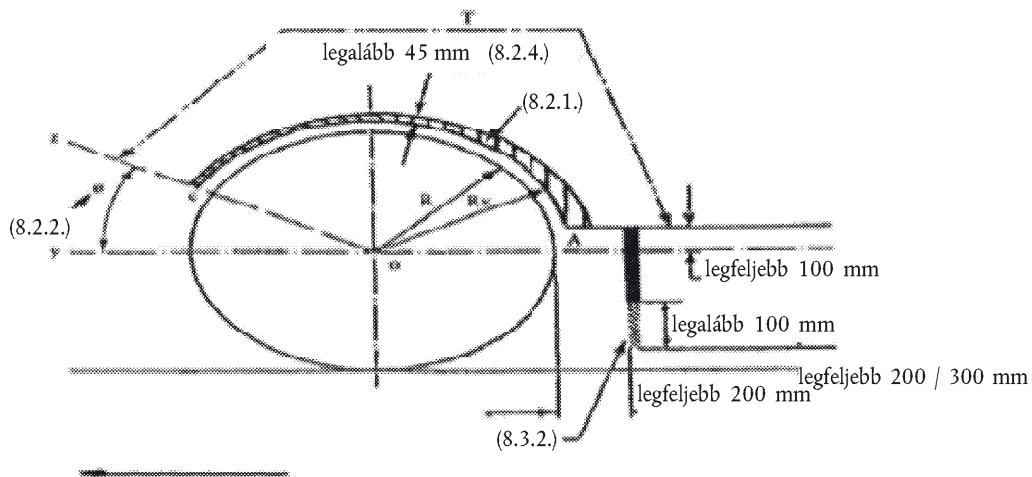
a) Tengelycsoport, ahol a gumiabroncsok közötti távolság kisebb, mint 250 mm

b) Egyes tengelyek vagy tengelycsoport, ahol a gumiabroncsok közötti távolság legalább 250 mm

6. ábra

Levegő/víz szétválasztó típusú, felcsapódó víz elleni védőberendezésekkel felszerelt felcsapódó víz elleni védőrendszer összeállítását bemutató ábra, kormányzott, saját kormányzású vagy nem kormányzott kerekekkel ellátott tengelyek esetében

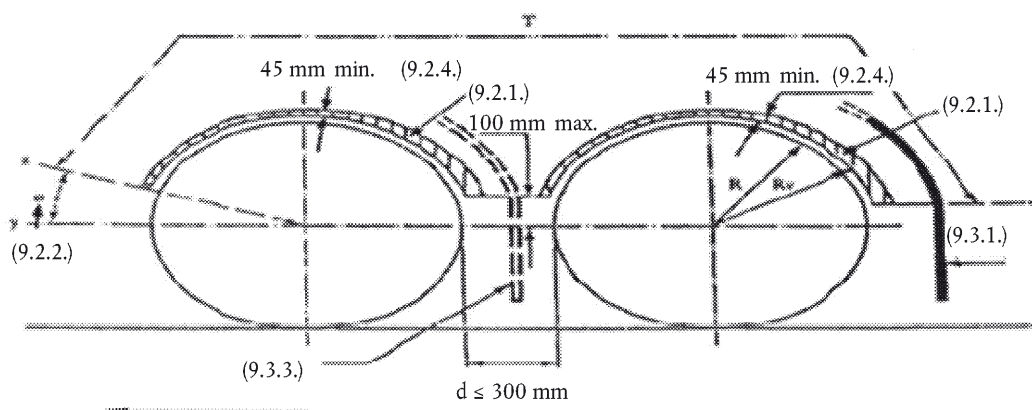

Megjegyzés:

1. A számok a IV. melléklet vonatkozó pontjaira utalnak.
2. T: a sárvédő kiterjedése.

7. ábra

A felcsapódó víz elleni védőberendezéseket (sárvédő, sárfogó, külső sárvédő perem) magában foglaló, felcsapódó víz elleni védőrendszer összeállítását bemutató ábra, tengelycsoport esetében, ahol a gumiabroncsok közötti távolság nem haladja meg a 300 mm-t

ha $d \geq 250$, a sárfogó előírás

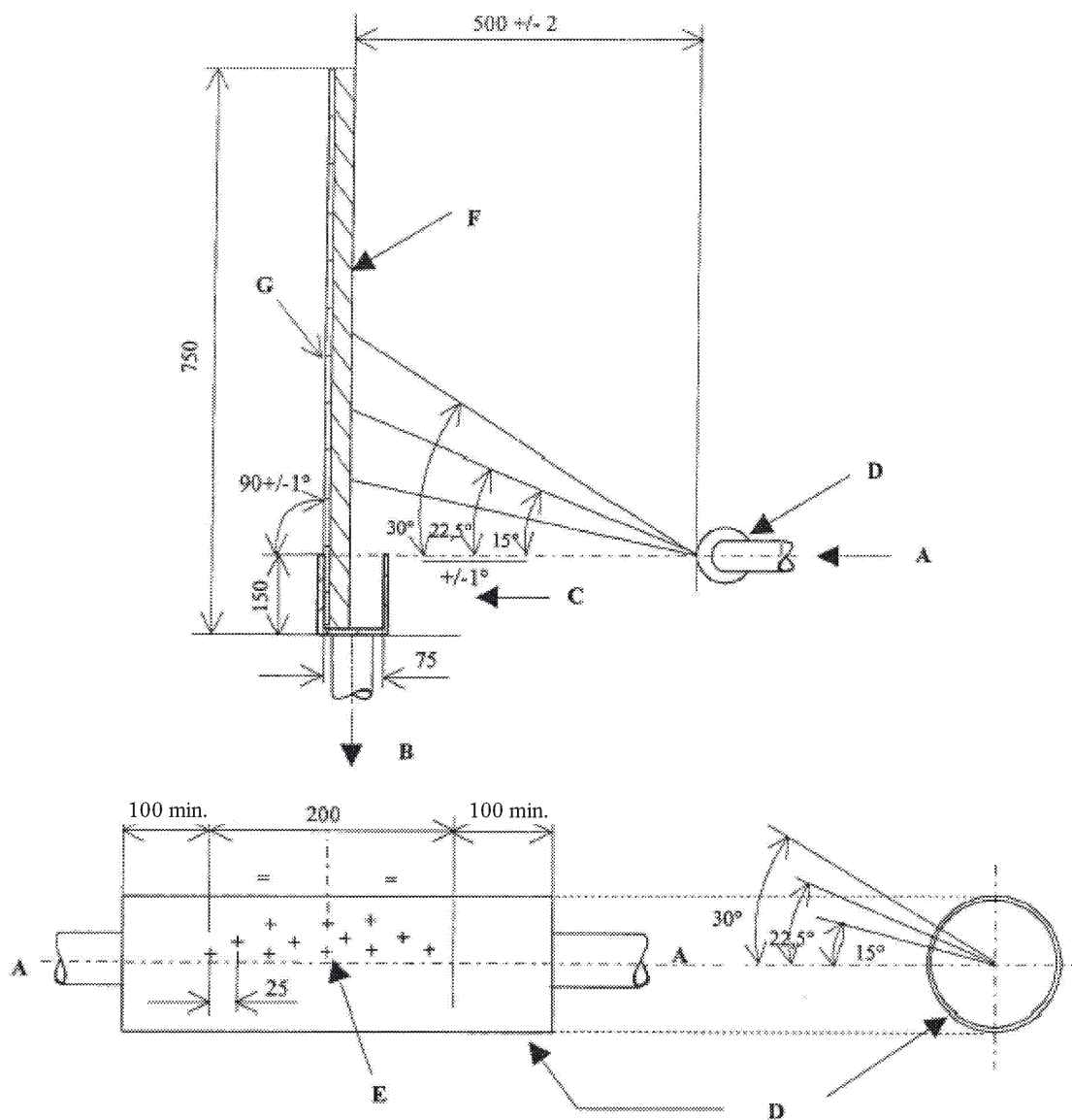
Megjegyzés:

1. A számok a IV. melléklet vonatkozó pontjaira utalnak.
2. T: a sárvédő kiterjedése.

8. ábra

Vizsgálóberendezés energiaelnyelő típusú, felcsapódó víz elleni védőberendezésekhez

(III. melléklet, 2. rész)

Megjegyzés:

A = vízellátás szivattyúból

B = vízáramlás a gyűjtőtartály felé

C = az 500 (+ 5/- 0) mm hosszú és 75 (+ 2/- 0) mm széles belső méretű gyűjtőtartály

D = rozsdamentes acélcső, külső átmérő 54 mm, falvastagság 1,2 (+/- 0,12) mm, belső és külső felületi érdesség (Ra) 0,4 és 0,8 μm között

E = 12 db hengeres, sugárszerűen fúrt lyuk, sorjamentes szögletes széllel. A cső belsején és külsején mért átmérőjük: 1,68 (+ 0,010/- 0) mm.

F = 500 (+ 0/- 5) mm széles vizsgálandó minta

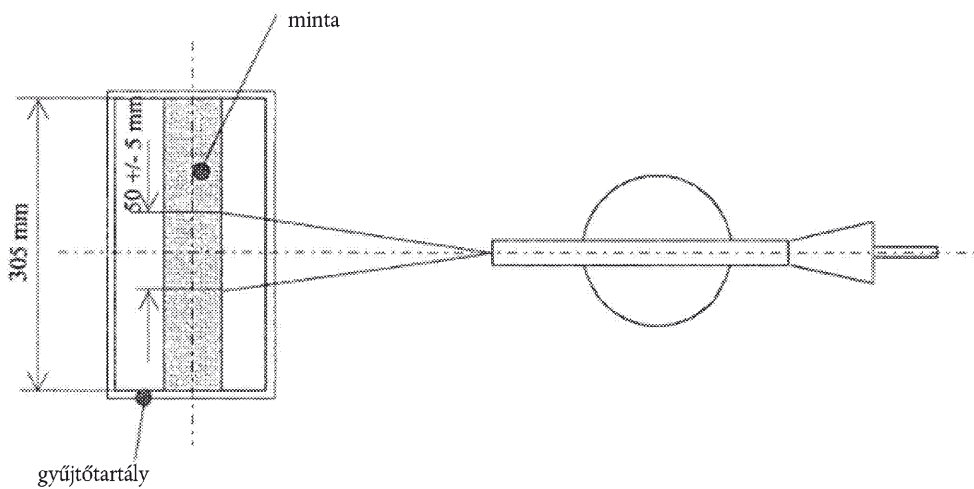
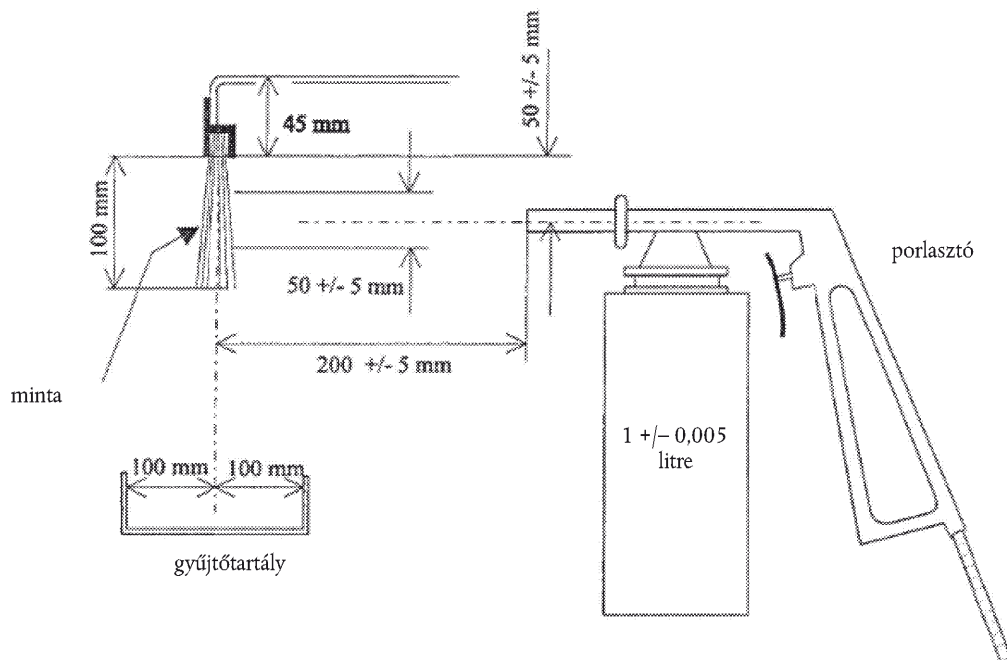
G = szilárd sima lap

Valamennyi lineáris méret mm-ben van feltüntetve.

9. ábra

Vizsgálóberendezés levegő/víz szétválasztó típusú, felcsapódó víz elleni védőberendezésekhez

(III. melléklet, 3. rész)

A BIZOTTSÁG 110/2011/EU RENDELETE**(2011. február 8.)**

az integrált szociális védelmi statisztikák európai rendszeréről (ESSPROS) szóló 458/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a nettó szociális védelmi juttatásokra vonatkozó ESSPROS-modul esetében a megfelelő adattovábbítási formátumok, a továbbítandó eredmények és a minőségmérési kritériumok tekintetében történő végrehajtásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az integrált szociális védelmi statisztikák európai rendszeréről (ESSPROS) szóló, 2007. április 25-i 458/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 458/2007/EK rendelet létrehozott egy módszertani keretet a statisztikának az Európai Unió javát szolgáló összehasonlítható alapon történő összeállítására, valamint határidőket szabott a ESSPROS-nak (European system of integrated social protection statistics, integrált szociális védelmi statisztikák európai rendszere) megfelelően összeállított statisztika továbbítására.
- (2) A 458/2007/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében végrehajtási intézkedéseket kell elfogadni a nettó szociális védelmi juttatásokra vonatkozó modul esetében az adattovábbítás formátumával, a továbbítandó eredményekkel és a minőségmérés feltételeivel kapcsolatban.

- (3) A nettó szociális védelmi juttatásokra vonatkozó modult a „leszűkített megközelítés” alkalmazásával kell előállítani annak érdekében, hogy a kedvezményezettek populációja megegyezzen az ESSPROS-alaprendszerben gyűjtött bruttó szociális védelmi juttatások kedvezményezettjeivel.
- (4) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az európai statisztikai rendszer bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) A nettó szociális védelmi juttatásokra vonatkozó modul esetében az adattovábbítás formátuma és a továbbítandó eredmények az I. mellékletben vannak meghatározva.
- (2) A nettó szociális védelmi juttatásokra vonatkozó modul adatminőségének mérésére vonatkozó kritériumok a II. mellékletben vannak meghatározva.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 8-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ HL L 113., 2007.4.30., 3. o.

I. MELLÉKLET

A nettó szociális védelmi juttatásokra vonatkozó modul adattovábbítási formátumai és a továbbítandó eredmények

1. TOVÁBBÍTANDÓ ADATOK

A nettó szociális védelmi juttatásokra vonatkozó adatokat (szűkebb megközelítés) a Bizottság által megadott formátumban kell továbbítani.

Továbbítandó változók:

1.1. Átlagos tételesenkénti adóarány (AITR) és átlagos tételesenkénti társadalombiztosítási járulékarány (AISCR) az alábbiak szerinti párhuzamos bontásban:

- kizárólag a pénzbeli szociális védelmi juttatások részletes osztályozása (az ESSPROS-kézikönyv 1. függelékében meghatározottak szerint),
- a „rendszerek felsorolása” táblázatban felsorolt rendszerek (az 1322/2007/EK bizottsági rendelet ⁽¹⁾ I. mellékletében meghatározottak szerint).

1.2. Fennmaradó adókedvezmények (csak akkor kell megadni, ha az AITR-ben és/vagy az AISCR-ben nincsenek közvetlenül elszámolva).

Minden fennmaradó adókedvezményt az osztályozás első szintjén funkciók szerint kell bontani a 458/2007/EK rendelet 2. cikkének b) pontjában meghatározott kockázatok és szükségletek listája szerint.

A fennmaradó adókedvezményre vonatkozó adatokat a nemzeti pénznemben kell megadni.

1.3. Nettó szociális juttatásokra (szűkebb megközelítés) vonatkozó adatok az alábbiak szerinti párhuzamos bontásban:

- a szociális védelmi juttatások részletes osztályozása (az ESSPROS-kézikönyv 1. függelékében meghatározottak szerint),
- az 1322/2007/EK bizottsági rendelet I. mellékletében található „rendszerek felsorolása” táblázatban felsorolt rendszerek (jelentenit kell a valamennyi rendszer összegével megegyező „összes rendszer szintjén” található adatokat is).

A nettó szociális juttatásokat az 1322/2007/EK rendelet I. mellékletében meghatározott bruttó szociális védelmi juttatások és az 1.1. és 1.2. pontban említett változók összekapcsolásával kell előállítani.

2. REFERENCIA-KÉZIKÖNYV

Az e rendelet alkalmazásakor használandó részletes osztályozásokat és fogalommeghatározásokat a Bizottság által a tagállamok együttműködésével készített ESSPROS-kézikönyv tartalmazza.

⁽¹⁾ HL L 294., 2007.11.13., 5. o.

II. MELLÉKLET

A. A NETTÓ SZOCIÁLIS VÉDELMI JUTTATÁSOKRA VONATKOZÓ MODUL ADATMINŐSÉG-MÉRÉSI KRITÉRIUMAI

A 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 12. cikkével összhangban a nettó szociális védelmi juttatások adatgyűjtésének éves minőségértékelése során a következő kritériumokat kell alkalmazni: relevancia, pontosság, időszerség, időbeli pontosság, hozzáférhetőség és egyértelműség, összehasonlíthatóság és koherencia.

B. TOVÁBBÍTANDÓ INFORMÁCIÓK

A tagállamok a következőkre vonatkozóan szolgáltatnak információt:

1. **Kapcsolat**

1.1. Az adat-összeállító adatai

2. **Pontosság**

2.1. Az adatforrások kiterjedése: a felhasznált források típusai (regiszterek vagy más adminisztratív források, felmérések, becslések); a különböző forrástípusok alapján összeállított rendszerek/funkciók adatai; jelentések azokról a problémákról, amikor az adatforrások kiterjedése miatt az adatokat becsülni kell.

2.2. A becslések során és az adatforrások hiányos kiterjedése esetén használt módszertanok és feltételezések:

- adminisztratív adatok,
- felmérés,
- modellezés,
- egyéb (meg kell határozni).

2.3. A statisztika felülvizsgálata:

- változások a felhasznált adatforrásokban,
- változások az adatbecsléshez használt módszerekben és feltételezésekben,
- adatok felülvizsgálata koncepcionális kiigazítások következtében (például a nemzeti számlákban történt korrekciók),
- adatok felülvizsgálata a végleges statisztika rendelkezésre állása miatt,
- adatok felülvizsgálata minőség-ellenőrzés miatt,
- az adatfelülvizsgálati irányvonalak leírásának elfogadása.

3. **Összehasonlíthatóság**

3.1. Földrajzi összehasonlíthatóság:

- eltérések a teljes lefedettségétől a végleges adatoknál,
- eltérések az ESSPROS-módszertantól,
- az eltérések okainak és az alkalmazott módszereknek a részletezése,
- az eltérések összehasonlíthatóságra gyakorolt hatásának megbecsülése.

3.2. Időbeli összehasonlíthatóság:

- a korábbi és a jelenlegi adatok lefedettsége közötti összefüggés leírása,
- a korábbi és a jelenlegi adatok összehasonlíthatóságának leírása.

⁽¹⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

4. Hozzáférhetőség és egyértelműség

4.1. Az ország által elfogadott, adatokra vonatkozó tájékoztatási irányvonalak leírása.

4.2. A felhasználóknak adott metaadatok/módszertan leírása.

5. Relevancia

5.1. Annak leírása, hogy a statisztikai adatok mennyiben felelnek meg a felhasználók jelenlegi és lehetséges igényeinek.

C. A MINŐSÉGJELENTÉSEK ELKÉSZÍTÉSÉNEK MENETRENDJE

A nettó szociális védelmi juttatásokra vonatkozó modulról évente készül minőségjelentés.

Az N. évre vonatkozó jelentést az N + 3. év január 31-éig kell továbbítani a Bizottságnak (Eurostat).

D. A MINŐSÉGJELENTÉSEK TOVÁBBÍTÁSÁNAK FORMÁTUMA

Az adatok minőségére vonatkozó információkat a Bizottság (Eurostat) által megadott formátumban kell továbbítani.

A BIZOTTSÁG 111/2011/EU RENDELETE**(2011. február 7.)****egyek áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

mivel:

- (1) A 2658/87/EGK rendelet mellékletét képező Kombinált Nomenklatúra egységes alkalmazása érdekében intézkedéseket szükséges elfogadni az e rendelet mellékletében meghatározott áruk besorolásáról.
- (2) A 2658/87/EGK rendelet meghatározza a Kombinált Nomenklatúra értelmezésére irányadó általános szabályokat. Ezeket a szabályokat kell alkalmazni bármely más olyan nomenklatúrára vonatkozóan is, amely részben vagy egészben a Kombinált Nomenklatúrán alapul vagy azt bármilyen további albontással kiegészíti, és amelyet az árukereskedelemhez kapcsolódó tarifális és más intézkedések alkalmazása céljából az Unió valamely más rendelkezése hoz létre.
- (3) Az említett általános szabályok értelmében a mellékletben szereplő táblázat 1. oszlopában leírt árukat a 3. oszlopban feltüntetett indokok alapján a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

- (4) Indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú, az áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolására vonatkozó kötelező érvényű tarifális felvilágosítást a jogosult – a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználhatja.

- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Vámkódex Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A Kombinált Nomenklatúrához csatolt melléklet táblázatának 1. oszlopában leírt árukat a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

2. cikk

A tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú kötelező érvényű tarifális felvilágosítás – a 2913/92/EGK rendelet 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználható.

*3. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 7-én.

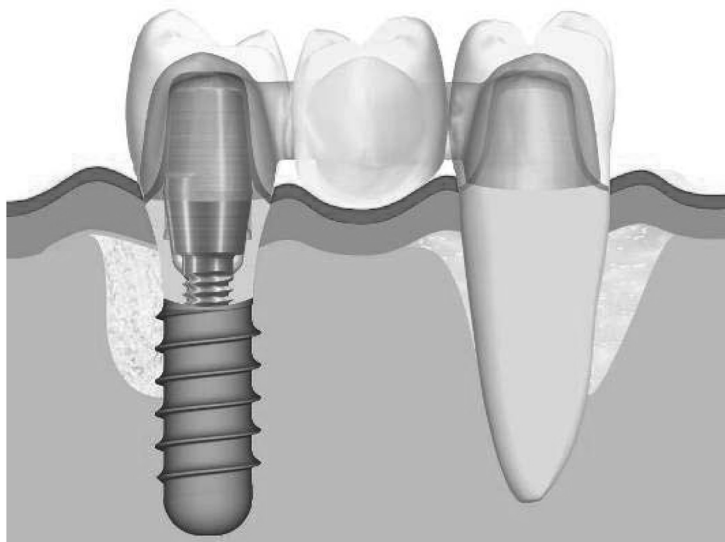
*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Algirdas ŠEMETA
a Bizottság tagja*

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.⁽²⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

MELLÉKLET

Árumegevezés	Besorolás (KN-kód)	Indokolás
(1)	(2)	(3)
<p>Titánból készült, kúp alakú fémdarab, melynek alsó fele külső menetes szárban (ún. „műfog csonkban”) végződik.</p> <p>A termék a fogászatban használatos. Úgy tervezték, hogy az állkapocsba ültetett mesterséges foggyökérbe csavarva a gyökérhez rögzítse a műkoronát.</p> <p>A behozatal sterilizált csomagolásban történik.</p> <p>(*) Lásd a képeken.</p>	9021 29 00	<p>A termékbesorolást a Kombinált Nómenklatúra értelmezésére szolgáló 1. és 6. általános szabály, a 90. árucsoporthoz tartozó 2. megjegyzés b) pontja, valamint a 9021 és a 9021 29 00 KN-kód szövege határozza meg.</p> <p>A terméket kifejezetten fogászati felhasználásra tervezték, így nem minősül a XV. áruosztályhoz tartozó 2. megjegyzés szerinti „általánosan használható résznek”. Következésképpen a XV. áruosztályba történő besorolása kizárt.</p> <p>Tekintve, hogy a termék egy fogászati eszköz része, a 9021 vtsz. alá sorolandó, amely több, koronák és műfogsorok készítésére szolgáló fogászati tartozékot is tartalmaz (lásd még a 9021 vtsz.-hoz tartozó HR Magyarázat III. része (B) bekezdésének 4. pontját).</p> <p>Ezért a terméket a 9021 29 00 KN-kód alá, fogászati eszköz részeként kell besorolni.</p>

(*) A képek csupán tájékoztató jellegűek.

A BIZOTTSÁG 112/2011/EU RENDELETE**(2011. február 7.)****egyek áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

mivel:

- (1) A 2658/87/EGK rendelet mellékletét képező Kombinált Nomenklatúra egységes alkalmazása érdekében intézkedéseket szükséges elfogadni az e rendelet mellékletében meghatározott áruk besorolásáról.
- (2) A 2658/87/EGK rendelet meghatározza a Kombinált Nomenklatúra értelmezésére irányadó általános szabályokat. Ezeket a szabályokat kell alkalmazni bármely más olyan nomenklatúrára vonatkozóan is, amely részben vagy egészben a Kombinált Nomenklatúrán alapul vagy azt bármilyen további albontással kiegészíti, és amelyet az árukereskedelemhez kapcsolódó tarifális és más intézkedések alkalmazása céljából az Unió valamely más rendelkezése hoz létre.
- (3) Az említett általános szabályok értelmében a mellékletben szereplő táblázat 1. oszlopában leírt árukat a 3. oszlopban feltüntetett indokok alapján a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

- (4) Indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú, az áruk Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolására vonatkozó kötelező érvényű tarifális felvilágosítást a jogosult – a Közösségi Vámkodekx létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználhatja.

- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Vámkodekx Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A Kombinált Nomenklatúrában a melléklet táblázatának 1. oszlopában leírt árukat a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

2. cikk

A tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú kötelező érvényű tarifális felvilágosítás – a 2913/92/EGK rendelet 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználható.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 7-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Algirdas ŠEMETA
a Bizottság tagja*

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

⁽²⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

MELLÉKLET

Árumegnevezés	Besorolás (KN-kód)	Indokolás
(1)	(2)	(3)
<p>Orvosi kezelés alatt álló betegek légzésének és altatási gázainak megfigyelésére tervezett, körülbelül 8,5 × 30 × 23 cm méretű modul (ún. „gázelemző modul”).</p> <p>Kizárólag betegmegfigyelő rendszerrel összekötve és az által vezérelve működik.</p> <p>A modul spektroszkópiás módszerrel elemzi a beteg által ki-és belélegzett gázt, többek között annak szén-dioxid-, dinitrogén-oxid-, halotán- és izoflurán- tartalmát.</p> <p>A betegmegfigyelő rendszer feldolgozza és előre meghatározott jellemzőkkel összehasonlítja a modul által mért adatokat. Az eredmények megjelennek a kijelzőn. Ha a mért adatok nem felelnek meg a beállított jellemzőknek, a készülék riaszt.</p>	9018 19 10	<p>A besorolást a Kombinált Nomenklátúra értelmezésére szolgáló 1. és 6. általános szabály, a Kombinált Nomenklátúra 90. árucsoportjához tartozó megjegyzések 2. b) pontja, valamint a 9018, a 9018 19 és a 9018 19 10 KN-kód szövegezése határozza meg.</p> <p>A modul nem tekinthető a 9027 vámtarifaszám szerinti, fizikai vagy vegyi analízisre szolgáló önálló készüléknek vagy műszernek, mivel a modul szabályozási funkciói és az elemzés eredményének kijelzése a betegmegfigyelő rendszerben történik. Következésképpen az áru nem sorolható a 9027 vtsz. alá.</p> <p>A modul nem tekinthető a 9018 20 00 KN-kód alatti, ultraibolya vagy infravörös sugárral működő készüléknek. Következésképpen az áru nem sorolható a 9018 20 00 KN-kód alá. Mivel a modul nem szolgál altatásra, nem tekinthető a 9018 90 60 KN-kód alatti altatási eszköznek vagy műszernek. Következésképpen az áru nem sorolható a 9018 90 60 KN-kód alá.</p> <p>Mivel a modul kizárólag két vagy több fiziológiai jellemzőt egyidejűleg mérő elektrodiagnosztikai készülékkel együtt használatos, azt a 90. árucsoporthoz tartozó megjegyzések 2. b) pontja alkalmazásával a 9018 19 10 KN-kód alá kell besorolni.</p>

A BIZOTTSÁG 113/2011/EU RENDELETE**(2011. február 7.)****egyek áruk Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

mivel:

- (1) A 2658/87/EGK rendelet mellékletét képező Kombinált Nomenklátúra egységes alkalmazása érdekében intézkedéseket szükséges elfogadni az e rendelet mellékletében meghatározott áruk besorolásáról.
- (2) A 2658/87/EGK rendelet meghatározza a Kombinált Nomenklátúra értelmezésére irányadó általános szabályokat. Ezeket a szabályokat kell alkalmazni bármely más olyan nomenklatúrára vonatkozóan is, amely részben vagy egészben a Kombinált Nomenklatúrán alapul vagy azt bármilyen további albontással kiegészíti, és amelyet az árukereskedelemhez kapcsolódó tarifális és más intézkedések alkalmazása céljából az Unió valamely más rendelkezése hoz létre.
- (3) Az említett általános szabályok értelmében a mellékletben szereplő táblázat 1. oszlopában leírt árukat a 3. oszlopban feltüntetett indokok alapján a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

- (4) Indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú, az áruk Kombinált Nomenklátúra szerinti besorolására vonatkozó kötelező érvényű tarifális felvilágosítást a jogosult – a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználhatja.

- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Vámkódex Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A Kombinált Nomenklatúrában a melléklet táblázatának 1. oszlopában leírt árukat a táblázat 2. oszlopában megjelölt KN-kód alá kell besorolni.

2. cikk

A tagállamok vámhatóságai által kibocsátott, e rendelet rendelkezéseitől eltérő tartalmú kötelező érvényű tarifális felvilágosítás – a 2913/92/EGK rendelet 12. cikke (6) bekezdésének alkalmazásában – három hónapig továbbra is felhasználható.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 7-én.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Algirdas ŠEMETA
a Bizottság tagja*

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

⁽²⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

MELLÉKLET

Árumegevezés	Besorolás (KN-kód)	Indokolás
(1)	(2)	(3)
<p>A kiskereskedelmi forgalom számára készletben kiszerelt termék (ún. „kamerás csecsemőfigyelő rendszer”), amely a következő részekből áll:</p> <ul style="list-style-type: none"> — egy beépített mikrofont, egy videojeladót és egy antennát tartalmazó, vezeték nélküli televíziós kamera; a kamera kimeneti audio/video csatlakozófelülettel rendelkezik; — egy hangszórót, egy videojelvevőt és egy antennát tartalmazó, körülbelül 14 cm (5,6 hüvelyk) képátlójú, 4:3 képarányú, vezeték nélküli színes monitor folyadékkristályos (LCD) kijelzővel; a monitor bemeneti audio/video csatlakozófelülettel rendelkezik; — két adapter; valamint — egy audio/video kábel. <p>A kamera és a monitor közötti jelátvitel 2,4 GHz-es frekvencián történik 150 m-es hatósugárral.</p> <p>A készülék rendeltetése a csecsemők távolból történő figyelése.</p>	8528 72 40	<p>A besorolást a Kombinált Nomenklatúra értelmezésére szolgáló 1., 3. b), 3. c) és 6. általános szabály, valamint a 8528, a 8528 72 és a 8528 72 40 KN-kód szövegezése határozza meg.</p> <p>A termék a 3. b) általános értelmezési szabály szerinti, a 8525 vámtarifaszám szerinti kamerából és a 8528 vámtarifaszám szerinti televízióvevő-készülékből álló készlet, melynek a lényeges jellemzőjét meghatározó alkotórésze nem állapítható meg.</p> <p>Ezért a terméket – a 3. c) általános értelmezési szabály alkalmazásával – a 8528 72 40 KN-kód alá, televízióvevő-készülékként kell besorolni.</p>

A BIZOTTSÁG 114/2011/EU RENDELETE**(2011. február 8.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet lép hatályba 2011. február 9-én.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 8-án.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	IL	107,9
	JO	87,5
	MA	53,6
	TN	111,3
	TR	110,2
	ZZ	94,1
0707 00 05	EG	182,1
	JO	96,7
	MA	100,1
	TR	177,5
	ZZ	139,1
0709 90 70	MA	50,7
	TR	147,8
	ZA	57,4
	ZZ	85,3
0709 90 80	EG	100,8
	ZZ	100,8
0805 10 20	AR	41,5
	BR	41,5
	EG	54,2
	IL	71,4
	MA	53,2
	TN	62,3
	TR	69,4
	ZA	41,5
	ZZ	54,4
0805 20 10	IL	156,9
	MA	64,2
	TR	79,6
	ZZ	100,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	58,2
	EG	57,7
	IL	129,1
	JM	82,9
	MA	107,3
	PK	49,7
	TR	69,0
	ZZ	79,1
	0805 50 10	AR
EG		67,9
MA		49,9
TR		53,1
ZZ		54,1
0808 10 80	CA	87,9
	CL	90,0
	CN	86,6
	MK	42,6
	US	107,2
	ZZ	82,9
0808 20 50	AR	130,7
	CL	166,4
	CN	52,8
	US	130,9
	ZA	101,5
	ZZ	116,5

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

IRÁNYELVEK

A BIZOTTSÁG 2011/10/EU IRÁNYELVE

(2011. február 8.)

a 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletének a bifentrin hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽¹⁾ és különösen annak 16. cikke (2) bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

(1) A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében említett 10 éves munkaprogram második szakaszáról szóló, 2007. december 4-i 1451/2007/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ megállapítja azon hatóanyagok jegyzékét, amelyeket a 98/8/EK irányelv I., IA., illetőleg IB. mellékletébe való felvétel lehetősége szempontjából meg kell vizsgálni. E jegyzékben szerepel a bifentrin.

(2) Az 1451/2007/EK rendelet alapján és a 98/8/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban megtörtént a bifentrin értékelése az említett irányelv V. melléklete szerinti 8. terméktípusban, azaz a faanyagvédő szerekben történő felhasználás vonatkozásában.

(3) A tárgyban Franciaországot jelölték ki referens tagállamnak, amely az 1451/2007/EK rendelet 14. cikke (4) és (6) bekezdésének megfelelően 2008. január 3-án benyújtotta a Bizottságnak az illetékes hatóság jelentését és egy kapcsolódó ajánlást.

(4) A tagállamok és a Bizottság megvizsgálták az illetékes hatóság jelentését. Az 1451/2007/EK rendelet 15. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Biocid Termékek Állandó Bizottsága 2010. szeptember 24-én értékelő jelentésben foglalta össze a vizsgálat eredményeit.

(5) Az elvégzett értékelésekből kitűnik, hogy a faanyagvédő szerként felhasznált, bifentrint tartalmazó biocid termékek várhatóan eleget tesznek a 98/8/EK irányelv 5. cikkében megfogalmazott követelményeknek. Ennek megfelelően indokolt a bifentrint felvenni az említett irányelv I. mellékletébe.

(6) Uniós szinten nem értékelték minden lehetséges felhasználási módot. Ezért helyénvaló, hogy a tagállamok értékeljék azokat a felhasználási vagy expozíciós körülményeket, valamint a környezeti elemeket és a népességcsoportokat érintő azon kockázatokat, amelyek nem szerepeltek reprezentatív módon az uniós szintű kockázatértékelésben, továbbá a termékengedély megadásakor biztosítsák, hogy a megállapított kockázatok elfogadható szintre való csökkentése érdekében megfelelő intézkedéseket hoznak, illetve meghatározott feltételeket szabnak.

(7) Elfogadhatatlan mértékű kockázatot azonosítottak a nem foglalkozásszerű felhasználók vonatkozásában. Ezért helyénvaló előírni, hogy a termékengedélyek kiadását ipari vagy ipari vagy foglalkozásszerű felhasználáshoz kössék, kivéve, ha a termék engedélyezése iránti kérelem bizonyítja, hogy a nem foglalkozásszerű felhasználókat érintő kockázatok a 98/8/EK irányelv 5. cikkének és VI. mellékletének megfelelően elfogadható szintre csökkenthetők.

(8) A kockázatértékelés során tett megállapítások fényében indokolt úgy rendelkezni, hogy az ipari vagy foglalkozásszerű felhasználásra engedélyezett termékeket megfelelő egyéni védőeszközökkel kell használni, kivéve, ha a termék engedélyezése iránti kérelem bizonyítja, hogy az ipari vagy foglalkozásszerű felhasználókat érintő kockázatok más módon is elfogadható szintre csökkenthetők.

⁽¹⁾ HL L 123., 1998.4.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 325., 2007.12.11., 3. o.

- (9) A talaj és a víz vonatkozásában megállapított kockázatok fényében megfelelő intézkedéseket kell hozni e környezeti elemek védelmére. Ezért helyénvaló előírni olyan útmutatás biztosítását, amely felhívja a figyelmet arra, hogy a frissen kezelt faanyagot a kezelést követően fedett helyen vagy folyadékot át nem áteresztő, szilárd aljzatú helyen – illetve mindkét feltételnek megfelelő helyen – kell tárolni, valamint hogy a faanyagvédőként használt, bifentrin tartalmú termékek alkalmazása során kiszivárgott szerfelesleget újrafelhasználás vagy ártalmatlanítás céljából össze kell gyűjteni. Ezen túlmenően indokolt azt is előírni, hogy a termékek nem engedélyezhetőek a faanyag kültéri helyszínen történő kezelésére, illetve az időjárási viszonyoknak vagy állandóan kitett, vagy az időjárási viszonyoktól védett, de a nedvességnek gyakran kitett faanyag kezelésére (az OECD meghatározása szerinti 3. felhasználási osztály⁽¹⁾, kivéve, ha a benyújtott adatok bizonyítják, hogy a termék – szükség esetén a megfelelő kockázatcsökkentő intézkedések megtételével – megfelel a 98/8/EK irányelv 5. cikkében és VI. mellékletében foglalt követelményeknek.
- (10) Fontos, hogy ezen irányelv előírásai valamennyi tagállamban egyidejűleg kerüljenek alkalmazásra, mivel így biztosítható a forgalomban lévő, bifentrin hatóanyagot tartalmazó biocid termékekkel kapcsolatos egyenlő bánásmód, és általában véve így segíthető elő a biocid termékek piacának megfelelő működése is.
- (11) Egy adott hatóanyagot a 98/8/EK irányelv I. mellékletébe való felvételét megelőzően indokolt elegendő időt hagyni arra, hogy a tagállamok és az érdekelt felek felkészülhessenek a felvételtől fakadó új követelmények teljesítésére; ezzel egyúttal az is biztosítható, hogy a dossziét benyújtó kérelmezők teljes mértékben kihasználhassák a tízéves adatvédelmi időszakot, amely a 98/8/EK irányelv 12. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontja alapján a felvétel napjával veszi kezdetét.
- (12) A felvételt követően célszerű elegendő időt hagyni arra, hogy a tagállamok végrehajtsák a 98/8/EK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.
- (13) A 98/8/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (14) Az ezen irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a Biocid Termékek Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 98/8/EK irányelv I. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok legkésőbb 2012. január 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

Ezeket a rendelkezéseket 2013. február 1-jétől alkalmazzák.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 8-án.

a Bizottság részéről
az elnök

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OECD series on emission scenario documents, 2. szám, Emission Scenario Document for Wood Preservatives (A faanyagvédő szerekre vonatkozó kibocsátási forgatókönyv), 2. rész, 64. o.

MELLÉKLET

A 98/8/EK irányelv I. melléklete a következő bejegyzéssel egészül ki:

Sz.	Közhasználatú név	IUPAC-név Azonosító számok	A hatóanyag minimális tisztasága a forgalomba hozott biocid termékben	A felvétel napja	A 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje (nem vonatkozik a több hatóanyagot is tartalmazó termékekre, amelyek esetében a 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje az egyes hatóanyagokra vonatkozó rendelkezésekben meghatározott határidők közül a legkésőbbi)	A felvétel lejártja	Terméktípus	Különös rendelkezések (*)
„38	Bifentrin	IUPAC-név: 2-metilbifenil-3-ilmetil-(1RS)-cisz-3-[(Z)-2-kloro-3,3,3-trifluoroprop-1-enil]-2,2-dimetilciklopropánkarboxilát EK-szám: n. a. CAS-szám: 82657-04-3	911 g/kg	2013. február 1.	2015. január 31.	2023. január 31.	8.	<p>A termékengedélyezés iránti kérelemnek az 5. cikkel és a VI. melléklettel összhangban történő elbírálása során – amennyiben ez az adott termék esetében releváns – a tagállamok elvégzik azon felhasználási vagy expozíciós körülmények, valamint a környezeti elemeket és népességcsoportokat érintő azon kockázatok értékelését, amelyek nem szerepeltek reprezentatív módon az uniós szintű kockázateértékelésben.</p> <p>A tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy az engedélyeket a következő feltételekkel adják ki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — A termékek csak ipari vagy foglalkozásszerű felhasználásra engedélyezhetők, kivéve, ha a termék engedélyezése iránti kérelem bizonyítja, hogy a nem foglalkozásszerű felhasználókat érintő kockázatok az 5. cikkel és a VI. melléklettel összhangban elfogadható szintre csökkenthetők. — Az ipari vagy foglalkozásszerű felhasználásra engedélyezett termékeket megfelelő egyéni védőeszközökkel kell használni, kivéve, ha a termék engedélyezése iránti kérelem bizonyítja, hogy az ipari vagy a foglalkozásszerű felhasználókat érintő kockázatok más módon is elfogadható szintre csökkenthetők. — Megfelelő kockázatsökkentő intézkedéseket kell hozni a talaj és a víz védelmére. Különösen az engedélyezett termékek címkéin és – adott esetben – biztonsági adatlapjain fel kell tüntetni, hogy a frissen kezelt faanyagot a kezelést követően fedett helyen vagy folyadékot át nem áteresztő, szilárd aljzatú helyen – illetve mindkét feltételnek megfelelő helyen – kell tárolni a talajba vagy vízbe történő közvetlen kibocsátás elkerülése érdekében, valamint hogy a termék alkalmazása során kiszivárgott szerfelesleget újrafelhasználás vagy ártalmatlanítás céljából össze kell gyűjteni.

Sz.	Közhasználatú név	IUPAC-név Azonosító számok	A hatóanyag minimális tisztasága a forgalomba hozott biocid termékben	A felvétel napja	A 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje (nem vonatkozik a több hatóanyagot is tartalmazó termékekre, amelyek esetében a 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje az egyes hatóanyagokra vonatkozó rendelkezésekben meghatározott határidők közül a legkésőbbi)	A felvétel lejárt	Terméktípus	Különös rendelkezések (*)
								— A termékek nem engedélyezhetők a faanyag kültéri helyszínen történő kezelésére, illetve az időjárási viszonyoknak vagy állandóan kitett, vagy az időjárási viszonyoktól védett, de a nedvességnek gyakran kitett faanyag kezelésére, kivéve, ha a benyújtott adatok bizonyítják, hogy a termék – szükség esetén a megfelelő kockázatcsökkentő intézkedések megtételével – megfelel a 5. cikk és a VI. melléklet követelményeinek.”

(*) A VI. mellékletben előírt közös elvek alkalmazásához az értékelő jelentések tartalma és következtetései a Bizottság internetes oldalán olvashatók: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

A BIZOTTSÁG 2011/11/EU IRÁNYELVE

(2011. február 8.)

a 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. és IA. mellékletének a (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetát hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 16. cikke ⁽²⁾ bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

- (1) A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének ⁽²⁾ bekezdésében említett 10 éves munkaprogram második szakaszáról szóló, 2007. december 4-i 1451/2007/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ megállapítja azon hatóanyagok jegyzékét, amelyeket a 98/8/EK irányelv I. IA., illetőleg IB. mellékletébe való felvétel lehetősége szempontjából meg kell vizsgálni. E jegyzékben szerepel a (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetát.
- (2) Az 1451/2007/EK rendelet alapján és a 98/8/EK irányelv 11. cikkének ⁽²⁾ bekezdésével összhangban megtörtént a (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetát értékelése az említett irányelv V. melléklete szerinti 19. terméktípusban, azaz a riasztó- és csalogatószerekben történő felhasználás vonatkozásában.
- (3) A tárgyban Ausztriát jelölték ki referens tagállamnak, amely az 1451/2007/EK rendelet 14. cikke ⁽⁴⁾ és ⁽⁶⁾ bekezdésének megfelelően 2009. február 23-án benyújtotta a Bizottságnak az illetékes hatóság jelentését és egy kapcsolódó ajánlást.
- (4) A tagállamok és a Bizottság megvizsgálták az illetékes hatóság jelentését. Az 1451/2007/EK rendelet 15. cikkének ⁽⁴⁾ bekezdésével összhangban a Biocid Termékek Állandó Bizottsága 2010. szeptember 24-én értékelő jelentésben foglalta össze a vizsgálat eredményeit.
- (5) Az elvégzett értékelésekből úgy tűnik, hogy a csalóatószerként felhasznált, (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetátot tartalmazó biocid termékek várhatóan megfelelnek a 98/8/EK irányelv 5. cikkében megfogalmazott követelményeknek. Ennek megfelelően indokolt a (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetátot felvenni az említett irányelv I. mellékletébe.
- (6) Az elvégzett értékelésekből az is kitűnik, hogy a csalóatószerként felhasznált, (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetátot tartalmazó biocid termékek – különösen az értékelő jelentésben megvizsgált és részletesen elemzett felhasználás, nevezetesen a beltéri használatra szánt, legfeljebb

2 mg hatóanyagot tartalmazó csapdákból való felhasználás tekintetében – várhatóan csupán alacsony kockázatot jelentenek emberre, állatra és a környezetre, és megfelelnek a 98/8/EK irányelv 5. cikkében meghatározott követelményeknek. Ennek megfelelően indokolt a (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetátot felvenni a 98/8/EK irányelv IA. mellékletébe.

- (7) Uniós szinten nem értékelték minden lehetséges felhasználási módot. Ezért helyénvaló, hogy a tagállamok a termékengedély megadásakor értékeljék azokat a felhasználási vagy expozíciós körülményeket, valamint a környezeti elemeket és a népességcsoportokat érintő azon kockázatokat, amelyek nem szerepeltek reprezentatív módon az uniós szintű kockázatértékelésben, továbbá biztosítsák, hogy a megállapított kockázatok elfogadható szintre való csökkentése érdekében megfelelő intézkedéseket hoznak, illetve meghatározott feltételeket szabnak.
- (8) Az értékelés során tett feltételezések fényében indokolt előírni, hogy a (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetát ne legyen alkalmazható élelmiszer vagy takarmány tárolására szolgáló helyszíneken, kivéve, ha az élelmiszerek vagy a takarmány csomagolását lezárják vagy visszazárják. Ezért célszerű címkéjükkel jelölni, hogy a (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetátot tartalmazó biocid termékek nem használhatók olyan terekben, ahol kicsomagolt élelmiszer vagy takarmány található.
- (9) Fontos, hogy ezen irányelv előírásai valamennyi tagállamban egyidejűleg kerüljenek alkalmazásra, mivel így biztosítható a forgalomban lévő, (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetát hatóanyagot tartalmazó biocid termékekkel kapcsolatos egyenlő bánásmód, és általában véve így segíthető elő a biocid termékek piacának megfelelő működése is.
- (10) Egy adott hatóanyagok a 98/8/EK irányelv I. mellékletébe való felvételét megelőzően indokolt elegendő időt hagyni arra, hogy a tagállamok és az érdekelt felek felkészülhessenek a felvételtől fakadó új követelmények teljesítésére; ezzel egyúttal az is biztosítható, hogy a dossziét benyújtó kérelmezők teljes mértékben kihasználhassák a tízéves adatvédelmi időszakot, amely a 98/8/EK irányelv 12. cikke ⁽¹⁾ bekezdése c) pontjának ii. alpontja alapján a felvétel napjával veszi kezdetét.
- (11) A felvételt követően célszerű elegendő időt hagyni arra, hogy a tagállamok végrehajtsák a 98/8/EK irányelv 16. cikkének ⁽³⁾ bekezdésében foglalt rendelkezéseket.
- (12) A 98/8/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

⁽¹⁾ HL L 123., 1998.4.24., 1. o.⁽²⁾ HL L 325., 2007.12.11., 3. o.

(13) Az ezen irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a Biocid Termékek Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 98/8/EK irányelv I. és IA. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok legkésőbb 2012. január 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

Ezeket a rendelkezéseket 2013. február 1-jétől alkalmazzák.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával

ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykerében fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 8-án.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

MELLÉKLET

1. A 98/8/EK irányelv I. melléklete a következő bejegyzéssel egészül ki:

Sz.	Közhasználatú név	IUPAC-név Azonosító számok	A hatóanyag minimális tisztasága a forgalomba hozott biocid termékben	A felvétel napja	A 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje (nem vonatkozik a több hatóanyagot is tartalmazó termékekre, amelyek esetében a 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje az egyes hatóanyagokra vonatkozó rendelkezésekben meghatározott határidők közül a legkésőbbi)	A felvétel lejárta	Terméktípus	Különös rendelkezések (*)
„39.	(Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetát	(9Z,12E)-Tetradeka-9,12-dién-1-il-acetát EK-szám: n. a. CAS-szám: 30507-70-1	977 g/kg	2013. február 1.	2015. január 31.	2023. január 31.	19.	<p>A termékengedélyezés iránti kérelemnek az 5. cikkel és a VI. melléklettel összhangban történő elbírálása során – amennyiben ez az adott termék esetében releváns – a tagállamok elvégzik azon felhasználási vagy expozíciós körülmények, valamint a környezeti elemeket és népességcsoportokat érintő azon kockázatok értékelését, amelyek nem szerepeltek reprezentatív módon az uniós szintű kockázatelemzésben.</p> <p>A tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy az engedélyeket a következő feltétellel adják ki:</p> <p>— A (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetátot tartalmazó biocid termékek címkéjén fel kell tüntetni, hogy az említett termékek nem használhatók olyan terekben, ahol kicsomagolt élelmiszer vagy takarmány található.”</p>

(*) A VI. mellékletben előírt közös elvek alkalmazásához az értékelő jelentések tartalma és következtetései a Bizottság internetes oldalán olvashatók: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

2. A 98/8/EK irányelv IA. melléklete a következő bejegyzéssel egészül ki:

Sz.	Közhasználatú név	IUPAC-név Azonosító számok	A hatóanyag minimális tisztasága a forgalomba hozott biocid termékben	A felvétel napja	A 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje (nem vonatkozik a több hatóanyagot is tartalmazó termékekre, amelyek esetében a 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje az egyes hatóanyagokra vonatkozó rendelkezésekben meghatározott határidők közül a legkésőbbi)	A felvétel lejárt	Terméktípus	Különös rendelkezések (*)
„2.	(Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetát	(9Z,12E)-tetradeka-9,12-dién-1-il-acetát EK-szám: n. a. CAS-szám: 30507-70-1	977 g/kg	2013. február 1.	2015. január 31.	2023. január 31.	19.	A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nyilvántartásba vétel a következő feltételeknek megfelelően történjen: — Csak a 2 mg (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetátot tartalmazó, beltéri használatra szánt csapdákra vonatkozóan. — A (Z,E)-tetradeka-9,12-dienil-acetátot tartalmazó biocid termékek címkéjén fel kell tüntetni, hogy az említett termékek kizárólag beltérben használhatók, valamint nem használhatók olyan terekben, ahol kicsomagolt élelmiszer vagy takarmány található.”

(*) A VI. mellékletben előírt közös elvek alkalmazásához az értékelő jelentések tartalma és következtetései a Bizottság internetes oldalán olvashatók: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

A BIZOTTSÁG 2011/12/EU IRÁNYELVE

(2011. február 8.)

a 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletének a fenoxikarb hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽¹⁾ és különösen annak 16. cikke (2) bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

- (1) A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében említett 10 éves munkaprogram második szakaszáról szóló, 2007. december 4-i 1451/2007/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ megállapítja azon hatóanyagok jegyzékét, amelyeket a 98/8/EK irányelv I. IA., illetőleg IB. mellékletébe való felvétel lehetősége szempontjából meg kell vizsgálni. E jegyzékben szerepel a fenoxikarb.
- (2) Az 1451/2007/EK rendelet alapján és a 98/8/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban megtörtént a fenoxikarb értékelése az említett irányelv V. melléklete szerinti 8. terméktípusban, azaz a faanyagvédő szereket érintő felhasználás vonatkozásában.
- (3) A tárgyban Németországot jelölték ki referens tagállamnak, amely az 1451/2007/EK rendelet 14. cikke (4) és (6) bekezdésének megfelelően 2008. szeptember 12-én benyújtotta a Bizottságnak az illetékes hatóság jelentését és egy kapcsolódó ajánlást.
- (4) A tagállamok és a Bizottság megvizsgálták az illetékes hatóság jelentését. Az 1451/2007/EK rendelet 15. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Biocid Termékek Állandó Bizottsága 2010. szeptember 24-én értékelő jelentésben foglalta össze a vizsgálat eredményeit.
- (5) Az elvégzett értékelésekből kitűnik, hogy a faanyagvédő szerként felhasznált, fenoxikarbot tartalmazó biocid termékek várhatóan eleget tesznek a 98/8/EK irányelv 5. cikkében megfogalmazott követelményeknek. Ennek megfelelően indokolt a fenoxikarbot felvenni az említett irányelv I. mellékletébe.
- (6) Uniós szinten nem értékelték minden lehetséges felhasználási módot. Ezért helyénvaló, hogy a tagállamok értékeljék azokat a felhasználási vagy expozíciós körülményeket, valamint a környezeti elemeket és a népességcsoportokat érintő azon kockázatokat, amelyek nem szerepeltek reprezentatív módon az uniós szintű kockázatértékelésben, továbbá a termékendégy megadásakor bizto-

sítsák, hogy a megállapított kockázatok elfogadható szintre való csökkentése érdekében megfelelő intézkedéseket hoznak, illetve meghatározott feltételeket szabnak.

- (7) A kockázatértékelés során tett megállapítások fényében helyénvaló előírni, hogy a frissen kezelt faanyagot a kezelést követően fedett helyen vagy folyadékot át nem áteresztő, szilárd aljzatú helyen – illetve mindkét feltételnek megfelelő helyen – kell tárolni, valamint hogy a faanyagvédőként használt, fenoxikarbot tartalmazó termékek alkalmazása során kiszivárgott szerfelesleget újrafelhasználás vagy ártalmatlanítás céljából össze kell gyűjteni.
- (8) A vízi környezet vonatkozásában megállapított kockázatok fényében megfelelő intézkedéseket kell hozni a környezeti elemek védelmére. Elfogadhatatlan mértékű kockázatot állapítottak meg a fedetlen helyen található és a talajjal nem érintkező, az időjárási viszonyoknak vagy állandóan kitett, vagy az időjárási viszonyoktól védett, de a nedvességnek gyakran kitett kezelt faanyag felhasználása (az OECD meghatározása szerinti 3. felhasználási osztály⁽³⁾) során, különösen a tavacsikakon átívelő hidak esetében. Ezért indokolt előírni, hogy a termékek ne legyenek engedélyezhetők a víz közelében vagy felett található kültéri építkezéseken felhasználandó faanyagok kezelésére, kivéve, ha a benyújtott adatok bizonyítják, hogy a termék – szükség esetén a megfelelő kockázatsökkentő intézkedések megtételével – megfelel a 98/8/EK irányelv 5. cikkében és VI. mellékletében foglalt követelményeknek.
- (9) Fontos, hogy ezen irányelv előírásai valamennyi tagállamban egyidejűleg kerüljenek alkalmazásra, mivel így biztosítható a forgalomban lévő, fenoxikarb hatóanyagot tartalmazó biocid termékekkel kapcsolatos egyenlő bánásmód, és általában véve így segíthető elő a biocid termékek piacának megfelelő működése is.
- (10) Egy adott hatóanyagok a 98/8/EK irányelv I. mellékletébe való felvételét megelőzően indokolt elegendő időt hagyni arra, hogy a tagállamok és az érdekelt felek felkészülhessenek a felvételtől fakadó új követelmények teljesítésére; ezzel egyúttal az is biztosítható, hogy a dossziét benyújtó kérelmezők teljes mértékben kihasználhassák a tízéves adatvédelmi időszakot, amely a 98/8/EK irányelv 12. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontja alapján a felvétel napjával veszi kezdetét.
- (11) A felvételt követően célszerű elegendő időt hagyni arra, hogy a tagállamok végrehajtsák a 98/8/EK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

⁽¹⁾ HL L 123., 1998.4.24., 1. o.⁽²⁾ HL L 325., 2007.12.11., 3. o.⁽³⁾ OECD series on emission scenario documents, 2. szám, Emission Scenario Document for Wood Preservatives (A faanyagvédő szerekre vonatkozó kibocsátási forgatókönyv), 2. rész, 64. o.

- (12) A 98/8/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (13) Az ezen irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a Biocid Termékek Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 98/8/EK irányelv I. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok legkésőbb 2012. január 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

Ezeket a rendelkezéseket 2013. február 1-jétől alkalmazzák.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 8-án.

*a Bizottság részéről
az elnök*

José Manuel BARROSO

MELLÉKLET

A 98/8/EK irányelv I. melléklete a következő bejegyzéssel egészül ki:

Sz.	Közhasználatú név	IUPAC-név Azonosító számok	A hatóanyag minimális tisztasága a forgalomba hozott biocid termékben	A felvétel napja	A 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje (nem vonatkozik a több hatóanyagot is tartalmazó termékekre, amelyek esetében a 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje az egyedülálló hatóanyagokra vonatkozó rendelkezésekben meghatározott határidők közül a legkésőbbi)	A felvétel lejárta	Terméktípus	Különös rendelkezések (*)
„40.	Fenoxikarb	IUPAC-név: Etil-[2-(4-fenoxifenoxi)etil]karbamát EK-szám: 276-696-7 CAS-szám: 72490-01-8	960 g/kg	2013. február 1.	2015. január 31.	2023. január 31.	8.	<p>A termékengedélyezés iránti kérelemnek az 5. cikkel és a VI. melléklettel összhangban történő elbírálása során – amennyiben ez az adott termék esetében releváns – a tagállamok elvégzik azon felhasználási vagy expozíciós körülmények, valamint a környezeti elemeket és népességcsoportokat érintő azon kockázatok értékelését, amelyek nem szerepeltek reprezentatív módon az uniós szintű kockázatelemzésben.</p> <p>A tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy az engedélyeket a következő feltételekkel adják ki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket kell hozni a talaj és a víz védelmére. Különösen az engedélyezett termékek címkéin és – adott esetben – biztonsági adatlapjain fel kell tüntetni, hogy a frissen kezelt faanyagot a kezelést követően fedett helyen, vagy folyadékot át nem áteresztő, szilárd aljzatú, tetővel védett helyen vagy mindkét feltételnek megfelelő helyen kell tárolni a talajba vagy vízbe történő közvetlen kibocsátás elkerülése érdekében, valamint hogy a termék alkalmazása során kiszivárgott szerfelesleget újrafelhasználás vagy ártalmatlanítás céljából össze kell gyűjteni. — A termékek nem engedélyezhetők a víz közelében vagy felett található kültéri építkezéseken felhasználandó faanyagok kezelésére, kivéve, ha a benyújtott adatok bizonyítják, hogy a termék – szükség esetén a megfelelő kockázatcsökkentő intézkedések megtételével – megfelel a 5. cikk és a VI. melléklet követelményeinek.”

(*) A VI. mellékletben előírt közös elvek alkalmazásához az értékelő jelentések tartalma és következtetései a Bizottság internetes oldalán olvashatók: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

A BIZOTTSÁG 2011/13/EU IRÁNYELVE

(2011. február 8.)

a 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletének a nonánsav hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 16. cikke (2) bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

- (1) A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében említett 10 éves munkaprogram második szakaszáról szóló, 2007. december 4-i 1451/2007/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ megállapítja azon hatóanyagok jegyzékét, amelyeket a 98/8/EK irányelv I., IA., illetőleg IB. mellékletébe való felvétel lehetősége szempontjából meg kell vizsgálni. E jegyzékben szerepel a nonánsav.
- (2) Az 1451/2007/EK rendelet alapján és a 98/8/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdésével összhangban megtörtént a nonánsav értékelése az említett irányelv V. melléklete szerinti 19. terméktípusban, azaz a riasztó- és csalogatószerekben történő felhasználás vonatkozásában.
- (3) A tárgyban Ausztriát jelölték ki referens tagállamnak, amely az 1451/2007/EK rendelet 14. cikke (4) és (6) bekezdésének megfelelően 2008. október 10-én benyújtotta a Bizottságnak az illetékes hatóság jelentését és egy kapcsolódó ajánlást.
- (4) A tagállamok és a Bizottság megvizsgálták az illetékes hatóság jelentését. Az 1451/2007/EK rendelet 15. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Biocid Termékek Állandó Bizottsága 2010. szeptember 24-én értékelő jelentésben foglalta össze a vizsgálat eredményeit.
- (5) Az elvégzett értékelésekből kitűnik, hogy a riasztószerként felhasznált, nonánsavat tartalmazó biocid termékek várhatóan megfelelnek a 98/8/EK irányelv 5. cikkében megfogalmazott követelményeknek. Ennek megfelelően indokolt a nonánsavat felvenni az említett irányelv I. mellékletébe.
- (6) Uniós szinten nem értékelték minden lehetséges felhasználási módot. Ezért helyénvaló, hogy a tagállamok értékeljék azokat a felhasználási vagy expozíciós körülményeket, valamint a környezeti elemeket és a népességcsoportokat érintő azon kockázatokat, amelyek nem szerepeltek reprezentatív módon az uniós szintű kockázateérté-

kelésben, továbbá a termékengedély megadásakor biztossítsák, hogy a megállapított kockázatok elfogadható szintre való csökkentése érdekében megfelelő intézkedéseket hoznak, illetve meghatározott feltételeket szabnak.

- (7) Fontos, hogy ezen irányelv előírásai valamennyi tagállamban egyidejűleg kerüljenek alkalmazásra, mivel így biztosítható a forgalomban lévő, nonánsavat tartalmazó biocid termékekkel kapcsolatos egyenlő bánásmód, és általában véve így segíthető elő a biocid termékek piacának megfelelő működése is.
- (8) Egy adott hatóanyagának a 98/8/EK irányelv I. mellékletébe való felvételét megelőzően indokolt elegendő időt hagyni arra, hogy a tagállamok és az érdekelt felek felkészülhessenek a felvételtől fakadó új követelmények teljesítésére; ezzel egyúttal az is biztosítható, hogy a dossziét benyújtó kérelmezők teljes mértékben kihasználhassák a tízéves adatvédelmi időszakot, amely a 98/8/EK irányelv 12. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontja alapján a felvétel napjával veszi kezdetét.
- (9) A felvételt követően célszerű elegendő időt hagyni arra, hogy a tagállamok végrehajtsák a 98/8/EK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.
- (10) A 98/8/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (11) Az ezen irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a Biocid Termékek Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 98/8/EK irányelv I. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok legkésőbb 2012. január 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

Ezeket a rendelkezéseket 2013. február 1-jétől alkalmazzák.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

⁽¹⁾ HL L 123., 1998.4.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 325., 2007.12.11., 3. o.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az irányelv tárgykörében fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 8-án.

a Bizottság részéről
az elnök

José Manuel BARROSO

MELLÉKLET

A 98/8/EK irányelv I. melléklete a következő bejegyzéssel egészül ki:

Sz.	Közhasználatú név	IUPAC-név Azonosító számok	A hatóanyag minimális tisztasága a forgalomba hozott biocid termékben	A felvétel napja	A 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje (nem vonatkozik a több hatóanyagot is tartalmazó termékekre, amelyek esetében a 16. cikk (3) bekezdésének való megfelelés határideje az egyes hatóanyagokra vonatkozó rendelkezésekben meghatározott határidők közül a legkésőbbi)	A felvétel lejárta	Terméktípus	Különös rendelkezések (*)
„41.	Nonánsav, pelargonsav	IUPAC-név: Nonánsav EK-szám: 203-931-2 CAS-szám: 112-05-0	896 g/kg	2013. február 1.	2015. január 31.	2023. január 31.	19.	A termékengedélyezés iránti kérelemnek az 5. cikkel és a VI. melléklettel összhangban történő elbírálása során – amennyiben ez az adott termék esetében releváns – a tagállamok elvégzik azon felhasználási vagy expozíciós körülmények, valamint a környezeti elemeket és népességcsoportokat érintő azon kockázatok értékelését, amelyek nem szerepeltek reprezentatív módon az uniós szintű kockázatértékelésben.”

(*) A VI. mellékletben előírt közös elvek alkalmazásához az értékelő jelentések tartalma és következtetései a Bizottság internetes oldalán olvashatók: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2010. június 9.)

a Magyarország által a MOL Nyrt. részére nyújtott C 1/09 (korábbi NN 69/08) számú állami támogatásról

(az értesítés a C(2010) 3553. számú dokumentummal történt)

(Csak a magyar nyelvű szöveg hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2011/88/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel a Bizottság határozatára, amellyel a C 1/09 (korábbi NN 69/08) számú támogatás tekintetében a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdésében ⁽¹⁾ meghatározott eljárás megindításáról határozott ⁽²⁾,

miután az említett rendelkezéseknek megfelelően felhívták az érintett feleket, hogy észrevételeiket e rendelkezéseknek megfelelően tegyék meg, és e megjegyzésekre figyelemmel,

mivel:

I. ELJÁRÁS

- (1) Egy 2007. november 14-én beérkezett panasz alapján a Bizottság 2009. január 13-án hivatalos vizsgálati eljárást indított a Magyarország által a Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (a továbbiakban: MOL) javára foganatosított, állítólagosan állami támogatást megvalósító intézkedések tekintetében.
- (2) Magyarország 2009. április 8-án benyújtotta észrevételeit a Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatára.

⁽¹⁾ 2009. december 1-jén az EK-Szerződés 87. és 88. cikke helyébe az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107. és 108. cikke lépett. Az EK-Szerződés 87. cikke és az EUMSZ 107. cikke, illetőleg az EK-Szerződés 88. cikke és az EUMSZ 108. cikke lényegében azonosak. E határozat alkalmazásában az EUMSZ 107. és 108. cikkére történő hivatkozásokat szükség esetén az EK-Szerződés 87. és 88. cikkére történő hivatkozásokként kell érteni.

⁽²⁾ A Bizottság 2009/C 74/05 határozata (HL C 74., 2009.3.28., 63. o.).

- (3) Az eljárás megindításáról szóló határozatot 2009. március 28-án közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽³⁾. Két érdekelt féltől érkeztek észrevételek: a MOL-tól és a Magyar Bányászati Szövetségtől, mindkettő 2009. április 27-én.

- (4) Az észrevételeket a Bizottság 2009. június 2-i levelével továbbította Magyarországnak. 2009. július 3-i levelében Magyarország közölte, hogy nem kíván megjegyzéseket fűzni az érdekelt felek észrevételeihez.

- (5) A Bizottság 2009. szeptember 21-én és 2010. január 12-én további információkat kért a magyar hatóságoktól, amire Magyarország 2009. október 19-i, illetve 2010. február 9-i levelében válaszolt.

II. A KEDVEZMÉNYEZETT

- (6) A MOL integrált olaj- és gázipari társaság, amelynek székhelye Budapesten, Magyarországon található. A magyar piacon fő tevékenységei közé a következők tartoznak: kőolaj és földgáz feltárása és kitermelése; gázipari termékek gyártása; kőolajtermékek finomítása, szállítása, tárolása és forgalmazása kis- és nagykereskedelmi szinten egyaránt; földgázszállítás; valamint olefinek és poliolefinek előállítása és értékesítése. Továbbá a MOL-csoport (amelyhez a MOL tartozik) több más magyar és külföldi leányvállalatot is magában foglal ⁽⁴⁾.
- (7) A MOL-csoport valamennyi fő tevékenysége tekintetében piacvezető Magyarországon és Szlovákiában. 2008-ban ⁽⁵⁾ a MOL (a MOL-csoport) nettó értékesítése hozzávetőlegesen 6,8 milliárd EUR-t (13 milliárd EUR-t) tett ki. Ugyanebben az évben a MOL (a MOL-csoport) körülbelül 400 millió EUR (732 millió EUR) működési nyereséget ért el.

⁽³⁾ Lásd a 2. lábjegyzetet.

⁽⁴⁾ Például az egyik vezető magyar vegyipari vállalatot, a TVK-t, a Slovnaft nevű szlovák olajvállalatot és a Roth nevű osztrák kis- és nagykereskedelmi vállalatot. Emellett stratégiai partnerség kapcsolja az INA nevű horvát vállalathoz.

⁽⁵⁾ http://www.molgroup.hu/en/investors/financial_reports/

III. AZ INTÉZKEDÉS LEÍRÁSA

A bányászati törvény

(8) A magyarországi bányászati tevékenységekre vonatkozó általános szabályokat az 1993. évi bányászati törvény⁽⁶⁾ (a továbbiakban: bányászati törvény) határozza meg, amely többek között a szénhidrogénekre (vagyis kőolajra és földgázra) vonatkozó bányászati tevékenységeket (kutatás, feltárás és kitermelés) is szabályozza.

(9) A törvény különbséget tesz két különböző jogi eszköz, nevezetesen i. a koncesszió⁽⁷⁾, illetve ii. az engedély⁽⁸⁾ alapján folytatott bányászati tevékenységek között.

— *Koncesszió* esetében a bányászati kérdésekért felelős miniszter (a továbbiakban: az illetékes miniszter) szerződést⁽⁹⁾ köt „zárt terület” kitermelésére vonatkozóan a nyilvános pályázat⁽¹⁰⁾ nyertesével.

— Ettől eltér az az eset, amikor „nyílt területről”⁽¹¹⁾ van szó; ilyenkor a bányafelügyelet a bányászati engedély kiadását nem tagadhatja meg, amennyiben a kérelmező a jogszabályokban foglalt követelményeknek eleget tesz⁽¹²⁾.

(10) A bányászati törvény meghatározása szerint⁽¹³⁾ a zárt terület bányászati tevékenység céljából koncesszióra kijelölt terület. Következésképpen minden zárt területen kívüli terület nyílt területnek minősül. A Magyarország által szolgáltatott magyarázat szerint eredetileg minden mezőt koncesszióra kijelölt, zárt területnek kívántak minősíteni. A nyílt területek, amelyek a feltételezések szerint ásványi anyagokban kevésbé gazdagok, kivételt képeztek volna. Ez utóbbi esetben a mezőket kevésbé értékesnek tartották, és úgy vélték, nyilvános pályázaton ezekre nem érkeznének ajánlatok.

(11) Továbbá a bányászati törvény előírja⁽¹⁴⁾, hogy az ásványi nyersanyagok kitermelése esetében bányajáradékot kell fizetni az államnak, amelynek összege a kitermelt ásványi nyersanyag mennyisége után keletkező érték meghatározott százaléka. A bányajáradék mértéke eltérően alakul az alkalmazandó rendszertől függően:

— *Koncesszió* esetében a bányajáradék összegét a koncessziós szerződés rögzíti⁽¹⁵⁾.

— Az *engedély* alapján folytatott ásványi nyersanyag-kitermelés esetében a bányajáradékot a bányászati törvény⁽¹⁶⁾ szabályozza. 2008 januárjáig az engedély alapján kitermelt szénhidrogének után fizetendő bányajáradék⁽¹⁷⁾ 12 %-ot tett ki az 1998. január 1-jétől termelésbe állított mezők esetében, és 1 %-ot az 1998. január 1. előtt termelésbe állított mezők esetében. A „J” tényezőt egy olyan képlet alapján kellett kiszámítani, amely a korábbi gázárakon, valamint a kitermelt mennyiségen és értéken alapul; minimális értékét 12 %-ban határozták meg.

A bányászati törvény 26/A. cikkének(5) bekezdése

(12) A bányászati törvény 26/A. cikkének (5) bekezdése⁽¹⁸⁾ arra a helyzetre tartalmaz rendelkezéseket, amikor az engedélyezési rendszer hatálya alatt álló bányavállalkozó a bányafelügyeleti engedély időpontjától számított 5 éven belül nem kezdi meg a kitermelést. Amennyiben eddig az időpontig nem kezdődik el a kitermelés, a bányászati jogot törlik.

(13) Ez a bekezdés arról is rendelkezik, hogy e határidő az illetékes miniszter és a bányavállalkozó között létrejövő szerződéssel meghosszabbítható⁽¹⁹⁾. A bekezdés 3 különböző térítés fizetéséről rendelkezik arra az esetre, ha a bányászati jogot meghosszabbítják:

a) először is, a meghosszabbításért térítést kell fizetni a kitermelés alatt nem álló mezők után addig az időpontig, amíg a kitermelést ténylegesen meg nem kezdik. Ez a térítés az eredeti bányajáradék összegének legfeljebb 1,2-szerese, amelyet az ásványi nyersanyagok feltételezett mennyisége alapján számítanak ki, mivel ezt a térítést olyan időpontban kell fizetni, amikor a mezőn tényleges termelésre még nem került sor;

⁽¹⁶⁾ A bányászati törvény 20. cikkének (2)–(7) bekezdése.

⁽¹⁷⁾ Más fajta ásványok, így például szilárd ásványi nyersanyagok esetében más díjak kerültek meghatározásra.

⁽¹⁸⁾ A bányászati törvény 26/A. cikkének (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „A bányavállalkozó a bányatelek megállapításától számított 5 éven belül köteles a kitermelést [...] megkezdeni. A bányavállalkozó egy bányatelekre vonatkozóan legfeljebb egy alkalommal kérheti a bányafelügyeletről a [...] határidő legfeljebb 5 évvel történő meghosszabbítását. Meghosszabbítás esetén a bányavállalkozó térítést köteles fizetni. A térítés alapjául szolgáló ásványi nyersanyag mennyiségét és az érték után fizetendő százalékos bányajáradék-mértéket – a kérelem időpontjában alkalmazott százalékos mértéknél magasabb, de legfeljebb az eredeti érték 1,2-szeres mértékben – a miniszter és a bányavállalkozó között megkötött szerződésben kell megállapítani. A határidő meghosszabbításáról a bányafelügyelet határozatban dönt. A határozatban a térítés-fizetési kötelezettség szerződésben megállapított értékét is rögzíteni kell. A bányavállalkozó egyidejűleg kettőnél több bányatelekre akkor kaphat határidő-hosszabbítást, ha a határidő meghosszabbításával érintett bányatelekre meghatározott megnövelt bányajáradék alkalmazását legalább 5 éves időtartamra szóló szerződésben kiterjesztik a bányavállalkozó valamennyi bányatelkére. Ötnél több bányatelekre kért határidő-hosszabbítás esetén a miniszter és a bányavállalkozó között megkötött szerződésben a megnövelt bányajáradékon felül – legfeljebb a megnövelt bányajáradék alapján fizetendő összeg 20 %-ának megfelelő – további egyszeri térítés is megállapítható.”

⁽¹⁹⁾ Lásd a 18. lábjegyzetet.

⁽⁶⁾ 1993. évi XLVIII. törvény a bányászatról.

⁽⁷⁾ A bányászati törvény 8. cikke.

⁽⁸⁾ A bányászati törvény 5. cikke.

⁽⁹⁾ A bányászati törvény 12. cikke.

⁽¹⁰⁾ A bányászati törvény 10. cikke.

⁽¹¹⁾ A bányászati törvény 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja.

⁽¹²⁾ A bányászati törvény 5. cikkének (4) bekezdése.

⁽¹³⁾ A bányászati törvény 9. cikke.

⁽¹⁴⁾ A bányászati törvény 20. cikkének (1) bekezdése.

⁽¹⁵⁾ A bányászati törvény 20. cikkének (11) bekezdése.

- b) másodszer, ha a meghosszabbítási kérelem kettőnél több mezőt érint, a meghosszabbításért fizetendő térítést (magnövelt összegű bányajáradékként) ki kell terjeszteni a bányavállalkozó valamennyi bányatelkére;
- c) harmadszer, ha a meghosszabbítás ötnél több mezőt érint, ezen felül további egyszeri térítés⁽²⁰⁾ is megállapítható.

A határidő meghosszabbításáról szóló szerződés a MOL és a Magyar Állam között

- (14) 2005. szeptember 19-i kérelmével a MOL szénhidrogénmezői közül tizenkettőre vonatkozóan – amelyeken a határidőn belül nem kezdte meg a kitermelést – a korábban engedély útján szerzett bányászati jogának meghosszabbítását kérte. 2005. december 22-én a MOL és a miniszter a bányászati törvény 26/A. cikkének (5) bekezdése alapján szerződést kötött a meghosszabbításról (a továbbiakban: a meghosszabbítási szerződés), az alábbi feltételekkel:

- a) Meghosszabbításért fizetendő térítés: A kérelem tárgyát képező 12 bányászati engedélyt 5 évvel meghosszabbították (azaz további öt év állt a MOL rendelkezésére ahhoz, hogy megkezdje a kitermelést a mezőkön). A meghosszabbításért fizetendő térítést az ötéves meghosszabbítási időszak minden egyes évére az akkor érvényes, 12 % -os mértékű bányajáradék, valamint egy 1,020 és 1,050 közötti szorzó („c”) alkalmazásával határozták meg, az alábbi 1. táblázatban felsorolt mértékű térítéseket állapítva meg⁽²¹⁾. A meghosszabbításért fizetendő térítést a hosszabbítás 5 éves időtartamára állapították meg. Ha a mezőket ténylegesen termelésbe állítják, a megállapított térítést a hosszabbítással érintett mezők után fizetendő bányajáradékként kell alkalmazni a 15 éves időszakból hátralevő időre⁽²²⁾.

1. táblázat

A meghosszabbítási szerződésben rögzített bányajáradékok

Év	Eredeti bányajáradék × c	Meghosszabbításért fizetendő térítés a kitermelés alatt nem álló mezők után/Valamennyi mezőre kiterjesztett, megemelt bányajáradék
1	12 % × 1,050	12,6 %
2	12 % × 1,038	12,456 %
3	12 % × 1,025	12,3 %
4	12 % × 1,020	12,24 %
5	12 % × 1,020	12,24 %
6–15	12 % × 1,020	12,24 %

- b) A megemelt térítés kiterjesztése az összes bányatelekre: Mivel a bányászati jog meghosszabbítását kettőnél több bányatelekre kérték, a magnövelt

összegű bányajáradékok (ami az 1. táblázatból megállapíthatóan a meghosszabbításért fizetendő térítésnek felelt meg) a következő 15 éven át, vagyis 2020-ig a MOL összes, az engedélyezési rendszer hatálya alatt álló és 1998. január elseje után termelésbe állított bányatelkére alkalmazni kell. Az 1998. január 1-jét megelőzően termelésbe állított bányatelek tekintetében a „J” tényező és a „c” szorzata alkalmazandó⁽²³⁾.

- c) Rögzített bányajáradék: A felek továbbá abban is kifejezetten megállapodtak, hogy a szerződésben megállapított bányajáradék a bányászati törvény esetleges módosításaitól függetlenül a szerződés teljes időtartamára (azaz 2020-ig) alkalmazandó marad⁽²⁴⁾.
- d) Egyszeri térítés: Mivel a bányászati jog meghosszabbítását ötnél több bányatelekre kérték, a szerződés 20 milliárd HUF⁽²⁵⁾ összegű egyszeri térítés fizetéséről is rendelkezett⁽²⁶⁾.
- e) Felmondási záradék: A szerződés rögzítette, hogy egyoldalúan nem módosítható (csak mindkét fél egyetértésével). A szerződést az egyik fél csak a MOL tulajdonosainak személyében bekövetkező (és a részvények minimum 25 %-át érintő) változás esetén mondhatja fel.
- (15) 2005. december 23-i határozatával a bányafelügyelet meghosszabbította a MOL bányászati jogait a kért 12 bányatelekre vonatkozóan, és a magnövelt összegű bányajáradékokat kiterjesztette a társaság összes bányatelkére.

A bányászati törvény módosításai az engedélyben megadott bányászati jog esetén fizetendő bányajáradékokat illetően

- (16) A bányászati törvény egy 2008. január 8-án hatályba lépett⁽²⁷⁾ módosítása⁽²⁸⁾ (a továbbiakban: a 2008-as módosítás) jelentősen megemelte a bányajáradékokat a szénhidrogének egyes kategóriái esetében. A más típusú ásványi nyersanyagok után fizetendő bányajáradékokat ez a módosítás nem érintette. A módosító törvény 5. cikke értelmében a bányajáradék összege eltérően alakult i. a

⁽²³⁾ A meghosszabbítási szerződés 4. pontja.

⁽²⁴⁾ A meghosszabbítási szerződés 9. pontja kimondja, hogy a bányajáradék mértékét meghatározó összes tényező a szerződés teljes tartama alatt változatlan marad.

⁽²⁵⁾ Ez az Európai Központi Bank 2010. április 16-án érvényes, 263 forintos EUR/HUF átváltási árfolyamát alapul véve hozzávetőlegesen 76 millió EUR-nak felel meg. E határozat valamennyi EUR/HUF átváltás esetén ezt az árfolyamot alkalmazza.

⁽²⁶⁾ A meghosszabbítási szerződés 6. pontja.

⁽²⁷⁾ Erre a módosításra az eljárás megindításáról szóló határozat „2008-as módosítás”-ként hivatkozott. A magyar hatóságok beadványukban rámutattak, hogy a módosítást a parlament még 2007-ben fogadta el. Az eljárás megindításáról szóló határozattal való összhang érdekében a bányászati törvény 2008. január 8-án hatályba lépett módosítására továbbra is 2008-as módosításként történik hivatkozás. Hasonlóképpen, a 2009. január 23-án hatályba lépett módosításra e határozat 2009-es módosításként hivatkozik.

⁽²⁸⁾ 2007. évi CXIII. törvény.

⁽²⁰⁾ Legfeljebb a magnövelt bányajáradék alapján fizetendő összeg 20 %-ának megfelelő mértékben.

⁽²¹⁾ A meghosszabbítási szerződés 1. pontja.

⁽²²⁾ A meghosszabbítási szerződés 3. pontja.

bányatelek termelésbe állításának időpontjától, ii. a kitermelt szénhidrogének mennyiségétől, és iii. a kőolaj aktuális áráról függően.

- 30 %-os bányajáradékot kellett fizetni minden, 1998. január 1. és 2008. január 1. között termelésbe állított mező után.
- A 2008. január 1. után termelésbe állított mezők esetében a kitermelt szénhidrogén mennyiségétől függő (12, 20, illetve 30 %-os) bányajáradék fizetendő.
- Az 1998. január 1. előtt termelésbe állított mezők esetében a „J” tényező alkalmazandó, amelynek minimum értékét 30 %-ban határozták meg.

Ezen felül az így meghatározott bányajáradék összegére a kőolaj áráról függő felár alkalmazandó (+ 3 %, illetve + 6 %, ha a kőolaj ára meghaladja a 80, illetve 90 USD/bbl árat, a továbbiakban: Brent felár). Speciális

értékek alkalmazandók például nehéz kitermelési feltételek esetében (12 %), valamint magas inertgáztartalom esetében (8 %).

- (17) Ezek az értékek 2008. január 8. és 2009. január 23. között voltak hatályban, a bányászati törvény módosításainak hatálybalépésétől kezdve minden engedély alapján bányatelken tevékenységet végző bányavállalkozóra – a 2008. január előtt kiadott engedéllyel rendelkezőket is ideértve – az új értékeket alkalmazták. 2009. január 23-án (a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatát követően) a bányatörvény újabb módosítása⁽²⁹⁾ lépett hatályba, amely az 1998. január 1. és 2008. január 1. között termelésbe állított mezők tekintetében újra 12 %-ra csökkentette a bányajáradékot (a Brent felár fenntartásával). Az egyéb típusú mezők esetében fizetendő bányajáradék a bányászati törvény 2008-ban hatályos változatához képest nem változott.

- (18) A 2. táblázat összefoglalja a bányászati törvény különböző változatai alapján az engedélyezési rendszer keretében alkalmazandó bányajáradékokat.

2. táblázat

A bányászati törvény szerint az engedélyezési rendszer keretében alkalmazandó bányajáradékok összefoglalása

	2008-ig alkalmazandó bányajáradék	2008-ban alkalmazandó bányajáradék	2009.1.23-től alkalmazandó bányajáradék	
1998.1.1. előtt termelésbe állítva	J % (legalább: 12 %)	J % (legalább: 30 %, +3 % vagy 6 % Brent felár)	J % (legalább: 30 %, +3 % vagy 6 % Brent felár)	
1998.1.1. és 2008.1.1. között termelésbe állítva	12 %	30 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár alapján)	12 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	
2008.1.1. után termelésbe állítva	NA	Földgázmezők, ahol a kitermelt földgáz évi mennyisége nem éri el a 300 millió m ³ -t Kőolajmezők, ahol a kitermelt kőolaj évi mennyisége nem éri el a 50 kt-t	12 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	12 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)
		Földgázmezők, ahol a kitermelt földgáz évi mennyisége 300 millió és 500 millió m ³ között van Kőolajmezők, ahol a kitermelt kőolaj évi mennyisége 50 és 200 kt között van	20 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	20 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)
		Földgázmezők, ahol a kitermelt földgáz évi mennyisége 500 millió m ³ felett van Kőolajmezők, ahol a kitermelt kőolaj évi mennyisége 200 kt felett van	30 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	30 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)
Szénhidrogének különleges bányászati feltételekkel		12 %	12 %	
Magas inertgáztartalmú földgáz		8 %	8 %	

A „J” tényező egy olyan képlet alapján számítandó ki, amely a korábbi gázárakon, valamint a kitermelt mennyiségen és értéken alapul, lásd a (11) preambulumbekendést.

⁽²⁹⁾ 2008. évi LXXXI. törvény 235. cikke.

IV. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI

- (19) A vizsgált állítólagos állami támogatási intézkedés a MOL és a Magyar Állam között 2005. december 22-én létrejött meghosszabbítási szerződés, amely lehetővé tette a MOL számára, hogy bizonyos fokig mentesüljön a szénhidrogén-kitermelés után fizetendő bányajáradéknak a bányászati törvény későbbi módosításából következő emelése alól. A szerződés és a későbbi módosítás kialakítását figyelembe véve a Bizottság ezeket ugyanazon intézkedés részének tekinti (a továbbiakban: az intézkedés), és az eljárás megindításáról szóló határozatában együttes hatásukat értékelte.
- (20) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában arra az előzetes következtetésre jutott, hogy a meghosszabbítási szerződés következtében a MOL mentesült a bányajáradék mértékének jövőbeli változásai, így különösen a bányászati törvény későbbi, 2008-as módosításával bevezetett változásai alól. Így a társaságot előnyben részesítették versenytársaival szemben, amelyek a jelenlegi engedélyezési rendszer alatt működnek (és amelyek nem kötöttek korábban hasonló meghosszabbítási szerződést, és így az új, megemelt bányajáradékot kellett fizetniük). A Bizottság előzetes értékelésében úgy ítélte meg, hogy az intézkedés az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatásnak minősül, és nem talált olyan okot, amelynek alapján a belső piaccal összeegyeztethető lehetne, mivel egyetlen mentesség sem tűnt alkalmazhatónak.
- (21) A további ténybeli adatokat az eljárás megindításáról szóló határozat tartalmazza, amely e határozat szerves részének tekintendő.

V. MAGYARORSZÁG ÉSZREVÉTELEI

- (22) Magyarország főbb érvei az állami támogatás meghatározásának kumulatív kritériumai tekintetében többek között i. a szelektivitás hiányára és ii. az állítólagos kedvezményezett által élvezett előny hiányára vonatkoznak.
- (23) A szelektivitást illetően a magyar hatóságok lényegében azzal érvelnek, hogy az intézkedés nem szelektív, mivel a meghosszabbítási szerződés megkötése következtében a MOL az engedélyezési rendszertől eltérő más rendszer hatálya alá került.
- (24) Magyarország először is megerősíti, hogy különbség van a koncessziós és az engedélyezési rendszer között, és kiemeli, hogy koncesszió esetében a bányavállalkozó ajánlatában kínálhat magasabb bányajáradékot, mint ami a pályázati kiírásban szerepel, míg az engedélyezési rendszer esetében a bányajáradék mértékét a bányászati törvény határozza meg. Magyarország azzal folytatja,

hogy e két rendszer mellett szükség volt egy új, ún. kvázi-koncessziós megoldásra, azért, hogy annak keretében a bányajáradék összegét a koncessziós rendszeren kívül, egyedi szerződésben rögzítsék. Magyarország véleménye szerint a bányászati törvény 26/A. cikkének (5) bekezdése szerinti meghosszabbítási szerződés megfelelő jogalapot tekinthető egy ilyen „kvázi-koncessziós” megoldáshoz, mivel a bányászati jogot ténylegesen kivonja az engedélyezési rendszer hatálya alól, és szerződéses alapra helyezi.

- (25) Magyarország hozzáteszi, hogy a meghosszabbítási szerződés közvetlenül a bányászati törvény logikájából következik. Magyarország szerint a bányajáradéknak a meghosszabbítási szerződés teljes időtartamára történő rögzítése természetes eleme a bányászati törvény 26/A. cikkének (5) bekezdésén alapuló szerződésnek, és a határidő meghosszabbításáról nem lehetett volna más feltételekkel megállapodni. Ezenkívül az összes többi bányavállalkozó is számíthat erre, következésképpen a MOL-t nem részesítették kedvezményes elbánásban.
- (26) Nevezetesen a bányászati törvény 20. cikkének (11) bekezdése kimondja, hogy a bányajáradék összege i. a koncessziós szerződésben, ii. a bányászati törvényben vagy iii. a meghosszabbítási szerződésben meghatározott összeg. A magyar hatóságok érvelése szerint így a törvény kifejezetten előírja, hogy a meghosszabbítási szerződésben megállapított bányajáradék nem változik, még jogszabály-módosítás esetén sem. A magyar hatóságok véleménye szerint ezt a bányászati törvény, pontosabban annak 26/A. cikkének (5) bekezdése világosan kimondja, amikor úgy rendelkezik, hogy a megnövelt összegű járadék legfeljebb a járadék eredeti összegének 1,2-szerese⁽³⁰⁾. Magyarország szerint tehát a magyar jog kizárja ennél magasabb összegű bányajáradék alkalmazását.
- (27) Az előny állítólagos hiányát illetően Magyarország kifejti, hogy az ásványi nyersanyagok az állam tulajdonát képezik, és a bányászati joggal rendelkező bányavállalkozók általi bányászattal, a bányászati jog árának megfizetése ellenében kerülnek magántulajdonba. Magyarország analógiaként a Ryanair-ügyben hozott ítéletre⁽³¹⁾ hivatkozik, és azt állítja, hogy az állam e tevékenysége piaci szereplő tevékenységéhez hasonlítható, még ha az állam hatóságként jár is el.
- (28) Magyarország tagadja, hogy a bányajáradék adójellegű lenne, és azt az ásványi nyersanyagok kitermeléséért fizetett árként vagy az állam részesedéseként írja le. Magyarország hangsúlyozza, az a tény, hogy a bányajáradékot jogszabály határozza meg, nem döntő tényező annak eldöntése szempontjából, hogy a bányajáradék adójellegű-e.

⁽³⁰⁾ A bányászati törvény 26/A. cikkének (5) bekezdése „[...] a kérelem időpontjában alkalmazott százalékos mértéknél magasabb, de legfeljebb az eredeti érték 1,2-szeres mértékben”.

⁽³¹⁾ A T-196/04. sz. *Ryanair Ltd.* kontra *Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2008., II-3643. o.).

(29) Emellett Magyarország kifejti, hogy a meghosszabbítási szerződés alapján fennálló három különböző fizetési kötelezettség (vagyis a meghosszabbításért fizetendő térítés, a valamennyi bányatelekre kiterjedő megemelt összegű bányajáradék és az egyszeri térítés), amelyek a bányászati törvény vonatkozó rendelkezéseiből erednek, nem tekintendők az olyan bevételek ellentételezésének, amelyekről az állam lemondott, holott azokra mindenképpen jogosult. Magyarország szerint az állam szempontjából ezek a fizetések többletbevételnek tekinthetők, amelynek ellenében az állam lemond arról a jogáról,

hogy az érintett mezőkre a koncessziós rendszer keretében pályázatot írjon ki, szem előtt tarva a kapcsolódó kockázatokat és a lehetséges bevételeket.

(30) Magyarország hangsúlyozza, hogy a törvény vitatott módosítását követően *de facto* egyetlen más piaci szereplőnek sem kell magasabb összegű bányajáradékot fizetnie mint a MOL-nak, mivel a szóban forgó időszakban nem voltak olyan versenytársak, amelyek a magasabb bányajáradék alá tartozó kategóriákba tartoztak volna.

3. táblázat

A MOL által fizetendő bányajáradékok éves összege (tényleges és elméleti összegek)

(millió HUF)

Fizetés jogcíme	Tényleges: a meghosszabbítási szerződés szerint	Elméleti: a hatályos bányászati törvény szerint	Különbség	A különbség nettó jelenértéke 2009-ben
2005				
Egyszeri térítés ⁽¹⁾	20 000,0	—	20 000,0	28 064,5
2006				
Meghosszabbításért fizetendő térítés ⁽²⁾	835,8	—	835,8	1 092,1
Bányajáradék ⁽³⁾	121 070,6	115 314,8	5 755,7	7 520,0
Összesen	121 906,4	115 314,8	6 591,6	8 612,1
2007				
Meghosszabbításért fizetendő térítés	769,7	—	769,7	926,5
Bányajáradék	94 146,5	90 718,5	3 428,0	4 126,4
Összesen	94 916,2	90 718,5	4 197,7	5 052,9
2008				
Meghosszabbításért fizetendő térítés	345,8	—	345,8	382,9
Bányajáradék	106 226,3	134 671,0	- 28 444,7	- 31 498,5
Összesen	106 572,1	134 671,0	- 28 099,0	- 31 115,6
2009				
Meghosszabbításért fizetendő térítés	211,2	—	211,2	211,2
Bányajáradék	67 099,7	69 041,8	- 1 942,1	- 1 942,1
Összesen	67 310,9	69 041,8	- 1 730,9	- 1 730,9
VÉGÖSSZEG	410 705,6	409 746,1	959,5	8 883,0

A számadatok a magyar hatóságok által szolgáltatott információkon alapulnak.

⁽¹⁾ Egyszeri térítés: lásd a (14) preambulumbekzdés d) pontját.

⁽²⁾ Meghosszabbításért fizetendő térítés: lásd a (14) preambulumbekzdés a) pontját.

⁽³⁾ Az összes bányatelekre vonatkozó megnövelt összegű bányajáradék: lásd a (14) preambulumbekzdés b) pontját.

- (31) Magyarország továbbá azt állítja, hogy a meghosszabbítási szerződés következtében a MOL ténylegesen (a szerződés összes elemét, vagyis a meghosszabbításért fizetendő térítést és az egyszeri térítést is figyelembe véve) az évek során abszolút értéken többet fizetett az államnak, mint amennyit a szerződés hiányában, vagyis a bányászati törvény hatálya alatt maradván fizetett volna. A MOL által teljesített tényleges fizetéseket, az elméleti összegekkel szembeállítva a fenti 3. táblázat mutatja. Az adatokat a magyar hatóságok szolgáltatták.
- (32) Magyarország véleménye szerint a bányavállalkozóknak jogos elvárása fűződik a bányajáradék kiszámíthatóságához, ezért annak az idő folyamán állandónak kell lennie. A jogalkotó a bányászati törvény módosítása során követte ezt a logikát, mivel ellenére, hogy a bányajáradék mértéke változott, ténylegesen nem volt olyan bányavállalkozás, amelynek a bányajáradéka a törvénymódosítás következtében változott volna. Magyarország szerint a bányászati törvény módosításai azt sugallhatják, hogy az állam a már termelésbe állított mezők tekintetében módosíthatja a bányajáradékot. A 2008-as módosítás azonban a törvény elfogadását megelőző egyeztetések során elért kompromisszum eredménye volt. Így a jogalkotó implicit módon elfogadta, hogy vannak jogos elvárások. Következésképpen egy bányavállalkozó joggal várhatja el, hogy az állam egyoldalúan ne módosítsa ezeket a díjakat. Magyarország megállapítja, hogy a bányászati törvény rendszeréből és egyes rendelkezéseiből az a következtetés vonható le, hogy a bányajáradékok a szerződés teljes időtartama alatt változatlanok maradnak.
- (33) Végezetül a magyar hatóságok kifejtik, hogy az ún. felmondási záradék nemzetbiztonsági megfontolásokon alapul.

VI. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (34) A Bizottsághoz a következő érdekelt felektől érkeztek észrevételek: a MOL-tól azaz az állítólagos támogatási intézkedés kedvezményezettjétől, és a Magyar Bányászati Szövetségtől, amelynek a MOL is tagja. Mindkét érdekelt fél Magyarországhoz hasonlóan érvelt, észrevételeik és Magyarország észrevételei között jelentős átfedés mutatkozott.

A MOL

- (35) A MOL, a szóban forgó intézkedés állítólagos kedvezményezettje, azt állítja, hogy a Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatban foglalt állításával ellentétben nem részesült kedvezményes elbánásban a magyar szénhidrogén-kitermelési piacon. A MOL által a magyar államnak fizetett bányajáradékok nagy része a J % alkalmazása alá eső (vagyis 1998. január 1. előtt termelésbe állított) bányatelkekből származik, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy a MOL 64–75 %-ot fizet, míg versenytársainak (amelyek később kezdték meg a termelést és kisebb mezőket üzemeltetnek) csupán a 12 %-os bányajáradékot kell fizetniük.
- (36) Ezenkívül a meghosszabbítási szerződés azt eredményezte, hogy a MOL többet fizetett az államnak (a

meghosszabbítási szerződés valamennyi elemét figyelembe véve), mint amennyit a szerződés hiányában, pusztán a bányászati törvény eredeti változata alapján fizetett volna.

- (37) A Bizottság azon érvét illetően, hogy a meghosszabbítási szerződés nem vizsgálható a koncesszió analógiájaként, mivel az az engedélyezési rendszer hatálya alá tartozott, a MOL megjegyzi, hogy a bányászati jog meghosszabbítása nem az állam által egyoldalú döntés alapján megadott engedély tárgyát képező jog, hanem arra csak a bányavállalkozóval kötött szerződés után van lehetőség. Ha a jogalkotó ezt az állam mérlegelési jogkörébe kívánta volna utalni, másként alakította volna ki a vonatkozó rendelkezést. A törvény megfogalmazása arra enged következtetni, hogy a jogalkotó a meghosszabbítási szerződést inkább a koncesszióval analóg módon kívánta szabályozni.
- (38) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság azzal érvel, hogy ellentmondás van a magyar hatóságok azon állítása, amely szerint a törvény módosítására az állami bevételek növelése érdekében volt szükség, és azon tény között, hogy a MOL *de facto* mentesült a megemelt bányajáradékok alól.
- (39) A MOL véleménye szerint ez az állítás nem ellenmondásos. A társaság egyrészt többet fizetett az államnak a meghosszabbítási szerződés alapján, mint amennyit a bányászati törvény alapján fizetett volna. A MOL ezenkívül nagyon magas összegű bányajáradékot fizet a „J” tényező alkalmazása alá tartozó mezők után. Emellett a törvénymódosítás hatást fejthet ki a jövőben termelésbe állításra kerülő mezők esetében.
- (40) A MOL szerint a meghosszabbítás térítésre vonatkozó elemei a Bizottság állításával ellentétben semmiképp sem tekintendők bírságnak. A bányászati törvény szankciókról/bírságokról is rendelkezik arra az esetre, ha a bányászati tevékenységet a törvény rendelkezéseibe ütköző módon folytatják. A meghosszabbítási szerződésben meghatározott térítések a bányavállalkozó és az állam közötti tárgyalások eredményei. A szerződés megkötése nem kötelező, a bányavállalkozó dönthet úgy is, hogy nem köti meg a szerződést, elveszíti bányászati jogát, majd ajánlatot nyújt be a nyilvános pályázati eljárásban, amelynek alapján végül lehetséges, hogy olcsóbban szerzi meg a bányászati jogot.
- (41) Félrevezető az ilyen meghosszabbítási szerződést kötött MOL-t az engedélyezési rendszer alatt működő versenytársakkal összehasonlítani. A MOL hangsúlyozza továbbá, hogy valamennyi kötelezettségének eleget tett, és betartotta a jogszabályi rendelkezéseket.
- (42) A MOL kifogásolja továbbá, hogy a Bizottság a „c” szorzót alacsonynak ítéli (mivel nem éri el az 1,2-es szorzónak megfelelő jogszabályi felső határt). Figyelembe kell venni azt is, hogy a megemelt összegű bányajáradék alkalmazása közel 150 mezőt érintett, így a bányajáradék emelése az állam bányászatból származó bevételeinek jelentős növekedését eredményezte.

- (43) Végezetül a Bizottság azon érvét illetően, hogy a Brent felár alóli mentesülés révén a MOL előnyben részesül, a társaság megjegyzi, hogy a „J” tényező is árérzékeny.

A Magyar Bányászati Szövetség

- (44) A Magyar Bányászati Szövetség (a továbbiakban: a Bányászati Szövetség) a bányászati vagy ahhoz kapcsolódó tevékenységet folytató vállalkozásokat képviseli. Fő célja a bányászati tevékenység működési feltételrendszerének javítása Magyarországon, a jogalkotási folyamatok figyelemmel kísérése és az érdekérvényesítés. Jelenleg 66 tagja van, köztük a MOL. A Bányászati Szövetség elnöke a MOL egyik igazgatója⁽³²⁾.
- (45) A Bányászati Szövetség szerint a bányavállalkozóknak jogos elvárása fűződik ahhoz, hogy a már termelésbe állított mezők esetében a bányajáradék változatlan maradjon. Az állam tehát nem emelheti egyoldalúan, „visszamenőlegesen” (vagyis a már termelésbe állított mezők tekintetében) a bányajáradékot. A Bányászati Szövetség ezen véleményének a bányászati törvény módosítását megelőző törvényjavaslat kapcsán is hangot adott, és ezt az elvet – a Bányászati Szövetség szerint – a jogalkotó a bányászati törvény módosítása során tiszteletben is tartotta. A végleges szövegváltozatot nem ellenézték, mivel az hatását tekintve nem vezet a bányajáradék emelkedéséhez a már megkezdett műveletek esetében.
- (46) A bányászati piac általános jellemzőit és a gazdasági feltételeket illetően a Bányászati Szövetség kifejti, hogy a bányászati projektek időhorizontja viszonylag hosszú. A kutatás megkezdése és a tényleges kitermelés között 10–15 év is eltelhet. Ez alatt az időszak alatt a bányavállalkozónak csak kiadásai vannak, bevétel csak a kitermelés megkezdése után keletkezik. Emellett a tevékenység geológiai kockázatot is magában rejt, mivel nem biztos, hogy a kutatás sikeres lesz. Ezért a projekteket a lehető legnagyobb gondossággal kell tervezni. Egy projekt nyereségesége számos tényezőtől függ. A sokféle kockázatra tekintettel az ágazat elvárja, hogy legalább azok a tényezők, amelyekre az állam befolyással bír, a projekt teljes élettartama alatt stabilak maradjanak, nevezetesen a jogszabályi keret és a bányajáradék. Az ágazat jellegzeteségei miatt a finanszírozási struktúrák fontos szerepet játszanak a projektekben. A hitelezők folyamatosan vizsgálják a projekteket, és a feltételek jelentős változása esetén akár vissza is vonhatják a finanszírozást.
- (47) Ezért a magas politikai kockázat jellemezte országokban a bányavállalkozás és az állam magánjogi szerződést köt egymással. Stabil régiókban, így például Nyugat-Európában ilyen megállapodásokra nincs szükség, mivel feltételezhető, hogy az állam nem fogja a jogi kereteket időről időre változtatni. Az állam részesedését illetően a stabilitást mind a bányavállalkozás, mind a hitelezők elvárják. E stabilitás nélkül nőne a projektekhez kapcsolódó kockázat, és egy stabil gazdaságpolitikával rendelkező

ország nem engedheti meg magának, hogy gyakran változtasson politikát, mivel ez elriasztaná a bányavállalkozásokat.

- (48) A Bányászati Szövetség továbbá emlékeztet arra, hogy a jogbiztonság és a szerzett jogok védelmének elveit az európai bíróságok ítélkezési gyakorlata és a magyar Alkotmány egyaránt biztosítja. A magyar jogalkotó tehát nem jogosult a már termelésbe állított mezők tekintetében a bányajáradék emelésére, és a jogalkotásnak kiszámíthatónak kell lennie. Ezenkívül a Bányászati Szövetség véleménye szerint a bányajáradék „stabilitása” szerzett jog.
- (49) A Bányászati Szövetség továbbá a hátrányos megkülönböztetés tilalmára is hivatkozik. Nevezetesen, nem állhat fenn hátrányos megkülönböztetés a koncessziós alapon működő, illetve az engedélyezési rendszer alá tartozó piaci szereplők között. Ennek megfelelően a magyar jogalkotó nem jogosult a már termelésbe állított mezők tekintetében a bányajáradék „visszamenőleges” emelésére. Az Európai Bíróság számos ítéletében egyértelművé tette, hogy a jogbiztonság az uniós jog egyik alapvető eleme. Így a jogszabályoknak egyértelműnek, pontosnak és kiszámíthatónak kell lenniük, különösen akkor, ha negatív hatást fejtenek ki az egyénekre vagy a vállalkozásokra (lásd az idézett ítélkezési gyakorlatot). A Bányászati Szövetség úgy érvel tovább, hogy a jogbiztonság és a szerzett jogok elvét a magyar Alkotmány is rögzíti, és arra a következtetésre jut, hogy az uniós jog és az alkotmányos elvek értelmében a jogszabályoknak kiszámíthatónak kell lenniük.
- (50) A Bányászati Szövetség megjegyzi végül, hogy a szerzett jogok védelmének elve a jogbiztonság elvéből ered. A szerzett jogok védelmének elvét a bányászati jogokra vonatkozó nemzeti és nemzetközi jogalkotási eljárások során egyaránt tiszteletben tartották. Más uniós tagállamok is stabil bányászati jogszabályokkal rendelkeznek, amelyek nem változnak gyakran.

VII. AZ EUMSZ 107. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSE SZERINTI ÁLLAMI TÁMOGATÁS FENNÁLLÁSA

- (51) Annak eldöntéséhez, hogy egy adott intézkedés állami támogatásnak minősül-e, a Bizottságnak értékelnie kell, hogy a vitatott intézkedés megfelel-e az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeknek. E rendelkezés kimondja, hogy „[h]a a Szerződések másként nem rendelkeznek, a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”. Az alábbiakban a Bizottság e rendelkezés fényében értékeli, hogy a szóban forgó intézkedés állami támogatásnak minősül-e.

⁽³²⁾ http://www.mabsz.hu/webset32.cgi?Magyar_Baanyaaszati_Szoövetseeg@HU@4@364124456

Általános megjegyzések

- (52) Bevezetesként emlékeztetni kell arra, hogy egy intézkedés az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatásnak minősülhet jogi formájától függetlenül. Még ha a meghosszabbítási szerződést a bányászati törvény vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kötötték is, és a bányajáradékot Magyarország állapíthatja meg jogszabályban, ez önmagában még nem jelenti azt, hogy az előbbiek, vagy hatásai összeegyeztethetők az állami támogatásra vonatkozó uniós szabályokkal. A tény, hogy egy intézkedés összeegyeztethető a nemzeti jogszabályokkal, nem bír jelentőséggel abból a szempontból, hogy összeegyeztethető-e az EUMSZ állami támogatási szabályaival.
- (53) Ezenkívül, mint azt az eljárás megindításáról szóló határozatban már kifejtésre került, a Bizottság nem véli úgy, hogy az ügy egyes elemei, vagyis a törvény vonatkozó rendelkezései, a meghosszabbítási szerződés vagy a törvénymódosítás önmagában véve sérti az állami támogatási szabályokat. Ehelyett a Bizottság a jelen ügyben az állam cselekvéseinek teljes sorozatát tekinti „az intézkedésnek”, és a meghosszabbítási szerződés hatását a bányászati törvény későbbi módosításaival együtt értékeli.
- (54) Magyarország azon érvét illetően, amely szerint a bányajáradék nem adó, hanem az állam részesedése, a Bizottság megjegyzi, hogy ez az érv az állami támogatás fennállásának értékelése szempontjából nem releváns. Az állami támogatási szabályok minden fajta költségre alkalmazandók, amelyet a vállalkozásoknak viselniük kell, és amely alól állami intézkedéssel mentesítik őket. Mindenestre meg kell azonban jegyezni, hogy az ásványi- és szénhidrogén-nyersanyagok kitermelésének közigazgatási engedélyezése tipikus hatósági szerepnek tűnik; az ilyen engedély ellentételezéseként teljesített fizetések adóhoz vagy közigazgatási díjhoz hasonlóak.
- (55) Végezetül a felmondási záradékot illetően a Bizottság úgy véli, hogy ez nem az állami támogatás fennállásával összefüggő kérdés. A tény, hogy a szerződés a szerződés megszűnéséről rendelkezik arra az esetre, ha harmadik fél a MOL részvényeinek több mint 25 %-át megszerzi, olyan intézkedés, amely nem érint állami forrásokat.

Szelektív jelleg

- (56) Egy intézkedés akkor tekinthető állami támogatásnak, ha egyéni vagy szelektív, vagyis csak bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését részesíti előnyben.
- (57) A Bíróság ítélkezési gyakorlata⁽³³⁾ szerint a szelektivitás feltételének – amely az állami támogatás fogalmának előfeltétele – értékelését illetően az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában azt kell eldönteni,

hogy adott jogi szabályozás keretén belül valamely nemzeti intézkedés alkalmas-e arra, hogy „bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését” előnyben részesítse olyan vállalkozásokkal szemben, amelyek az intézkedés által elérni kívánt cél tekintetében hasonló jogi és ténybeli helyzetben vannak.

- (58) A Bíróság továbbá számos alkalommal⁽³⁴⁾ megállapította, hogy az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése nem tesz különbséget az állami támogatás okai vagy céljai szerint, hanem a hatásai alapján határozza meg azt.
- (59) Az állami támogatás fogalma azonban nem alkalmazandó azokra az állami intézkedésekre, amelyek különbséget tesznek a vállalkozások között, ha ez a különbségtétel azon rendszer jellegéből vagy általános felépítéséből következik, amelynek részét alkotják.
- (60) A Bizottság nem ért egyet a magyar hatóságoknak és az érdekelt feleknek a szelektivitás hiányára vonatkozó érvelésével.
- (61) Annak eldöntése érdekében, hogy egy adott intézkedés szelektív-e, meg kell határozni az alkalmazandó viszonyítási alapot⁽³⁵⁾.
- (62) A jelen ügyben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az értékelés szempontjából alkalmazandó viszonyítási alap az engedélyezési rendszer. A MOL-nak nem kellett versenyeznie alapuló pályázati eljárásban ajánlatot tennie, hogy zárt területre vonatkozó koncessziót szerezzen. Ehelyett a mezőre vonatkozó bányászati jogot az engedélyezési rendszer keretében kapta, és az e rendszer alá tartozó egyéb piaci szereplőkkel versenyez. A meghosszabbítási szerződés az engedélyezési rendszer részét képezi. A pusztán tény, hogy a MOL nem tudta megkezdeni a kitermelést a megállapított határidőn belül, és meghosszabbítási szerződést kellett kérnie, nem vezethet a viszonyítási alap megváltozásához. Az erre irányuló érv elfogadása olyan helyzethez vezetne, amelyben egy adott társaságot egyéni elbánásban részesítenének, mint az a koncessziós rendszerben jellemző, azonban versenyen alapuló nyilvános pályázat nélkül.

⁽³⁴⁾ Lásd például a Bíróság C-56/93. sz. *Belgium kontra Bizottság* ügyben 1996. február 29-én hozott ítéletének (EBHT 1996., I-723. o.) 79. pontját; a C-241/94. sz. *Franciaország kontra Bizottság* ügyben 1996. szeptember 26-án hozott ítéletének (EBHT 1996., I-4551. o.) 20. pontját; a C-75/97. sz. *Belgium kontra Bizottság* ügyben 1999. június 17-én hozott ítéletének (EBHT 1999., I-3671. o.) 25. pontját; és a C-409/00. sz. *Spanyolország kontra Bizottság* ügyben 2003. február 13-án hozott ítéletének (EBHT 2003., I-10901. o.) 46. pontját.

⁽³⁵⁾ Lásd a T-211/04. és T-215/04. sz., *Gibraltár körmánya kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 2008., II-3745. o.) 80. pontját, amelyben az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy „a szóban forgó intézkedés szelektív jellegének értékelése céljából meg kell vizsgálni azt, hogy egy adott jogi szabályozás keretében az említett intézkedés bizonyos vállalkozások számára előnyt jelent-e más, hasonló jogi és ténybeli helyzetben lévő vállalkozásokhoz képest. A viszonyítási alap meghatározása különösen fontos az adóintézkedések esetében, mivel az előny fennállását csupán egy ún. „általános” adóztatáshoz viszonyítva lehet megállapítani”.

⁽³³⁾ A Bíróság C-88/03. sz. *Portugália kontra Bizottság* ügyben 2006. szeptember 6-án hozott ítéletének (EBHT 2006., I-7115. o.) 54. pontja.

- (63) Valójában a magyar hatóságok diszkrecionális döntésétől függ, hogy egy mező koncesszió vagy engedély hatálya alá tartozik. Így ha a magyar hatóságok szerződéses alapon kívánnak bányászati jogot odaítélni, választhatják az átlátható koncessziós eljárást, amely nyilvános pályázati eljárást foglal magában. A Bizottság nem tudja elfogadni, hogy egy nem átlátható, ún. kvázi-koncessziós rendszer, amely jelenleg csak egyetlen társaságra (a MOL-ra) vonatkozik, külön viszonyítási alapnak lenne tekinthető.
- (64) Ezenkívül Magyarország széles mérlegelési jogkörrel rendelkezett az engedély meghosszabbítását illetően, valamint később a bányászati törvény vonatkozó rendelkezéseinek módosítását illetően is (annak ellenére, hogy tudomása volt arról, milyen kedvező hatással lesz ez a MOL-ra, mivel ez társaság volt az egyetlen olyan szénhidrogén-piaci szereplő, amely meghosszabbítási szerződést kötött). Magyarország mindenkor szabadon határozhatta meg a bányajáradék mértékét, azaz dönthetett volna úgy is, hogy nem módosítja a törvényt. Hatásait tekintve az intézkedéssorozat egyértelműen egy meghatározott vállalkozást részesített előnyben.
- (65) A fentiek alapján a Bizottság megállapítja, hogy viszonyítási alapnak az engedélyezési rendszert kell tekinteni.
- (66) Az engedélyezési rendszer keretében a meghosszabbítási szerződés nyilvánvalóan szelektív jellegű. Mint azt a magyar hatóságok is megerősítették, a felek a szerződés feltételeiről folytatott tárgyalások során bizonyos mérlegelési lehetőséggel rendelkeznek a térítés különböző elemeinek megállapítását illetően, sőt, ami még fontosabb, úgy is dönthetnek, hogy egyáltalán nem kötik meg a szerződést. A magyar hatóságok tehát mérlegelhették, hogy kötnék-e ilyen szerződést a MOL-lal (vagy bármely más piaci szereplővel) ⁽³⁶⁾.
- (67) Az ilyen elbánás a rendszer logikája és jellege alapján nem igazolható. Egyrészt a bányajáradék kivetésének célja, hogy az állam számára bevételt biztosítson a kitermelt érték után. Másrészt a meghosszabbítási szerződésben megállapított fizetési elemeket a meghosszabbítás ellentételezéseként, többlettérítésként fizetik. A jelen ügyben azonban a meghosszabbítási szerződés megkötése és a bányajáradékok ezt követő emelése a MOL számára ahhoz a paradox helyzethez vezetett, hogy a MOL, mivel nem kezdte meg időben a termelést, 2020-ig gyakorlatilag az összes engedélyezés hatálya alá tartozó mezője után alacsonyabb bányajáradékot fizet; versenytársainak ellenben, amelyek ugyanúgy az engedélyezési rendszer hatálya alatt állnak, és amelyek időben megkezdték a termelést és ezért nem kötöttek meghosszabbítási szerződést, a jogszabályban megállapított magasabb összegű bányajáradékot kell fizetniük.
- (68) A szénhidrogénekre vonatkozóan ez volt az egyetlen meghosszabbítási szerződés, amelyet kötöttek. A MOL megjegyezte, hogy szilárd ásványi nyersanyagokra vonatkozóan vannak hatályban további meghosszabbítási szerződések is. A Bizottság azonban megállapítja, hogy ez másfajta ásványi nyersanyagokat érint, amelyekre a bányászati törvény alapján más bányajáradék vonatkozik, mint a szénhidrogénekre. Megjegyzendő továbbá, hogy a szilárd ásványi nyersanyagok tekintetében a bányászati törvény módosítása nem változtatta meg a bányajáradékot (vagyis az ilyen szerződést kötött piaci szereplőket ugyanaz az „intézkedéssorozat” nem érintette, és következőképpen nem keletkezett előnyük).
- (69) A fentiek alapján, a Magyarország által felhozott érvek ellenére a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a cselekvések sorozata, vagyis a bányászati törvény 26/A. cikke (5) bekezdésének megfogalmazása, az ennek alapján kötött meghosszabbítási szerződés és a bányászati törvény későbbi módosítása a MOL vonatkozásában szelektív jellegű volt.
- (70) Az intézkedéssorozat együttes hatása, hogy a bányászati törvény 5. cikke alapján kiadott bányászati engedéllyel rendelkezők közül egyedül a MOL tartozott olyan külön rendszer hatálya alá, amely megvédte a szénhidrogének kitermelése után fizetendő bányajáradékok bármilyen emelésétől, amelyet rendes körülmények között fizetnie kellett volna.
- (71) Következőképpen megállapítható, hogy a meghosszabbítási szerződés megkötésére vonatkozó széles mérlegelési jogkör alapján és tekintettel arra a tényre, hogy a mentesség ténylegesen egy társaságra irányul, a szelektívítási kritérium teljesül.

Előny

- (72) A magyar hatóságok érveivel ellentétben a Bizottság véleménye szerint az állam a bányászati tevékenységek engedélyezése során nem folytat gazdasági tevékenységet. A közigazgatási koncessziók vagy bányászati engedélyek megadása sokkal inkább a tipikusan hatósági jogkörök gyakorlásával függ össze, mivel ezt a tevékenységet magánfél eredetileg nem gyakorolhatja ⁽³⁷⁾. Magyarországon – az Unió más tagállamaihoz hasonlóan – magánfél nem lehet ásványi nyersanyagok eredeti tulajdonosa. A tagállamok jogrendje általában a hatóságoknak

⁽³⁶⁾ A T-92/00. és T-103/00. sz., *Ramondín* és társai egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 2002., II-1385. o.) 32–35. pontja.

⁽³⁷⁾ Magyarország a bányászati tevékenységek engedélyezését az önkormányzati tulajdonban álló lakások bérbeadásához hasonlítja, ahol az állam magánfélként járhat el. Ez a példa azonban nem helytálló, mivel a bányászati tevékenységek engedélyezését, a lakások bérbeadásával ellentétben, magánfél eredetileg nem gyakorolhatja. E tekintetben a közigazgatási bányászati engedélyek kiadása inkább hasonló a hatóságok egyéb engedélyezési tevékenységeihez, így például a közterületek használatának engedélyezéséhez.

biztosítja az ásványi nyersanyagok fölötti ellenőrzést⁽³⁸⁾. Ezért valamely vállalkozás részére az ásványi nyersanyagok kitermelését meghatározott díj fizetése ellenében engedélyező, a tagállamok által választott formát öltő döntés jellegénél és szabályainál fogva a hatóságokat illeti meg, és a hatósági jogkörök gyakorlásának tekinthető. Magyarország beavatkozása – amely a bányászati tevékenység közigazgatási ellenőrzés alá vonásában nyilvánul meg – a közérdeket szolgálja, és nem kereskedelmi célokat követ. Ezt a magatartást ezért a hatóságként történő állami beavatkozás egy formájának kell tekinteni, amely nem hasonló egy piaczgazdasági befektető magatartásához⁽³⁹⁾.

szerint piaci szereplőként járt el, amikor megkötötte a meghosszabbítási szerződést, nincs alátámasztva. Így különösen nincs arra utaló jel, hogy a 12 mezőre (amelyeket nem hosszabbítottak volna meg) vonatkozó bányászati jogra koncessziós pályázat kiírása nem vezetett volna egy versenytárs által benyújtott magasabb ajánlathoz. Magyarország azt sem igazolta, hogy a meghosszabbítási szerződés megkötése során figyelembe vette volna a kereskedelmi szempontból releváns összes tényezőt és kockázatot, vagyis a meghosszabbítási szerződés összes fizetési elemét, a törvény által 2020-ig megállapított, esetlegesen magasabb bányajáradékokat, a szerződés időtartamát és az esetleges versenytársakat.

(73) Még ha a jelen ügyben úgy ítélnék is meg, hogy az ásványi anyagok kitermelésének engedélyezése gazdasági tevékenység, amelynek során az állam kereskedelmi célokat követ – ami azonban nem így van –, a Bizottság megjegyzi, hogy pénzügyi szempontból nincs világos és közvetlen kapcsolat a Magyarország által a MOL részére megállapított bányajáradékok szintje és a bányászati engedély értéke között. Magyarország érvelése, amely

(74) Magyarország továbbá azzal érvelt, hogy a törvény vitatott módosítását követően *de facto* egyetlen más piaci szereplőnek sem kellett magasabb összegű bányajáradékot fizetnie mint a MOL-nak, mivel a szóban forgó időszakban ténylegesen nem voltak olyan versenytársak, amelyek a magasabb bányajáradék alkalmazása alá tartozó kategóriákba tartoztak volna.

4. táblázat

A bányászati törvény módosítását megelőzően és azt követően fizetendő bányajáradékok összefoglalása

	2008-ig alkalmazandó bányajáradék	2008-ban alkalmazandó bányajáradék	2009.1.23-től alkalmazandó bányajáradék	A MOL szerződése alapján fizetendő bányajáradék 2020-ig alkalmazandó
1998.1.1. előtt termelésbe állítva	J % ⁽³⁾ (legalább: 12 %)	J % (legalább: 30 %, +3 % vagy 6 % Brent felár)	J % (legalább: 30 %, +3 % vagy 6 % Brent felár)	J % × c ⁽⁴⁾ (legalább: 12 %)
1998.1.1. és 2008.1.1. között termelésbe állítva	12 %	30 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	12 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	12 % × c (~ 12,24 % ⁽²⁾)

⁽³⁸⁾ Ezt a realitást a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről szóló, 1994. május 30-i 94/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 164., 1994.6.30., 3. o.) elismeri, amely például úgy ítéli meg, hogy „a tagállamok a saját területükön található szénhidrogén-készletekre vonatkozóan szuverenitással és szuverén jogokkal rendelkeznek”. Magyarországon a bányászati törvény 3. cikke kimondja, hogy „Az ásványi nyersanyagok és a geotermikus energia természetes előfordulási helyükön állami tulajdonban vannak. A bányavállalkozó által kitermelt ásványi nyersanyag a kitermeléssel, az energetikai célra kinyert geotermikus energia a hasznosítással a bányavállalkozó tulajdonába megy át”.

⁽³⁹⁾ A T-156/2004. sz. EDF kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (az EBHT-ban még nem tették közzé) 233. pontja.

		2008-ig alkalmazandó bányajáradék	2008-ban alkalmazandó bányajáradék	2009.1.23-től alkalmazandó bányajáradék	A MOL szerződése alapján fizetendő bányajáradék 2020-ig alkalmazandó
2008.1.1. után termelésbe állítva ⁽¹⁾	Földgázmezők, ahol a kitermelt földgáz évi mennyisége nem éri el a 300 millió m ³ -t Kőolajmezők, ahol a kitermelt kőolaj évi mennyisége nem éri el a 50 kt-t	NA	12 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	12 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	12 % × c (~ 12,24 % ⁽²⁾)
	Földgázmezők, ahol a kitermelt földgáz évi mennyisége 300 millió és 500 millió m ³ között van Kőolajmezők, ahol a kitermelt kőolaj évi mennyisége 50 és 200 kt között van		20 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	20 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	
	Földgázmezők, ahol a kitermelt földgáz évi mennyisége 500 millió m ³ felett van Kőolajmezők, ahol a kitermelt kőolaj évi mennyisége 200 kt felett van		30 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	30 % (+ 3 % vagy 6 % Brent felár)	
	Szénhidrogének különleges bányászati feltételekkel		12 %	12 %	
Magas inertgáztartalmú földgáz			8 %	8 %	

⁽¹⁾ A meghosszabbítás alá eső 12 bányatelek közül öt mező termelésbe állítására 2008. január 1-je után kerül(t) sor.

⁽²⁾ Az egyszerűség kedvéért az ötödik évtől alkalmazandó bányajáradékot tüntettük fel.

Megjegyzés: A 2008-as és a 2009-es módosításra utaló oszlopokban a *fehér* mezők a bányatelek azon kategóriáira utalnak, amelyek után a MOL a meghosszabbítási szerződés alapján ténylegesen többet fizetett a törvényben foglaltaknál. A *sötétszürke* mezők a bányatelek azon kategóriáit mutatják, amelyek után a MOL a szerződés alapján mindenképpen kevesebbet fizet, függetlenül a kőolaj áratól. A *világosszürke* mezők a bányatelek azon kategóriáit mutatják, amelyek után a MOL a szerződés alapján fizetett kevesebbet, a kőolaj áratól függően.

⁽³⁾ A „j” tényezőt egy olyan képlet alapján kell kiszámítani, amely a korábbi gázárakon, valamint a kitermelt mennyiségen és értéken alapul.

⁽⁴⁾ A „c” a meghosszabbítási szerződésben rögzített, 1,020 és 1,050 közötti szorzó, lásd az 1. táblázatot.

(75) Ezt az érvet el kell utasítani.

(76) A fenti 4. táblázat összefoglalja, hogy a meghosszabbítási szerződés és a bányászati törvény ezt követő módosítása mennyiben vezetett a törvényben foglaltnál alacsonyabb bányajáradékhoz a MOL számára.

(77) Először is, a magyar hatóságok által benyújtott adatok azt mutatják, hogy valójában volt néhány olyan, az engedélyezési rendszer alá tartozó mezőket üzemeltető piaci szereplő, amelyet a MOL által fizetettnél magasabb bányajáradék-fizetési kötelezettség terhelt, 2008. január 8. és 2009. január 23. között a bányászati törvény első módosítása következtében, illetve 2009. január 23-tól a mai napig a bányászati törvény második módosítása következtében. A magyar hatóságok beadványaiból megállapítható, hogy 2008-ban voltak olyan, engedély alapján és a MOL-tól eltérő bányavállalkozók ⁽⁴⁰⁾ által

üzemeltetett bányatelek, amelyek után 12%-nál magasabb bányajáradékot fizettek (14,24–18 % között), a Brent felár alkalmazása következtében.

(78) Másodszor, bár a magyar hatóságok azt állítják, hogy csak olyan versenytársak vannak, amelyek kisebb (vagyis 500 m³ gáznál vagy 200 kt-nál kisebb mennyiséget kitermelő) mezőket üzemeltetnek vagy fognak várhatóan termelésbe állítani, a Bizottság megjegyzi, hogy még ha ezek a kisebb mezők a 12 %-os kategóriába tartoznának is, emellett adott esetben fizetniük kell még a Brent felárat is. Ez akár 18 %-os bányajáradékhoz is vezethet. A Bizottság ismét emlékeztet arra, hogy az intézkedések hatásaként a MOL nem tartozik a Brent felár hatálya alá, amelyet a törvény az összes többi piaci szereplőre vonatkozóan előír.

⁽⁴⁰⁾ Így például 2008-ban a „Nyírség-Dél” gázmező (amelyet 2008. szeptemberig a GEOMEGA társaság, ezt követően pedig a *PetroHungaria* társaság üzemeltetett) után éves átlagban 14,24–18 % mértékű bányajáradékot kellett fizetni. A „Hernád” gázmező (amelyet a HHE North társaság üzemeltet) után 2008-ban éves átlagban 14,95 % mértékű bányajáradékot fizettek.

(79) Harmadszor, a jelenlegi magyarországi piaci környezetet tekintve, több bányavállalkozó folytat szénhidrogén-kitermelési tevékenységet. Emellett számos társaság végez kutatásokat, amelyek később termelésbe állíthatnak

mezőket és a MOL versenytársaivá válhatnak. Az engedélyezési rendszer keretében bármely újonnan piacra lépő félnek a törvényben megállapított bányajáradékot kell majd fizetnie, és a MOL-lal fog versenyben állni, vagyis az egyetlen olyan társasággal, amelynek bányatelkei mentesülnek az általános engedélyezési rendszer keretében alkalmazandó bányajáradék alól, és alacsonyabb bányajáradék alá tartoznak.

- (80) Negyedszer, a Bizottság megjegyzi, tény, hogy a MOL hozzávetőlegesen 12,24 %-os bányajáradékot fizetett nem csupán a meghosszabbított 12 mező után, hanem az 1998. január 1-jét követően termelésbe állított összes bányatelke után, amelyeket a 2005-ös meghosszabbítási szerződés idején engedély alapján üzemeltetett, és J %-ot az 1998. január 1. előtt termelésbe állított mezők után. Továbbá a MOL bányajáradékát a meghosszabbítási szerződés 2020-ig 12,24 %-ban határozza meg. Így a MOL engedély alapján üzemeltetett mezői többsége tekintetében jelentős időszakon keresztül előnyt fog élvezni.
- (81) Ötödször, abban a feltételes esetben, ha a bányafelügyelet nem egyezett volna bele a 12 mezőre vonatkozó meghosszabbításba, az engedélyezés alá tartozó összes többi MOL mező⁽⁴¹⁾ után szintén a jelentősen magasabb bányajáradékot kellett volna fizetni, ami magasabb állami bevételeket is jelenthetett volna. Ezenkívül, mint azt a (73) preambulumbekkezdésben említettük, az állam koncessziós pályázatot írhott volna ki a meg nem hosszabbított 12 mezőre, és így esetlegesen magasabb ajánlatot is kaphatott volna valamely versenytársától.
- (82) Magyarország azon érvét illetően, amely szerint a MOL magasabb – nevezetesen 12,24 %-os – bányajáradékot fizetett 2006-ban és 2007-ben, a Bizottság megállapítja, hogy ez nem bír jelentőséggel.
- (83) Először is, ez abból eredt, hogy a MOL-nak – bármely más társasághoz hasonlóan, amely meg kívánta volna hosszabbítani bányászati engedélyét – ki kellett fizetnie a bányajáradék megállapított emelését (12 %-ról 12,24 %-ra). E tekintetben a MOL általános elbánásban részesült és nem került hátrányos helyzetbe. Ekkor még a MOL előnye sem jelentkezett: ez végül az első törvénymódosításkor, vagyis 2008. január 8-tól valósult meg.
- (84) Ezenkívül a MOL 2008-ban 28,4 milliárd forinttal, 2009-ben pedig 1,9 milliárd forinttal kevesebb bányajáradékot fizetett termelésben levő mezői után, mint amennyit akkor fizetett volna, ha az akkor hatályos bányászati törvény alapján fizetett volna.
- (85) Ami a bányászati törvény 26/A. cikkének (5) bekezdése szerinti egyéb fizetési elemeket (a meghosszabbításért fizetendő térítés és az egyszeri térítés) illeti, ezeket a meghosszabbítás ellenértékéként fizették, és nem a versenytársak által fizetettnél alacsonyabb bányajáradékhoz való jogért. Ezen fizetési elemek egyike sem

tekinthetőek a későbbi időszakokban esedékes bányajáradékok „előzetes kifizetésének” sem. A bányászati törvény 26/A. cikke (5) bekezdésének megfogalmazása egyértelmű e tekintetben. E bekezdés kimondja különösen, hogy „meghosszabbítás esetén a bányavállalkozó térítést köteles fizetni”. A két másik elem a meghosszabbítással érintett mezők számával függ össze. Így a bányászati törvény 26/A. cikkének (5) bekezdése egyértelműen kapcsolatot teremt a meghosszabbítás és a fizetési kötelezettség között.

- (86) Az ítélkezési gyakorlat⁽⁴²⁾ szerint egy adott vállalkozásnak nyújtott támogatás nem ellensúlyozható az e vállalkozásra kirótt olyan díjjal, amely a támogatásnak minősülő intézkedéssel kapcsolatban nem álló, konkrét és külön díjat jelent. A jelen ügyben az e határozat (85) preambulumbekkezdésében leírtaknak megfelelően a bányászati törvény 26/A. cikkének (5) bekezdése szerinti egyéb fizetési elemek a meghosszabbításért fizetendő díjat jelentenek, amely az engedélyezési rendszer törvényi díjainak későbbi módosításával kapcsolatban nem álló, konkrét és külön díjnak tekinthető.
- (87) Végül a Bizottság emlékeztet arra, hogy a meghosszabbítási szerződés megkötése és a bányajáradékok ezt követő emelése a MOL számára ahhoz a paradox helyzethez vezetett, hogy a MOL, mivel nem kezdte meg időben a termelést, 2020-ig szinte az összes engedélyezés hatálya alá tartozó mezője után alacsonyabb bányajáradékot fizet; versenytársainak ellenben, amelyek nem kötöttek meghosszabbítási szerződést, mert időben megkezdték a termelést, és ugyanúgy az engedélyezési rendszer alá tartoznak, a jogszabályban megállapított magasabb összegű bányajáradékot kell fizetniük.
- (88) A fentiek alapján a Bizottság megállapítja, hogy az intézkedés előnyt biztosított a MOL számára. Az intézkedés olyan költségek alól mentesíti a MOL-t, amelyeket egyébként viselnie kellene. A meghosszabbítási szerződés és a bányászati törvény ezt követő módosításának együttes hatása ahhoz az eredményhez vezet, hogy a társaság előnyben részesül.

Állami források

- (89) Az intézkedés olyan bevétel kiesésével jár, amelyre az állam jogosult lenne, tehát azt állami forrásból nyújtják.

A verseny torzítása és a kereskedelem érintettsége

- (90) A MOL integrált olaj- és gázipari társaság, és vállalkozásnak minősül. Versenyben áll más vállalkozásokkal, amelyek nem részesülnek ugyanabból az előnyből. Az intézkedés tehát torzítja a versenyt. Ezenkívül a MOL olyan ágazatban tevékenykedik, amelyben a tagállamok között kereskedelem áll fenn; az Unión belüli kereskedelem érintettségére vonatkozó feltétel tehát szintén teljesül.

⁽⁴¹⁾ Mennyiségi szempontból (kitermelt m³-ben kifejezve) 2008-ban a MOL olajmezőinek 99,8 %-a és földgázmezőinek 97,6 %-a tartozott a meghosszabbítási szerződés hatálya alá.

⁽⁴²⁾ A T-427/04. és T-17/05. sz., Franciaország és France Telecom kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (még nem tették közzé) 207. pontja.

A támogatás fennállására vonatkozó következtetések

- (91) A fentiekben kifejtett érvek alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az intézkedés megfelel az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében felsorolt kritériumoknak. Ilyen körülmények között a kérdéses intézkedést az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak kell tekinteni.

VIII. A TÁMOGATÁS ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉGE A BELSŐ PIACCAL

- (92) Az EUMSZ 107. cikkének (2) és (3) bekezdése mentességeket fogalmaz meg a 107. cikk (1) bekezdésében foglalt általános szabály alól, miszerint az állami támogatások összeegyeztethetetlenek a belső piaccal.
- (93) Az alábbiakban a Bizottság az intézkedés összeegyeztethetőségét értékeli e kivételek alapján. Meg kell jegyezni, hogy Magyarország, nem adott elő a belső piaccal való összeegyeztethetőségre vonatkozó érveket.
- (94) Megjegyzendő továbbá, hogy a kérdéses intézkedés csökkentésként azokat a költségeket, amelyeket rendes körülmények között a MOL-nak viselnie kellene, ezért működési támogatásnak tekintendő.
- (95) Az EUMSZ 107. cikkének (2) bekezdésében foglalt mentességek a jelen ügyben nem alkalmazhatók, mivel ez az intézkedés nem szociális jellegű, nem magánszemély fogyasztónak nyújtották, nem a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtották, valamint nem a Német Szövetségi Köztársaság Németország felosztása által érintett egyes területei gazdaságának nyújtották.
- (96) Az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése további mentességeket állapít meg.
- (97) A 107. cikk (3) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető „az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság”. A csatlakozás időpontjában Magyarország egész területét ilyennek lehetett tekinteni, és az ország régióinak többsége továbbra is részesülhet ilyen támogatásban⁽⁴³⁾.
- (98) A támogatott területeknek nyújtott állami támogatást a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló bizottsági iránymutatás⁽⁴⁴⁾ (a továbbiakban: regionális támogatási iránymutatás) szabályozza. A regionális támogatási iránymutatás alapján állami támogatás elvben csak a beruházási költségek fedezésére engedélyezhető⁽⁴⁵⁾. Mint azt a fentiekben említ-

tettük, a szóban forgó támogatás nem tekinthető beruházási támogatásnak. Ami a működési támogatást illeti, az intézkedés semmiféle tevékenység vagy gazdasági régió fejlődését nem segíti elő, és időben nem korlátozott, nem csökkenő és nem arányos semmilyen sajátos gazdasági hátrány orvoslásának vonatkozásában⁽⁴⁶⁾.

- (99) A fentiek alapján a Bizottság megállapítja, hogy a támogatás nem felel meg az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének a) pontjában biztosított mentesség feltételeinek.
- (100) Az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető „valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatás”.
- (101) A Bizottság megjegyzi, hogy a szóban forgó támogatás nem közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására irányul, és a Bizottság nem talált arra vonatkozó bizonyítékokat sem, hogy az a magyar gazdaságban bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére irányulna.
- (102) A fentiek alapján a Bizottság megállapítja, hogy a támogatás nem felel meg az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) pontjában szereplő mentesség feltételeinek.
- (103) Az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének d) pontja kimondja, hogy összeegyeztethetőnek tekinthető a kulturát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatás, ha az az Unión belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekekkel ellentétes mértékben. Ez a rendelkezés nyilvánvalóan nem alkalmazható a jelen ügyre.
- (104) Az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás összeegyeztethetőnek tekinthetőségéről rendelkezik, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben. A Bizottság számos iránymutatást és közleményt dolgozott ki, amelyekben kifejti, hogyan fogja alkalmazni az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjában foglalt mentességet.
- (105) A Bizottság azonban úgy véli, hogy a támogatás természete és jellemzői miatt az ezen iránymutatásokban és

⁽⁴³⁾ Magyarország regionális támogatási térképe, amelyet a Bizottság 2006.9.13.-án jóváhagyott, és amelyet a HL 2006. évi C 256. számában tettek közzé. Magyarország szinte teljes területe a 107. cikk (3) bekezdése a) pontjában említett régióként kerül meghatározásra, Budapest és Pest megye kivételével, amelyek a 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett régióknak minősülnek.

⁽⁴⁴⁾ HL C 54., 2006.3.4., 13. o.

⁽⁴⁵⁾ A regionális támogatási iránymutatás 5. pontja.

⁽⁴⁶⁾ A regionális támogatási iránymutatás 5. szakasza szigorú feltételek mellett engedélyezi a működési támogatást. Emellett az intézkedés *ad hoc* támogatást jelent. E tekintetben a hivatkozott iránymutatás úgy rendelkezik, hogy „[k]ivételesen, egyedüli vállalkozásnak nyújtott egyedi *ad hoc* támogatás, illetve egy tevékenységi területre korlátozott támogatás esetén a tagállam felelőssége bizonyítani, hogy a projekt hozzájárul a következetes regionális fejlesztési stratégia megvalósításához és – figyelembe véve a projekt természetét és méretét – nem vezet a verseny elfogadhatatlan mértékű torzulásához.” Magyarország nem szolgált erre vonatkozó információkkal.

közleményekben foglalt kivételek nem alkalmazhatók a jelen ügyre. Ezenkívül Magyarország nem hivatkozott arra, hogy a támogatás e szabályok alapján összegegyeztethető lehetne.

- (106) Az értékelés tárgyát képező támogatás tehát összegegyeztetetlen állami támogatásnak minősül.

IX. JOGOS ELVÁRÁSOK, SZERZETT JOGOK ÉS HÁTRÁNYOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS

- (107) Bár a Bizottság nem vitatja azt az érvet, hogy a kiszámíthatóság általában a beruházásokat ösztönző tényező, meg kell azonban jegyezni, hogy az állami támogatások Bizottság általi ellenőrzésének az EUMSZ 108. cikkén alapuló kötelező jellegére tekintettel a támogatásban részesült vállalkozások elvben nem támaszthatnak jogos elvárásokat a támogatás jogszerűsége tekintetében, kivéve, ha azt az állami támogatási eljárással összhangban nyújtották⁽⁴⁷⁾. E tekintetben a kedvezményezettek nem hivatkozhatnak jóhiszeműségükre a szerzett jogok védelme és a visszafizetés elkerülése érdekében⁽⁴⁸⁾.

- (108) Igaz ugyan, hogy a Bíróság már többször kimondta, hogy a bizalomvédelem elvére (azaz a jogos elvárások védelmének elvére) való hivatkozás joga minden jogalanyt megillet, amennyiben valamely uniós intézmény benne megalapozott várakozásokat kelt. Azonban senki nem hivatkozhat erre az elvre anélkül, hogy a közigazgatási szerv neki pontos ígéreteket tett volna⁽⁴⁹⁾. A jelen ügyben a MOL-nak uniós intézmény nem tett olyan ígéretet, amely indokolná a jogos elvárásokat.

- (109) Szintén igaz, hogy a jogellenesen nyújtott állami támogatás kedvezményezettje hivatkozhat olyan rendkívüli körülményekre, amelyek alapján megalapozottan feltételezhető, hogy a támogatás jogszerű, és így megtagadhatja e támogatás visszafizetését. A jelen ügyben azonban ilyen rendkívüli körülmények nem állnak fenn. Ellenkezőleg, a bányászati törvény 2008-as módosítása azt mutatja, hogy a bányavállalkozók elvileg nem számíthatnak arra, hogy semmilyen jogszabálymódosításra nem fog sor kerülni.

- (110) A Bizottság emlékeztet arra, hogy a jogalkotó a már termelésbe állított bányatelkek tekintetében a közelmúltban kétszer módosította a bányajáradékot, így 2008. január 8-i és 2009. január 23-i hatállyal. Először is hangsúlyozni kell, hogy a bányászati törvény 2008-as módosítása úgy került kialakításra, hogy azt az érvényben levő bányászati engedélyekre is alkalmazzák. Ezt világosan mutatja az a tény, hogy a bányászati törvény

2008-as szövege a 2008 előtt kiadott engedélyek feltételeit is érinti. Ezen engedélyek esetében a bányajáradékot a bányászati törvény módosítása hatálybalépésének időpontjától kiigazították. Ez bizonyítékuul szolgál arra nézve, hogy az engedéllyel rendelkező vállalkozásoknak nem lehet jogos elvárása, illetve nincs szerzett joga arra vonatkozóan, hogy az általuk fizetendő járadék szintje engedélyük teljes időtartama alatt változatlan maradjon.

- (111) A Magyarország és az egyéb érdekelt felek által előadottakkal ellentétben az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlata⁽⁵⁰⁾ megerősíti, hogy a magánszemélyek nem bízhatnak abban, hogy semmilyen jogszabálymódosításra nem fog sor kerülni. Hasonlóképpen, a jogbiztonság elve nem követeli meg, hogy ne kerüljön sor jogszabálymódosításokra.

- (112) A hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó érvet szintén el kell utasítani. A bányajáradék emelése nem jelent hátrányos megkülönböztetést, ha azt mindenkire alkalmazzák, különösen, mivel a rendszeren belül nincs különbségtétel (vagyis nem tesznek különbséget az engedély alapján működő vállalkozók között).

X. VISSZAFIZETTETÉS

- (113) Az EUMSZ és a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint – amennyiben meggyőződött arról, hogy a támogatás a belső piaccal összegegyeztetetlen –, a Bizottság jogosult annak eldöntésére, hogy az érintett államnak meg kell-e szüntetnie vagy módosítania kell-e a támogatást⁽⁵¹⁾. A Bíróság továbbá következetesen megállapította, hogy a Bizottság által a belső piaccal összegegyeztetetlennek tekintett támogatások esetében az államra a támogatás megszüntetését illetően kirótt kötelezettség célja a korábbi helyzet visszaállítása⁽⁵²⁾. A Bíróság e tekintetben kimondta, hogy ez a célkitűzés akkor valósul meg, ha a kedvezményezett visszafizette a jogellenes támogatásként kapott összegeket, elveszítve így azt az előnyt, amelyet versenytársaival szemben élvezett a piacon, és visszaállt a támogatás juttatása előtti helyzet⁽⁵³⁾.

- (114) Az említett ítélkezési gyakorlat nyomán a 659/99/EK tanácsi rendelet⁽⁵⁴⁾ 14. cikke rögzítette, hogy amennyiben a jogellenes támogatások esetén elutasító határozat születik, a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettrel való visszafizettetésére.

⁽⁴⁷⁾ A C-5/89. sz. Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítélet (EBHT 1990., I-3437. o.) 14. pontja.

⁽⁴⁸⁾ A C-24/95. sz. Alcan Deutschland ügyben hozott ítélet (EBHT 1997., I-1591. o.) 43. pontja.

⁽⁴⁹⁾ A C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 ASBL kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 2006., I-5479. o.) 147. pontja.

⁽⁵⁰⁾ A C-17/03. sz. Vereniging voor Energie, Milieu en Water ügyben hozott ítélet (EBHT 2005., I-4983. o.) 81. pontja.

⁽⁵¹⁾ A C-70/72. sz. Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítélet (EBHT 1973., 813. o.) 13. pontja.

⁽⁵²⁾ A C-278/92., C-279/92. és C-280/92. sz., Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1994., I-4103. o.) 75. pontja.

⁽⁵³⁾ A C-75/97. sz. Belgium kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 1999., I-3671. o.) 64–65. pontja.

⁽⁵⁴⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

- (115) Így tekintettel arra, hogy a vizsgált intézkedés jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatásnak minősül, azt vissza kell fizettetni annak érdekében, hogy a piacon a támogatás nyújtása előtt fennálló helyzet visszaálljon. A visszafizetendő összeg ezért attól az időponttól számítandó, amikor a kedvezményezettnek az előny létrejött, vagyis amikor a támogatást a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották, és a tényleges visszafizetés időpontjáig visszafizetési kamat terheli.
- (116) A jelen ügyben az állam cselekvéseinek sorozatát kell az intézkedésnek tekinteni. A meghosszabbítási szerződés megvédte a MOL-t a jogszabályban meghatározott bányajáradék jövőbeli emelésétől. A MOL előnye az első törvénymódosítás hatálybalépésének időpontjában, vagyis 2008. január 8-tól valósult meg. Ez az az időpont, amelytől a MOL *de facto* mentesült a magasabb bányajáradékok terhe alól, és következésképpen előnyben részesült versenytársaival szemben.
- (117) Mint azt a (61)–(65) preambulumbekkezdésben kifejtettük, az alkalmazandó viszonyítási alap az engedélyezési rendszer keretében működő más piaci szereplőket foglalja magában. Ezért az előny a MOL által az engedély alapján üzemeltetett mezők után a törvénymódosítást követően fizetett tényleges bányajáradék és a bányászati törvény szerinti bányajáradék összege közötti különbség.
- (118) Mint azt a (85) preambulumbekkezdésben leírtuk, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szerződésben szabályozott egyéb fizetési elemeket (a meghosszabbításért fizetendő térítés és az egyszeri térítés) a határidő-hosszabbítás ellentételezéseként fizették, és nem a versenytársak által fizetettnél alacsonyabb bányajáradékhoz való jogért. Ezért ezek az előny kiszámítása során nem vehetők figyelembe.

5. táblázat

A MOL tényleges és „elméleti” bányajáradék-fizetési kötelezettségeinek összege az érintett időszakban

Bányajáradék-fizetés	Tényleges (*) (a meghosszabbítási szerződés szerint) millió HUF	Elméleti (a hatályos bányászati törvény szerint) millió HUF	Különbség (millió HUF)
2008	106 226,3	134 671,0	- 28 444,7
2009	67 099,7	69 041,8	- 1 942,1

(*) A meghosszabbítási szerződésben rögzített, bányajáradéokra vonatkozó százalékos arányok alapján számítva (azaz 12,24 % az 1998.1.1-jét követően termelésbe állított mezők esetében és $J \% \times c$ az ezen időpontot megelőzően termelésbe állított mezők esetében).

A részleteket lásd az 1. táblázatban.

A meghosszabbítási szerződés egyéb elemeit (a 2005-ben fizetett egyszeri térítés és a meghosszabbításért fizetendő térítés, lásd a (14) preambulumbekkezdést) ez az összeg nem tartalmazza.

- (119) A különbség, mint az az 5. táblázatban látható, 2008-ban 28,4 milliárd forintot, 2009-ben pedig 1,9 milliárd forintot tett ki, vagyis összesen 30,3 milliárd forintot. Így ezt az összeget Magyarországnak vissza kell fizetnie a MOL-lal, a visszafizetési kamatokkal együtt. A visszafizetésnek a 2010-es összegekre is ki kell terjednie, ezekre vonatkozóan azonban még nem állnak rendelkezésre adatok.
- (120) A 2008-as és a 2009-es kiesett bányajáradék közötti nagyságrendbeli különbség annak tulajdonítható, hogy a bányászati törvény második módosításának 2009. január 23-i hatálybalépésével (a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatot követően) a jogalkotó egyes (az 1998 és 2008 között termelésbe állított) mezők tekintetében – legalábbis részben – visszaállította a 2008-as módosítást megelőző helyzetet.

XI. KÖVETKEZTETÉS

- (121) A fentiek alapján a Bizottság megállapítja, hogy a MOL javára hozott intézkedés, nevezetesen a meghosszabbítási szerződésnek és a bányászati törvény 2008-as módosításának kombinációja az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében olyan állami támogatásnak minősül, amely a belső piaccal összeegyeztethetetlen.
- (122) Így tekintettel arra, hogy az intézkedés jogellenes és összeegyeztethetetlen támogatásnak tekintendő, azt vissza kell fizettetni a MOL-lal annak érdekében, hogy a piacon visszaálljon a támogatás nyújtása előtt fennálló helyzet.
- (123) A visszafizetendő összeg 2008 tekintetében 28 444,7 millió HUF-ot és 2009 tekintetében 1 942,1 millió HUF-ot tesz ki. 2010-et illetően, amennyiben a bányajáradék megfizetésére már sor került, a visszafizetendő összeget Magyarországnak kell kiszámítania a 2008-as és 2009-es összegekhez hasonlóan, az intézkedés megszüntetéséig terjedően,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A Magyar Állam és a MOL Nyrt. között 2005. december 22-én kötött meghosszabbítási szerződésben meghatározott, rögzített összegű bányajáradék és a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvénynek e szerződés megkötését követő módosításainak kombinációja a MOL-nak nyújtott állami támogatásnak minősül az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében.

(2) Az (1) bekezdésben említett állami támogatás, amelyet Magyarország jogellenesen, az EUMSZ 108. cikke (3) bekezdésének megsértésével nyújtott a MOL Nyrt. részére, összeegyeztethetetlen a belső piaccal.

(3) Magyarországnak az e határozatról való értesítést követő két hónapon belül meg kell szüntetnie az (1) bekezdésben említett állami támogatás nyújtását.

2. cikk

(1) Magyarországnak vissza kell fizetnie a kedvezményezett az 1. cikkben említett támogatást.

(2) Az állami támogatás összege 2008 tekintetében 28 444,7 millió HUF-ot és 2009 tekintetében 1 942,1 millió HUF-ot tesz ki. 2010-et illetően az állami támogatás összegét az intézkedés megszüntetéséig terjedően Magyarországnak kell kiszámítania.

(3) A visszafizetendő összegeknek magukban kell foglalniuk a kamatokat, attól az időponttól kezdődően, amikor az összegeket a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották, tényleges visszafizetésük időpontjáig.

(4) A kamatokat a 271/2008/EK rendelettel módosított 794/2004/EK rendelet V. fejezetével összhangban, kamatos kamattal kell kiszámítani.

3. cikk

(1) Az 1. cikkben említett támogatás visszafizetetésének haladéktalanul és hatékonyan kell megtörténnie.

(2) Magyarországnak biztosítania kell, hogy e határozatot az arról való értesítéstől számított négy hónapon belül végrehajtsák.

4. cikk

(1) Az e határozatról való értesítéstől számított két hónapon belül Magyarország a Bizottság rendelkezésére bocsátja az alábbi információkat:

a) a kedvezményezettel visszafizetendő teljes összeg (tőke és visszafizetési kamatok), beleértve a 2010-re vonatkozó támogatási összeg kiszámítását is;

b) az e határozatnak való megfelelés érdekében már meghozott és tervezett intézkedések részletes bemutatása;

c) az azt igazoló dokumentumok, hogy a kedvezményezettet felszólították a támogatás visszafizetésére.

(2) Magyarország folyamatosan tájékoztatja a Bizottságot az e határozat végrehajtása érdekében hozott nemzeti intézkedésekről, amíg az 1. cikkben említett támogatás visszafizetése be nem fejeződött. Magyarország a Bizottság egyszerű kérésére azonnal benyújtja a Bizottság részére az információkat azokra a tervezett és már elfogadott intézkedésekre vonatkozóan, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ennek a határozatnak megfeleljen. Részletes információkkal szolgál továbbá a kedvezményezettel már visszafizetett támogatási összegekre és visszafizetési kamatokra vonatkozóan.

5. cikk

Ennek a határozatnak a Magyar Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2010. június 9-én.

a Bizottság részéről

Joaquín ALMUNIA

alelnök

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2011. február 8.)

a Q-lázzal kapcsolatos vizsgálatok céljából Hollandia számára nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulásról

(az értesítés a C(2011) 554. számú dokumentummal történt)

(Csak a holland nyelvű változat hiteles)

(2011/89/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az állat-egészségügyi kiadásokról szóló, 2009. május 25-i 2009/470/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 23. cikkére,tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (a továbbiakban: költségvetési rendelet) és különösen annak 75. cikkére,tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendeletre ⁽³⁾ (a továbbiakban: végrehajtási szabályok) és különösen annak 90. cikkére,

mivel:

- (1) A költségvetési rendelet 75. cikkének és a végrehajtási szabályok 90. cikke (1) bekezdésének megfelelően az intézmény vagy az intézmény által ráruházott hatáskörökkel rendelkező hatóságok által elfogadott finanszírozási határozatnak – amely meghatározza a költségvetésből fedezett kiadásokkal járó tevékenység lényeges elemeit – meg kell előznie az Európai Unió költségvetéséből a kiadásokra vállalt kötelezettségeket.
- (2) A Q-láz erősen fertőző zoonotikus betegség, amelyet a *Coxiella burnetii* nevű – a világ csaknem minden országában gyakran előforduló – kórokozó idéz elő. A kórokozót számos házi- és vadon élő állat hordozhatja, de elsősorban szarvasmarhákban, kecskékben és juhokban fordul elő.
- (3) Az állatoknál előforduló Q-láz bejelentésére vagy ellenőrzésére vonatkozóan nincsenek összehangolt uniós szabályok. A járványvédelmi intézkedésekre rendszerint nemzeti vagy regionális szinten, vagy adott esetben az érintett gazdaság szintjén kerül sor.

(4) Az EFSA 2010. április 27-i véleménye ⁽⁴⁾ szerint az EU tagállamaiban a Q-láz összességében csak korlátozott hatást gyakorol az emberek és a házasított kérődzők egészségére. Egyes járványügyi körülmények fennállása esetén és bizonyos kockázati csoportok vonatkozásában azonban jelentős lehet a közegészségre – és ezáltal egyúttal a társadalomra és/vagy a gazdaságra – gyakorolt hatás.

(5) 2008-ban és 2009-ben Hollandiában jelentősen nőtt az emberek körében előforduló Q-láz eseteinek száma, amelyek közül több halált is okozott. A járványügyi vizsgálatok összefüggést mutattak ki a nagy kecsketejtermelő gazdaságokkal az adott területen, ahol a tejtermelés e típusa az elmúlt évtizedben gyors fejlődésen ment keresztül. Az EFSA fent említett véleménye azonban kiemelte, hogy az állatállomány körében 2005-ben tapasztalt klinikai problémák felmerülésének, valamint az emberi megbetegedések 2007-ben regisztrált növekedésének pontos okai még mindig tisztázatlanok.

(6) 2010. március 24-én a holland Mezőgazdasági, Természetvédelmi és Élelmiszerminőségi Minisztérium kérelmet terjesztett elő a 2009/470/EK határozat alapján, a betegség dinamikájával, valamint a házasított kérődzőkre alkalmazható esetleges szabályozó intézkedések (például a kecskék oltása) hatékonyságával kapcsolatos műszaki és tudományos vizsgálatok társfinanszírozása iránt.

(7) A Hollandia társfinanszírozás iránti kérelmének tárgyát képező vizsgálatok egyebek mellett a következő témakörökre irányulnak: i. a *Coxiella burnetii* különböző hollandiai állatfajokban előforduló, egymástól eltérő genotípusainak jellemzése, és az ezek virulenciája közötti esetleges különbségek; ii. a vemhes és a nem vemhes kecskékben előforduló *Coxiella burnetii* patogenitása; iii. a *Coxiella burnetii* túlélőképessége trágyában; valamint iv. megfelelő fertőtlenítő eszközök.

(8) A 2009/470/EK határozat 22. cikke értelmében az Unió végrehajthatja az uniós állat-egészségügyi jogszabályoknak és az azokkal kapcsolatos állatorvosi oktatásnak és képzésnek a továbbfejlesztéséhez szükséges műszaki és tudományos intézkedéseket, vagy segítséget nyújthat a tagállamoknak vagy nemzetközi szervezeteknek az ilyen intézkedések végrehajtásában.

⁽¹⁾ HL L 155., 2009.6.18., 30. o.

⁽²⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽³⁾ HL L 357., 2002.12.31., 1. o.

⁽⁴⁾ Az EFSA állat-egészségügyi és állatjóléti tudományos testületének tudományos véleménye a Q-lázzal, *EFSA Journal* 2010; 8(5):1595. [114 o.]. doi:10.2903/j.efsa.2010.159

- (9) Hollandiának pénzügyi hozzájárulást kell nyújtani a Q-lázzal kapcsolatos vizsgálatokhoz, mivel ezek eredményei olyan új felismerésekhez vezethetnek, amelyek – elsősorban a betegség nyomon követésével és bejelentésével kapcsolatos összehangolt szabályok esetleges elfogadására tekintettel – hozzájárulhatnak az uniós állat-egészségügyi jogszabályok esetleges jövőbeli továbbfejlesztéséhez.
- (10) A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében az állat-egészségügyi intézkedéseket az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból kell finanszírozni. Pénzügyi ellenőrzés céljából az említett rendelet 9., 36. és 37. cikkét kell alkalmazni.
- (11) A pénzügyi hozzájárulás kifizetésének feltétele az, hogy a tervezett vizsgálatokat ténylegesen végrehajtsák, és a hatóságok valamennyi szükséges információt a Bizottság rendelkezésére bocsássák.
- (12) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

- (1) Az Unió pénzügyi támogatást nyújt Hollandiának a mellékletben összefoglalt, a Q-lázzal kapcsolatos vizsgálatok céljára. Ez a határozat a költségvetési rendelet 75. cikkében vett finanszírozási határozatnak minősül.

- (2) A következő feltételeknek kell teljesülniük:

- a) a vizsgálatok eredményeit a Bizottság és valamennyi tagállam rendelkezésére kell bocsátani, és be kell mutatni az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottságnak;
- b) Hollandiának legkésőbb 2012. március 31-ig végleges műszaki és pénzügyi jelentést kell benyújtania a Bizottsághoz, a pénzügyi jelentéshez bizonyító okmányokat kell mellékelnie a felmerült költségekről és az elért eredményekről.

2. cikk

- (1) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett munkával kapcsolatban felmerülő költségekre az ezzel a határozattal engedélyezett hozzájárulás maximális összege 500 000 EUR, amelyet az Európai Unió 2011. évi általános költségvetésének alábbi költségvetési tételéből kell finanszírozni:

— 17 04 02 01. költségvetési tétel: 500 000 EUR.

- (2) Az uniós pénzügyi támogatás folyósítására az 1. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett jelentések és bizonyító okmányok bemutatását követően kerül sor.

3. cikk

Ennek a határozatnak Hollandia a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 8-án.

a Bizottság részéről
John DALLI
a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 209., 2005.8.11., 1. o.

MELLÉKLET

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett, a Q-láz epidemiológiájára, valamint a házasított kérődzőkre alkalmazható esetleges szabályozó intézkedések hatékonyságára vonatkozó műszaki és tudományos vizsgálatok leírása

1. projekt: „A kecskéknel előforduló Q-láz” elnevezésű projekt a *C. burnetii* kitenyésztésére és a *C. burnetii* Hollandiában fellelhető, különböző genotípusainak jellemzésére terjed ki. Tárgyát képezi továbbá a *C. burnetii* trágyában történő túlélése, a különböző fertőzési útvonalak, az immunitás kialakulása, a vemhes és a nem vemhes kecskékben előforduló *C. burnetii* elpusztulása, valamint a *C. burnetii* patogenezisével kapcsolatos általános információk.
2. projekt: „A kecskékben előforduló *C. burnetii* törzsek virulenciájának értékelése” nevű projekt azt a kérdést vizsgálja, hogy a kecskékben előforduló jelenlegi hollandiai törzs virulensebb-e más *C. burnetii* törzseknel.
3. projekt: A „Q-láz patogenezise” a kecskéknel előforduló *C. burnetii* fertőzések patogenezisét tanulmányozza, továbbá vizsgálja a vemhességnek a *C. burnetii* fertőzések patogenezisében játszott szerepét, a sejtes és humorális immunitás kialakulását, a kecskékben előforduló *C. burnetii* törzsek fertőzőképessége közötti különbségeket, valamint a természetes fertőzés kiváltotta immunitást. A patogenezis és az állományon belüli továbbterjedés ismerete megkönnyíti a diagnosztikai vizsgálat eredményeinek megértését.
4. projekt: „A Q-láz szarvasmarhákban, juhokban, kutyákban és macskákban előforduló törzseinek jegyzéke” elnevezésű projekt a Q-lázban megbetegedett emberek és a lehetséges állati források közötti kapcsolatot vizsgálja. Célja a Q-láz különböző állatfajokban kimutatott törzseinek összehasonlítása az emberekben előforduló törzsekkel. Ez ahhoz szükséges, hogy az emberi fertőzések lehetséges forrásai köréből ki lehessen zárni a tejelő kecskéken kívüli többi állatot.
5. projekt: „Az oltás hatékonysága” nevű projekt összehasonlítja a korábban elsősorban Franciaországban végzett, terepen folytatott vizsgálatokat a Hollandiában végzett hasonló, újabb vizsgálatokkal annak érdekében, hogy értékelje a kecskék Q-láz elleni oltásának hatékonyságát.
6. projekt: A „megfelelő fertőtlenítő eszközök keresése” elnevezésű projekt arra irányul, hogy azonosítsa a fertőtlenítésre alkalmas termékeket, és megvizsgálja, hogy az olyan anyagok, mint a fa, a szalma, a föld és a trágya, hatékonyan fertőtleníthetők-e. A projekt körébe tartozik: i. a fertőtlenítő termékekkel kapcsolatos feltételek meghatározása; ii. a *C. burnetii* és a *C. burnetii* spórák tiszta folyadékokban történő semlegesítése; iii. a *C. burnetii* és a *C. burnetii* spórák összetett anyagokban és trágyában történő semlegesítése; valamint iv. a *C. burnetii* és a *C. burnetii* spórák összetett felületeken történő semlegesítése.

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

